

עיריית כפר סבא

פרוטוקול מס' 36/16-11/10

מישיבת מועצה מן המניין, מיום רביעי, ג' באב תש"ע (14/07/2010)

משתתפים:

ראש העיר	יהודה בן חמו
סגן ומ"מ ראש העיר	צביקה צרפתי
ס/ראש העיר	עמירם מילר
סגן ראש העיר	עו"ד איתן צנעני
משנה לראש העיר	אורן כהן
חבר המועצה	יאיר אברהם
חבר המועצה	עו"ד מנשה אליאס
חברת המועצה	אתי גן-אל
חבר המועצה	עו"ד נפתלי גרוס
חבר המועצה	איציק יואל
חבר המועצה	אהוד לוי יובל
חבר המועצה	ארנון לוי
חברת המועצה	עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו
חבר המועצה	שמעון פרץ
חבר המועצה	ד"ר בוקי צי"ש

חסרים:

חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע
חבר המועצה	גיא בן גל
חברת המועצה	נורית חסון-לוי
חבר המועצה	אברהם מולה

נוכחים:

גזבר העירייה	שגיא רוכל
מבקר העירייה	אליעזר פירשטיין
יועץ משפטי	עו"ד אלון בן זקן
מנהל אגף החינוך	דב רקוביץ
מפקחת מטעם משרד החינוך	יפה בן עמי
סגנית מנהל אגף החינוך	אביטל פס
מנהל משאבי אנוש	גדעון צרפתי

מפקד כבאות
אורי קידר

יועץ ראש העיר לתכניות אסטרטגיות
אלי מרציאנו

ישיבת מועצה מן המניין - 14.07.2010

על סדר היום :

1. **שאלות.**
2. **הצעות לסדר.**
3. **דיון בהצעת 7 חברי מועצה שעניינו נושא הירידה באחוז הזכאים לבגרות עפ"י נתוני משרד החינוך.**

צביקה צרפתי: אני מתכבד לפתוח את הישיבה מן המניין לחודש יולי. ראש העיר בבקשה, דברי פתיחה.

יהודה בן חמו: ערב טוב לכולם. לפני שנתחיל בסדר היום של ישיבת המועצה מה שמתוכנן על סדר היום. רציתי לעדכן את חברי המועצה ואת הקהל שנמצא פה בנושא שהטריד לא מעט בתקופה האחרונה, בשנתיים-שלוש האחרונות לא מעט מתושבי העיר, מטרדים שבהחלט היו מוצדקים. אני מאוד-מאוד שמח ואני אתמצת על מנת שנתכנס לסדר היום של ישיבת המועצה.

אני מאוד-מאוד שמח שאתמול לאחר בדיקות ארוכות וקפדניות, ולאחר שנבחרה דר' מיקי הרן להיות המגשרת בנושא גולדה, אני שמח שנעשו בדיקות בתיאום עם ועד ההורים, בתיאום עם כל היועצים, גם של ועד ההורים וגם של הרשות המקומית. היתה הסכמה שדר' מיקי הרן תתווה תכנית ונלך לפי המתווה שלה. ועד ההורים קיבל את ההחלטה עוד בטרם תחילת העבודות. ובסיכומי של יום דר' מיקי הרן הגישה את המסקנות אתמול בנוכחות ועד ההורים, נציגי ההורים מבית ספר גולדה, אגף החינוך, מנהלת בית הספר ונציגי הרשות.

בסופו של יום, דר' מיקי הרן החליטה שהמקום כשיר, המקום יצטרך לחזור באופן מיידי ללמוד בבית ספר גולדה. וכבר היום אנשי אגף ההנדסה שלנו יחד עם אגף החינוך יחד עם מנהלת בית הספר, נדמה לי גם נציגות של ההורים, החלו את עבודות שיפוץ הקיץ בבית ספר גולדה. ב-1 לספטמבר לשמחתי, אנחנו נשוב ללמד במתכונת רגילה בבית ספר גולדה.

כמובן שנמשיך לעקוב מקרוב באמצעות הגורמים

המקצועיים. דר' מיקי הרן תמשיך ותלווה את נושא בית ספר גולדה באופן מקצועי, ותייעץ גם להורים וגם לרשות על מנת לעקוב מקרוב ולראות שהתוצאות העתידיות גם כן תהיינה תקינות וטובות. וכמובן שנציב שם כל מיני עזרים טכנולוגיים שיוכלו בסופו של יום לסייע לנו לדעת בדיוק ובבירור מה יקרה ומה קורה בגולדה.

אהוד יובל לוי: מה עם... שנמצא שם?

יהודה בן חמו: זו היתה סקירה קצרה בנושא של גולדה.

אהוד יובל לוי: היתה בדיקה עם... מה איתה?

יהודה בן חמו: אני מבקש לעבור לסדר היום, בבקשה צביקה.

אהוד יובל לוי: אין תשובה?

צביקה צרפתי: סדר היום - שאילתות, בבקשה.

עו"ד מנשה אליאס: לפני שאילתות, אפשר? לפי החוק אני רוצה להודיע על בקשה של סיעת כפר סבא בתנופה, להודיע הודעה אישית.

צביקה צרפתי: בבקשה.

עו"ד מנשה אליאס: 3 דקות מוקצות לסיעה, אז קח את זה בחשבון. בסוף הישיבה.

צביקה צרפתי: בסוף הישיבה.

אתי גן-אל: רגע, שאלה. אין לנו תשובות לשאילתא?

צביקה צרפתי: התשובה תחולק מיד.

1. שאלות.

**שאלתא של אהוד יובל לוי, בנושא בטיחות אש בבנייני מגדלים
בעירנו, מערכת כיבוי אש, הוגשה ב- 17/06/10.**

"בהמשך ליוזמתך, עירנו נכנסה לעידן המגדלים, בנינים שמעל 8 קומות.

למיטב הידוע לי לא התקיימה באגף הנדסה בעירייה ובאגד הערים לכיבוי אש, הערכות המתאימה למגדלים אלה, לקביעת נוהלים חדשים לתכנון מתקני הבטיחות בהם, לקביעת הנהלים המתחייבים לקבלת מיגדלי מגורים מהקבלן, לבחינה מיוחדת לצורך טופס 4 ואישור אכלוס. כידוע לכבודך, מערך כיבוי האש בעירנו משתמש בציוד מיושן אשר אינו מתאים לכבות שריפה בגבהים בבניינים אשר העירייה מאשרת לאכלס.

אירוע כשל בצנרת כיבוי במגדל מגורים :

לפני שבועות מספר ארע אירוע מצער במגדל המגורים קדמת העיר, ברחוב משעול גיל 7.

באירוע התפוצץ ספרינקלר, מתז וגלאי אש. על פניו, הספרינקלר התפוצץ ללא סיבה נראית לעין.

הקבלן, מנרב סירב ומסרב לבדוק את פשר התקלה. יתר על כן, לדבריי נציג הדיירים, בבניין הותקנו לכאורה מגופים ישנים לא תקינים בצנרת כיבוי אש.

שאלותיי :

1. מה כוללת ההערכות של עיריית כ"ס לבניית מיגדלי

מגורים שמעל 8 קומות ?

2. מהי ההערכות של אגד ערים כיבוי לאש למיגדלים
אלה?
3. מהו ציוד הכיבוי שבידי כיבוי האש, לטיפול בגובה רב
מהנהוג בעיר?
4. האם יתכן שאושרו מגופים וחלקי בטיחות משומשים
בציוד האש במיגדלים?
5. מהי תוצאת הבדיקה לתקלה המסוימת שלעיל ומי דווח
על מסקנות הבדיקה?
6. מהי האחראיות של עיריית כ"ס באישור מתקני בטיחות
ומהם הבדיקות שעורכת העירייה במתקני הבטיחות
במיגדלים אלה?
למניעת לזות שפתיים ברחובות העיר כנגד העדר
הבטיחות במיגדלים, אבקש להפנות לתזכורת עתיקה
אף אקטואלית ומעניינת מחכמי הגשש החיוור.
להם היה פתרון על מה יחליטו בעירייה לעניין כיבוי
האש במיגדלים. הם החליטו שקודם יבנו את
הקפיטריה למעלה ואחר כך יבנו בהדרגה למטה,
ולכיבוי אש יביאו "אווירון דוד" כזה עם "צינור גומי
מאלומיניום".

תשובת ראש העיר:

1. "הועדה המקומית לתכנון ולבניה פועלת בהתאם לחוק
התכנון והבניה והתקנות וזאת גם לעניין בניינים שמעל
8 קומות.
2. שרותי כבאות והצלה השרון, מחלקת מניעת דליקות,
ערוכים לבדיקת בניינים רבי קומות בהתאם לחוק
שרותי כבאות וחוק התכנון והבניה.
מחלקת מניעת דליקות בודקת את כל האמצעים,

המערכות והציוד הנדרש עפ"י חוק ובכפוף לבדיקה ואישורים של כל הגורמים הרלבנטיים כגון: מכון התקנים, איזוטופ, מהנדס חשמל, מהנדס אינסטלציה ואדריכל. בסוף התהליך ניתן אישור גמר לבניין. לאחר קבלת אישור גמר, אחזקת כל המערכות באחריות הדיירים.

3. מההיבט המבצעי בשרותי כבאות השרון קיימים אמצעים עפ"י תקן שקובעת נציבות כבאות והצלה, קרי, משרד הפנים. בשרותי כבאות והצלה קיים מנוף גבהים וסולם גבהים המיועדים לטיפול בארועים בבניינים גבוהים ורבי קומות.

4. מערכת המים לכיבוי אש במקרים אלו נבדקה ואושרה ע"י מכון התקנים. בכל מקרה, האישור הסופי ניתן על ידי שירותי הכבאות ולא על ידי עיריית כפר-סבא.

5. בדיקת תקלות ככלל, במבני מגורים מאוכלסים אינה באחריות העירייה או שירותי הכבאות. באחריות הדיירים לתקן התקלה ולהזמין בדיקה של חברת תחזוקה לספרינקלרים.

6. בדיקות הבטיחות מבוצעות פרטנית ע"י הג"א, כבוי אש ומכון התקנים. במסגרת אישור לטופס 4 מחויב הקבלן להגיש את כל האישורים הבטיחותיים הנדרשים לצורך אכלוס המבנה, לרבות אישור מהנדס בודק לתקינות והפעלת המעליות בבניין.

שאלת המשך. קשה לי לקבל את התשובה שלך שאין לי תשובה בנושא של ההערכות של העירייה. העירייה לא נערכה כי הכל עפ"י החוק, הכל בסדר. זאת אומרת, שאם אני שואל אותך איזה מכוונות לכיבוי אש בגובה סולמות יש,

אהוד יובל לוי:

באגד ערים שעיריית כפר סבא שותפה בהם, אז זה המקום שהיית צריך לענות עליהם. אז אני מניח שאם אתה לא יודע, אולי מפקד כיבוי אש,

צביקה צרפתי: אתה שואל שאלת המשך? מה השאלה?

אהוד יובל לוי: זו שאלת המשך. אני חוזר על אותה שאלה: מהם הכלים-?

צביקה צרפתי: בבקשה, אלי. נמצא איתנו מפקד הכבאות, אלי מרציאנו.

אהוד יובל לוי: וכמה מהם פחות מ-30 שנה?

צביקה צרפתי: בבקשה, אלי.

אלי מרציאנו: כפי שנאמר כאן בהיבט המבצעי, קיימים שני רכבי כיבוי,

שני מנופים, אחד סולם הידראולי שמתנשא לגובה של 30 מטר, וסולם מנוף שמתנשא לגובה 42 מטר.

אהוד יובל לוי: שזה מגיע לגובה של המגדלים?

אלי מרציאנו: לא.

צביקה צרפתי: יובל, יש לך שאלת המשך, הוא עונה לך.

אהוד יובל לוי: אבל הוא אומר שזה לא מגיע לגובה,

צביקה צרפתי: אלי, תענה בבקשה.

???: תן לו לענות.

אלי מרציאנו: התשובה היתה בשאלה, מפני שצריכים להסתכל על זה משני

היבטים. מההיבט המבצעי מקצועי, ומצד שני מהיבט

מניעת דליקות. מניעת דליקות כפי שנאמר כאן, דורשת

לעמוד בכל האישורים הרלוונטיים מגוף מוסמך כמו מכון

התקנים איזוטופ טכניון. ברגע שמציגים בפנינו את כל

האישורים הרלוונטיים, מקבלים אישור גמר.

אני לא אמנה עכשיו את כל מה שצריך, אבל בין היתר יש

גם ספרינקלר וגלאים, ושיגור עשן והערכות לכבאית, רחבת

כיבוי להצלה ולכיבוי, ועוד הרבה מאוד דברים. כאשר הם

עומדים בכל האישורים הרלוונטיים מגוף מוסמך כמו

ממכון התקנים, אז אנחנו נותנים אישור גמר.
 בראייה המבצעית יש לנו מנוף שמתנשא לגובה 42 מטר.
 נכון ש-42 מטר זה רק ב-90 מעלות, אבל ככל שאנחנו
 מתרחקים מהבניין אז זה פחות גובה. אבל אנחנו בהחלט
 מסתמכים גם על המנוף, זה מה שיש כרגע בארץ, זה מה
 שעומד בתקנים מבחינת יציבות,

מייק קיסוס: לקומה 11 אתה תגיע אליי?

צביקה צרפתי: בבקשה, הקהל לא... אלי,

אלי מרציאנו: אין שום בעיה, תצא איתי לתרגיל ואז נראה אם אנחנו
 מגיעים, בהחלט.

צביקה צרפתי: סיימת?

אלי מרציאנו: כן.

צביקה צרפתי: תודה רבה. תודה לך, אלי.

2. הצעות לסדר.

**א: הצעה לסדר של דר' בוקי צ'יש, בנושא התייחסות ארגונית הולמת
 לנושא "קבילות הציבור" בכפר סבא, הוגשה ב-23/06/10.**

ד"ר בוקי צ'יש: "מן הידועות הן, כי ארגון רחב היקף כמו עירייה בת
 90,000 תושבים נדרש לתקן של נציב קבילות הציבור.
 כמו כן ידוע כי מערכת ארגונית השמה את האזרח במרכז, חייבת לתת לאותו האזרח מסלול לתיקון או בדיקה של
 אותן תקלות, המתרחשות מן הסתם בארגונים הגדולים.
 ברוב הארגונים הגדולים נציב תלונות אינו המבקר, אלא
 ישות נפרדת העוסקת יומם וליל במתן תשובות ללקוח,

(התושב) המתלונן, וכן מאפשרת לארגון (העירייה), לטייב את השירות דרך תיקון אותן תלונות הנמצאות כמוצדקות.

המצב בכפר סבא

בעיר הגדלה ומתפתחת בקצב מואץ, עפ"י דברי הנהלת העיר, אין היום מערך נפרד לטיפול בקובלנות הציבור. מה שעשתה הנהלת העיר בשם החיסכון, אני מניח, היה להטיל את התפקיד על כתפיו של מבקר העירייה". היום אני יודע שזו גם ההנחיה של משרד הפנים, החוק של משרד הפנים. "מהלך זה גם אם אינו תקין חוקית ומשפטית, כפי שכתבתי, או תקנית עפ"י משרד הפנים, וגם אם הוא נכון כלכלית לעיר, הוא אינו נכון בהתייחסות של העיר לאזרח/התושב. העירייה הטוענת השכם והערב, היא שמה דגש על השירות לתושב, לא יכולה "לבלבל" את עבודת המבקר בעבודה "האחרת", והיא מתן תשובה לתושב המתלונן."

הבעיה

ניחא, ניתן להצמיד את הטיפול בקובלנות - לביקורת העירייה. ניתן לזה לעבור. אבל מהדו"ח אותו מפרסם מבקר העירייה שהוא נציב הקובלנות, שהגיע בימים אלו לידי חברי מועצת העיר וממנו אני מצטט, מסתבר כי, וזה ציטוט: "לטיפול בתלונות התושבים לא תוקצבו משאבים נפרדים מאלה של מבקר העירייה, דבר המכביד על העבודה השוטפת ופוגע בשני התחומים גם יחד. האומנם עירייה שמה את יתרה על מתן שירות לתושב, פוגעת בגוף האמור לעזור לתושב?", ואני ממשיך לצטט: "חוסר אמצעים זה גורם בעיקר לחוסר יכולת לבצע מעקב מסודר ומעמיק אחר טיפול בתלונות". הייתכן כי חסכון בכספי העירייה,

המתהדרת בשנים האחרונות בעודף תקציבי עם סיום השנה, פוגע בעבודה המעמיקה, השיטתית, אותה מצפה התושב לקבל? האם ייתכן שבמאה העשרים ואחת, בעירייה לה מחלקת מחשוב המחשיבה עצמה מתקדמת, עדיין יאמר נציב קבילות הציבור, ואני שוב מצטט: "הניסיון למחשב את נושא הטיפול בתלונות עדיין לא נשא פרי. וגם במקרה שיישא פרי, העול יוטל על המערכת, יגרום לצמצום הזמן המוקדש לביקורת". עד כמה יכולה הגזברות לחסוך על גב המבקר? ולמעשה למנוע מתן שירות הוגן, מקצועי וזריז מהתושב.

מה שאני מציע כהצעה להחלטה, הם א' - להשאיר את הנושא במשרדו של מבקר העירייה, זו הוראת החוק. אבל לעומת זאת, להוסיף תקן של עובד מקצועי עם ניסיון מוכח בנושא שיהיה כפוף למבקר, לתקצב את נושא קבילות - תלונות הציבור בסעיף נפרד, כתוספת לתקציב של משרד מבקר העירייה. ההצעה שלי היא ליישם הצעה זו לקראת שנת הכספים הבאה, 1.1.2011.

תודה. איציק יואל, בבקשה.

צביקה צרפתי:

קודם כל, אני מסכים איתך, שקודם כל פועלים עפ"י החוק. שניים - אני מסכים איתך שזה יישאר במשרד המבקר ושם יהיה נציב קבילות הציבור כהיררכיה כזאת שזה תפקידה. אני לא מסכים איתך בזה שהיום נחליט שבוא נפתח תקן נוסף, כי אני חושב שלא פותחים ככה תקן. צריך להיות גזבר, יש עניין של תקציב, יש תקנים וכל השאר. אי לכך לקחנו בחשבון את הצעתך, ואני מציע להוריד את זה מסדר היום, להביא את זה בצורה מסודרת ברמה של איך מתקצבים תקן בעירייה או בכל מקום אחר. לכן אני מציע

איציק יואל:

להסיר מסדר היום.

ד"ר בוקי צ'יש: מתי? רק תגיד לי מתי. לקראת שנת הלימודים הבאה?

איציק יואל: לא.

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: אנחנו בהצבעה. מי בעד הצעתו של בוקי צ'יש? בבקשה.

בוקי, נפתלי, אתי, מנשה, יובל, תודה. מי בעד הצעתו של

איציק יואל?

אתי גן-אל: מה ההצעה?

צביקה צרפתי: להסיר מסדר היום. שלי, ארנון, איציק,

איציק יואל: לא, להסיר ואני מסכים איתו שזה ייכנס,

עו"ד מנשה אליאס: עושים שני דברים: הסרה מלאה או הסרה חלקית.

צביקה צרפתי: צביקה, יהודה, עמירם, יאיר, איתן, אורן. שמעון. תודה.

החלטה מס' 242: מחליטים להסיר ההצעה מסדר היום ולהביא לדיון בדיקת פתיחת ותקצוב תקן נוסף בלשכת מבקר העירייה.

ב: הצעה לסדר של מנשה אליאס, בנושא הצעה לסדר לפי סעיף 27 לחוק, הוגשה ב- 06/07/10.

"דברי רקע:

בשנים האחרונות הפכו חיי תושבי כפר סבא לסיוט ארוך ומתמשך.

כפי שבוודאי ידוע לכולם הגורם לכך הוא הרעשים, הצעקות וההשתוללויות של בניגוד עניינים נוער ברחובות ובמוקדי בילוי. התושבים המתגוררים בסמוך לגנים ציבוריים הם הסובלים העיקריים מכך.

לצערנו הרב פניות התושבים לבני הנוער נופלים על אוזניים ערלות. גם פניות רבות במשך חודשים למוקד העירוני ולמשטרת ישראל לא פתרו בעיה כאובה זו עד עתה.

תושבים רבים טוענים כי פניותיהם הפכו לחסרי תועלת וזאת עקב חוסר אכיפה וחסור שיתוף פעולה מצד עיריית כפר סבא.

מבדיקה מסתבר כי במספר ערים בישראל צומצמו ממדי הבעיה.

צמצום הבעיה נעשה בדרך של פיקוח ואכיפה. כך למשל עיריית רעננה מודיעין וקרית מוצקין מטפלים בצורה תקופה בבעיה זו בדרך כל הטלת קנסות כבדים על בני הנוער.

מאחר וכנראה לא קיימת נוסחא אחרת לפתרון הבעיה הרי יש לאמץ דברים אלו.

לפיכך מוצע כדלקמן:

1. עיריית כפר סבא תטפל במטרדי הלילה בדרך תקיפה

ותקצה לצורך כך כוח אסד מקצועי ומיומן.

2. עיריית כפר סבא תאכוף על בני הנוער את החוקים

וחוקי העזר העירוניים וזאת על מנת למנוע סבל

מתמשך מתושבי העיר.

3. אם מסתבר כי חוקי העזר הקיימים אינם נותנים

מענה לבעיה זו אני מציע לחוקק חוק עזר עירוני אשר

יטיל קנסות כבדים על בני הנוער המשתוללים בלילות

והגורמים לרעשים ולמטרדים לתושבי העיר גובה

הקנס לא יפחת מסך של 600 ₪.

4. במקרה של קטינים חוק העזר יחייב את הורי

הקטינים לשאת בקנסות אלו.

5. עיריית כפר סבא תשתף פעולה עם משטרת ישראל על

מנת לשים סוף למטרדים אלו."

עו"ד מנשה אליאס: לפני שאני מתחיל בהצעה, אני הייתי סבור שחברה מתפטרת ממועצת העיר, מן הראוי להקדיש לה מספר דקות, במיוחד אחת שהיתה פעילה בתחום הרווחה ועזרה לנזקקים, היתה פעילה בהרבה ועדות, ועדת הליכות בעירייה.

יהודה בן חמו: צודק. היא תהיה בישיבה הבאה.

עו"ד מנשה אליאס: בסדר, אבל בכל אופן, אני מרגיש צורך קודם כל לברך אותה בדרכה החדשה, ולהודות לה כמובן על כל הפעילות שלה במשך התקופה. וחבל שאנשים טובים עוזבים את מועצת העיר.

שמעון פרץ: עוד לא התפטרה. היא יכולה עוד להתחרט על זה.

עו"ד מנשה אליאס: לא, אם ראש העיר אולי ילחץ אותה היא תישאר, יכול להיות.

צביקה צרפתי: בבקשה מנשה, הצעה לסדר.

עו"ד מנשה אליאס: אז אני מבקש להתחיל דווקא בהצעה השנייה, אם אפשר.

צביקה צרפתי: איזה שאתה רוצה, תבחר. יש לך זכות בחירה.

עו"ד מנשה אליאס: אני מודה לך. ההצעה שלי היא באה בעניין של אלימות הנוער, במיוחד בתקופת החופשה הגדולה. בשנים האחרונות כל תושב שמתגורר בסמוך לגן ציבורי, שעות השינה שלו מתקצרות או שהופכות להיות לא סדירות. מדוע? רעש גדול בגנים, צעקות, מוסיקה, הריסת מתקנים בגנים. הדבר הזה מתחיל משעות הערב המאוחרות, ועד לפעמים שלוש בבוקר

או ארבע בבוקר.

ולצערנו הרב, טענת התושבים, מכמה אנשים ששוחחתי איתם, שעשרות פניות למוקד העירוני, עשרות פניות למשטרה לא גורמות לחיסול התופעה. רק מקבץ קטן של אירועים שהיו לאחרונה בגן הציבורי במשעול האהבה נשרפו מתקנים. התושבים שם, אדם בשם דני... מתלונן שהוא פנה עשרות פעמים למוקד העירוני. לצערנו הרב, כפי שאמרתי קודם, גם שעות השינה שלו נגזלות וגם התוצאה היא שכל הפניות שלו נופלות לצערנו, על אוזניים ערלות ותוצאה אין.

התופעה החמורה הנוספת היא בכיכר העיר. כפי שלכולם ידוע, אם לא ידוע אני אמסור לכם. ישנה תביעה ייצוגית שהוגשה בגין רעשים שמושמעים בכיכר העיר, רעשים שהם מעל הסביר, מעל התדרים המותרים עפ"י החוק. יש שם רעשים שנגרמים ממגלשות, יש שם צעקות. אנשים מתלוננים בכיכר העיר שגם הם סובלים מהתופעות הללו.

אבל זה לא רק במשעול האהבה, יש כמובן גם ברחוב הבנים, ואלתרמן, הגן ליד בית הכנסת חב"ד, התושבים שם מתלוננים על רעש עצום. זה לא רק בחופשות, אלא כמעט בכל ימות השנה. אבל בעיקר עתה כשזמנם של הילדים מצוי בידם, פשוט לצערנו הרב משעמום, חוסר תעסוקה, מכל מיני סיבות, הם פשוט משתוללים בצורה בלתי רגילה. והדבר הזה פוגע בחיי הרווחה של תושבי העיר.

אני מתרשם מהדברים שלצערנו העירייה לא עושה מספיק כדי למנוע את התופעות הללו. עד כמה שידוע לי, בשנה האחרונה הוגשו 4,547 תלונות בעניין הזה. כל התלונות הללו הסתיימו בזה שהגיע איזשהו פקח. הנוער או בני

הנוער או הילדים עוברים מספסל לספסל, אבל עקירת התופעה, כמובן אני לא מדבר על עקירה מוחלטת, הרי ימות המשיח עוד לא הגיעו. אבל לפחות לצמצם בצורה דרסטית, אני סבור שזה תפקידה של העירייה להקצות כוח אדם נוסף שאולי לתקופה קצרה, אפילו לשכור פקחים נוספים לחודשיים, כדי באמת למנוע את התופעות הללו.

ההוצאה לא אמורה להיות גדולה לעומת הנזק. צריך לעשות מאזן. הנזק שנגרם למתקנים, הנזק שנגרם לתושבים, הוצאה לא שקול לעומת ההוצאה הכספית שתהיה בהפעלת פקחים שיעבדו לתקופה קצרה של חודשיים. העירייה תשכור אותם לתקופה הזאת על מנת ליישם באמת את חוקי העזר העירוניים המאפשרים.

אם יבואו ויאמרו שחוק העזר אין לו שיניים, והוא לא מאפשר לעירייה לאכוף את מניעת המטרדים האלו, את מניעת הרעשים הללו, אני מציע שהעירייה תתכבד ותחוקק חוק עזר עירוני, שבאמת יכפה על בני הנוער, ממש יכפה, שימנעו מהתופעות הללו. סנקציה שאני מציע, היא הגדלת הקנסות. אם יש קנס היום שהוא נמוך, אולי הגדלת הקנס תסייע באמת למגר את התופעה הזו.

כתבתי בהצעתי, שההצעה שלי היא 600 ₪. קנס של 600. כמובן שאני ער לבעיה שחלק מבני הנוער שמגיעים הם קטינים, ואז יבואו ויאמרו איך נאכוף על הקטינים את חוק העזר? פה אני מציע באמת שבחוק העזר תהיה אחריות להורים לשלם את הקנס הזה, אם באמת זו תופעה שחוזרת על עצמה, ואם זה דבר שאינו נמנע.

אני מבקש, אין פה עניין של קואליציה, אופוזיציה, זה באמת דבר שנוגע לכלל הציבור. לכן אני מבקש לא להוריד

את ההצעה מסדר היום, ובאמת אולי פעם אחת נתאחד בדברים. העירייה כמובן, אני לא מתעלם מזה, היא עיר ירוקה, עיר יפה, עיר מטופחת. אבל כל הטיפוח וכל הדברים החיצוניים הם יפים כלפי חוץ, אבל אם חיי התושבים הופכים להיות גהנום, מה שוות הכותרות בעיתונים 'עיר ירוקה'? מה שווים הפרסים שהעירייה מקבלת, אבל לדברים הקטנים האלמנטאריים היא לא דואגת? לכן אני מבקש מכולם להתאחד, להצביע בעד ההצעה הזו, וכמובן לייחל באמת שהתופעה הזאת תעלם. תודה רבה.

צביקה צרפתי: תודה. שלי בבקשה.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: מנשה, אני קראתי את ההצעה ושמעתי את הדברים, ואני חושבת שכנראה שאתה אומר אותם מאיזשהו חוסר ידע.

עו"ד מנשה אליאס: תודה רבה.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: אני אנסה לספר לך ואחר כך נחשוב ביחד.

עו"ד מנשה אליאס: התחלת יפה.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: אחר כך נחשוב ביחד מנשה אם יש באמת צורך להמשיך בהצעה הזאת. הנושא של הנוער זה נושא שהוא מאוד-מאוד חשוב לי, אני מאוד מעורבת בו. אני מגיעה לישיבות ולוועדות שקשורות לעניין הזה. במועצת נשים של כפר סבא יש פורום נוער, זו מועצת הנשים היחידה בארץ שיש בה פורום נוער. אני מסכימה איתך שהמטרדים של הרעש זה דבר שפוגע מאוד באיכות הסביבה. אבל אסור לנו לשכוח שבני הנוער האלה הם הילדים שלנו. אתה מדבר על ילדים בגיל 12 עד 18 שנמצאים בגנים, מדברים, קצת מצחקקים. על כל חבורה של ילדים שבאים בשביל להפריע ולעשות רעש ולהרוס בכוונה, יש 10 חבורות של ילדים שבאים וקצת מקשקשים וזה עושה רעש, וזה מפריע, אני מבינה.

ולא תאמין, הבעיה הזאת היא בעיה ארצית, היא לא בעיה רק של כפר סבא. ובכפר סבא נערכו לדבר הזה, לא חיכו להצעה לסדר וגם לא חיכו לחופש הגדול. נערכו לדבר הזה הרבה חודשים מראש. עשו ישיבות שכללו את כל מי שמתעסק בתחום הזה. את מחלקת הנוער כמובן, את הביטחון, את הרשות למלחמה בסמים, ועד ההורים המרכזי, מועצת הנוער, משטרת ישראל. עשו ישיבות, אגמו משאבים, תכסו עצה כדי לפתור את הבעיה הזאת.

היום מתקיימת בעיר תכנית עשירה ומגוונת מאוד בפריסה עירונית, שכוללת את בתי הקהילה, בית מרכז הנוער, ואת הגנים הציבוריים בלילות ירח. והמטרה היא, לא רק לתת זבנג וגמרנו. אלא המטרה היא לחשוב על הנוער. לחשוב מה הבעיה, למצוא להם פתרונות, למצוא להם משהו אחר לעשות ברמה החינוכית. לא רק לתת להם קנסות ושילכו הביתה או שיעברו לגן השני.

אני פה רוצה לחלק לכם, תעבירו את זה לכולם, זו הפעילות שמבוצעת בקיץ הזה לבני הנוער. מדובר פה על פעילויות ספורט, פעילויות של מוסיקה, פעילויות של חינוך ותרבות, ים של פעילויות שכולם חשבו ונעשו בחשיבה גדולה קדימה. כאשר יש איזושהי פנייה למוקד מנשה, אז יש סייר, ויש גם סיירת הורים שעושה עבודת קודש. הורים מתנדבים שבאים ובשישי שבת, ועכשיו גם באמצע השבוע, מגיעים לגני הילדים, פשוט להוריד את הכובע בפניהם. מדברים עם הילדים, מנסים להוציא אותם מהגנים. בטוב, פחות טוב, בכל דרך אפשרית כדי להקל על התושבים ולשמור על איכות החיים שלנו כאן.

העיר שלנו גם נבחרה לתכנית עיר ללא אלימות, כשהמטרה

של התכנית היא להתמודד עם תופעות אנטי חברתיות, ולתת מענה מקיף לתושבים. ביום שני האחרון היא גם אושרה במשרד לביטחון פנים, ותוך מספר ימים תתחיל לפעול בעיר שלנו גם התכנית של עיר ללא אלימות.

דבר ראשון שקורה זה שיש שיטור משולב, ניידת של שוטר פלוס פקח, שיסתובב 24 שעות ביממה. זה דבר שלא היה קודם. והיא בדיוק באה לתת מענה מיידי לבעיות האלה של הגנים הציבוריים, של המטרדים, של הוונדליזם. בנוסף יפתח מוקד ביטחון. במקביל למוקד שיש, מוקד ביטחון בדיוק לדברים האלה.

הקנסות שציינת פה, זה דברים שנעשו ברעננה. הקנסות שניתנו ברעננה זה קנסות שניתנו ע"י המשטרה. קנסות של 350 ₪ שגם ניתנים פה בכפר סבא מהקיץ הזה לילדים. גם כאשר בא קצין הנוער והסביר את הרעיון של לתת קנסות, ביקשנו שיעשו את זה באיזון והקשבה. כי לא כל ילד בן 12 שמספר איזו בדיחה ועושה רעש, מגיע לו קנס. העירייה פעלה פה,

עו"ד מנשה אליאס: מגמד את הדברים, את מציגה אותם באור כזה מגוחך.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: גם במישור החינוכי,

עו"ד מנשה אליאס: מה עם הוודקה שנשפכת כמים שם? מה עם ספסלים שנהרסים? על זה את לא מדברת.

איציק יואל: בדיוק זה התופעות שיש,

עו"ד מנשה אליאס: אידיליה, באמת אידיליה.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: בדיוק לדברים האלה באה מחלקת הנוער ומנסה למצוא פתרונות. לא לתת להם קנס ותלכו מפה עם 350 ₪ ובזה נפתור לכם את הבעיות. לא. בוא נחשוב איך,

עו"ד מנשה אליאס: כן. קרב סכינים יוצא לדרך. הנה, בבקשה. זו התכנית של

העירייה.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: זה ... מנשה.

עו"ד מנשה אליאס: זה כל כך סמלי.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: אתה לא מבין.

עו"ד מנשה אליאס: לא, לא מבין כלום. את מבינה הכל.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: לגבי חוק עזר עירוני, בכפר סבא קיים חוק עזר עירוני, שמירה על איכות הסביבה ומניעת מפגעים שאושר במועצה הקודמת. השבוע אחרי תקופה, אושר ע"י צו הרשויות המקומיות ורק לאחר מכן אפשר יהיה להפעיל אותו. בכפר סבא לא חשבו על משהו פשטני כזה, ככה שלא לוקח בחשבון עוד היבטים.

עו"ד מנשה אליאס: High society, מה פשטני? למה את מדברת בצורה כזאת?

איציק יואל: למה אליאס, למה אתה מפריע לה?

(מדברים ביחד)

עו"ד מנשה אליאס: דברי יפה, באמת, דברי לעניין.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: אם היית מגיע לישיבה לקידום מעמד הילד שהיית מוזמן אליה ולא טרחת להגיע,

עו"ד מנשה אליאס: סליחה גברת, סליחה סליחה,

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: והיו כל אנשי הציבור, בני הנוער,

עו"ד מנשה אליאס: אל תתחילי לאן אני מגיע,

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: משטרת ישראל, וסיפרו את כל מה שאני מספרת עכשיו.

עו"ד מנשה אליאס: בסדר גמור. 'לא טרחת להגיע'.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: וסיפרו בדיוק מה הולך להיות, וגם שאלו וביקשו לשמוע את הנוער, וביקשו לשמוע את ההורים, ותכסו עצה. אז היית יודע את כל הדברים האלה. אבל מה שמאוד חשוב לי להגיד וגם שאסור לנו לשכוח, בתור הורים, מנשה, שמדובר

פה בילדים שהאחריות עליהם זה לא על עיריית כפר סבא, ולא על המשטרה ואפילו לא על בתי הספר ומחלקת החינוך. האחריות היא עלינו. על ההורים. אוקי? וההורים זה לא הם. והילדים האלה זה לא הם. זה הילדים שלנו, ואנחנו ההורים ואנחנו קודם כל צריכים לקחת אחריות.

עו"ד מנשה אליאס: ברוך השם אני מגדל 8 ילדים, אל תטיפי לי מוסר.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: מנשה, כשאני אומרת 'הילדים שלנו', גם הילדים שלי לא בגן, בסדר? אני דואגת לילדים האחרים בעיר בדיוק כמו לילדים שלנו, ותאמין לי שמסתובבים גם ביום שישי כמה ילדים עם כיפה בגנים. אני מציעה לך לבוא ולראות, ובגלל זה אני מודיעה לכולם,

עו"ד מנשה אליאס: מה זה קשור לכיפה? באמת.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: אתה אומר 'לא הילדים שלי'.

עו"ד מנשה אליאס: מה אתם הופכים כל דבר לדת? מה זה קשור לכיפה? כל דבר אתם מתייגים לפי כיפה, באמת.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: קודם כל, ביום ראשון בשעה תשע וחצי, לא ביום שישי, ביום ראשון, תוציא מחלקת הנוער סיור מיוחד, במיוחד בשבילנו ולהורים אחרים שרוצים לבוא. זה יוצא מחדר 15 בבית ספיר. כולם מוזמנים, אנחנו נעבור במוקדי הרעש, נעבור בגנים הציבוריים לראות את לילות ירח לבנים. ניפגש עם הסיירת הורים. אני מאוד אשמח אם תבוא גם, וגם אחרים יבואו.

אתי גן-אל: גם לסבתות מותר?

עו"ד מנשה אליאס: באיזה יום?

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: ביום ראשון. גם סבתאות וגם הורים וגם חברי מועצה, יום ראשון בשעה תשע וחצי.

עו"ד מנשה אליאס: בלילה או בבוקר?

עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו: תשע וחצי בלילה.

יאיר אברהם: שלי, צריך לומר שזו לא בעיה ייחודית לכפר סבא, רבותיי, כל החברה הישראלית.

!!! היא אמרה.

עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו: אני מציעה להסיר את ההצעה הזאת מסדר היום. ההצעה היא מאוד מצומצמת ונקודתית. כל מה שהיא באה זה להפחיד ולהרתיע. בעיר שלנו עשו דברים הרבה יותר חכמים וחושבים מהדבר הזה, כולל הרתעה, אבל גם דברים אחרים. ואני מבקשת מאוד להוריד את זה מסדר היום.

צביקה צרפתי: מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום? שלי, ארנון, איציק, צביקה, יהודה, עמירם, יאיר, איתן, אורן, שמעון. תודה. מי נגד? נפתלי, אתי, מנשה, יובל. מי נמנע? בוקי, תודה.

הצבעה

בעד: צביקה צרפתי, יהודה בן חמו, יאיר אברהם, איתן צנעני, אורן כהן, שמעון פרץ, שלי עמרמי-בוזגלו, איציק יואל, ארנון לוי, עמירם מילר.

נגד: נפתלי גרוס, אתי גן אל, מנשה אליאס, יובל לוי.

נמנע: בוקי צייש.

החלטה מס' 243: מחליטים להסיר ההצעה בדבר מטרדי הלילה בגנים ע"י בני נוער, מסדר היום.

ג: הצעה לסדר של מנשה אליאס עפ"י סעיף 27 לחוק, בנושא הצעה לשינוי מועדי ישיבות, הוגשה ב-27/06/10.

”רקע ודברי הסבר :

א. רוב מוחלט של חברי מועצת העיר עושים מלאכתם ללא

קבלת שכר ועל חשבון שעות עבודתם.

ישיבות מועצת העיר נקבעו ליום רביעי בשבוע.

יום זה אינו יום נוח לרוב חברי המועצה אשר נאלצים

לעיתים לסיים את עבודתם מוקדם מהרגיל.

לרוב חברי המועצה שעות הצהריים של יום ג' הינן שעות

פנויות מאחר והם עובדים רק במחצית היום.

לא זו אף זו, גם רוב בעלי העסקים והחנויות אינם

עובדים בשעות אחה"צ של יום ג'.

מאחר וישיבות המועצה פתוחות לציבור הרחב ומאחר

והמגמה היא לאפשר לציבור גדול ככל שניתן, הרי הדבר

יהיה הגיוני כי ישיבות מועצת העיר יתקיימו בשעות

הערב בימי ג'.

ב. רוב דיוני הוועדות נקבעים בתיאום מראש עם חברי

הוועדה וישיבות הוועדה מתקיימות בשעות אחה"צ.

יחד עם זאת ישנן מספר ועדות שהדיונים בהן מתקיימים

בשעות הבוקר, קיום ישיבות בשעות הבוקר בשעה 10 או

אפילו 9 בבוקר אינו נוח ומכביד מאוד, מאחר וקיום

הישיבות כרוך בנטישת העבודה.

אין כל ספק כי יש להתחשב בעובדה כי רוב חברי

המועצה הינם מתנדבים ואין כל הצדקה כי הכנסותיה

תיפגענה כתוצאה מכך.

לפיכך מוצע כדלקמן :

מועצת העיר מחליטה כי :

1. ישיבות מהמניין של מועצת העיר יתקיימו בשעות הערב

של ימי ג' בלבד.

2. לחילופין הישיבות יתקיימו בימי ב' או א' אך לא בימי רביעי.

3. המועצה מחליטה כי כל הדיונים בוועדות השונות יתקיימו בשעות אחה"צ ולא בשעות הבוקר, וזאת בתיאום מראש עם חברי הוועדות השונות."

עו"ד מנשה אליאס: קודם כל אני לפני כן רוצה להגיד, ההתנשאות של הגברת שלי עמרמי לא מוצאת חן בעיניי. כל העניין של להציג פשטני, חכמה, בסדר. אבל את יכולה לדבר בצורה אחרת.

(מדברים ביחד)

???: היא לא העליבה אותך.

(מדברים ביחד)

אתי גן-אל: הסגנון לא היה נחמד. נקודה.

עו"ד מנשה אליאס: סגנון שחצני. לא רוצה להגיד מילה יותר חריפה.

אתי גן-אל: זה הכל.

עו"ד מנשה אליאס: עם כל הכבוד, יש דברים שגם אני יכול להתחיל לדבר עליהם, חבל. לא כדאי עכשיו, פעם אחרת.

אפרופו ועדות שהגברת שלי עמרמי דיברה עליהן, אני לשמחתי הרבה, ברוך השם נמצא בהרבה ועדות ומשתדל להגיע לכולם. העומס עליו בוועדות הוא עצום כיוון שיש הרבה ועדות, ואני משתתף בכולן, משתדל להגיע לכולן. הנושא העיקרי הוא העניין של מועד הדיונים במועצת העיר. נכון שלפני כשנה או שנה וחצי החליטה מועצת העיר על קיום הדיון בימי רביעי בשבוע. אני מציע חברים, להעביר את הדיון לימי ג' ואנמק.

עיריית כפר סבא דואגת שתהיה פומביות הדיון, כמובן הכל מופץ באינטרנט, קהל גדול יכול להגיע מתי שהוא חפץ. אז אם המגמה היא באמת כזו, העסקים בכפר סבא בדרך כלל סגורים, לא פועלים בימי ג'. חלק גדול מחברי מועצת העיר ובעצם כל חברי מועצת העיר, פרט לממלא מקום, לא מקבלים שכר. אנחנו מתנדבים. כמובן עושים את זה באהבה. אבל אסור שההתנדבות תפגע בפרנסה של החברים. ביום שלישי תפגע בי במיוחד, כי ... לקנות ממני. זה בדיוק היום של הקנייה שלי.

שמעון פרץ:

עו"ד מנשה אליאס: תתנגד. אבל רוב תושבי כפר סבא,

אתי גן-אל: זו תהיה תרומתך,

שמעון פרץ: כל הארץ סוגרים, אבל באים אלינו. אני לא אהיה.

אורן כהן: תראה, אם נפתיע אותו ונקבל את ההצעה שלו ליום שלישי,

הרי הוא יציע יום שני שבוע הבא.

עו"ד מנשה אליאס: שלום עליך חניך תורן, מה שלומך? לכן אני מציע להעביר,

זה יתרום כמובן לכך שגם תושבים רבים שבימי ג' סוגרים

את העסקים שלהם מוקדם, יוכלו להגיע לישיבות העירייה.

הרי העירייה שואפת לכך שבאמת תהיה נוכחות גדולה של

התושבים, כדי שיוכלו באמת לשמוע כל מה שיש לעירייה

להציע. זה לעניין ימי הדיון. אם זה לא מתאים יום ג', אולי

אפשר יום ב'. אבל יום רביעי פשוט לא נוח.

לגבי הדיונים בוועדות. רוב הדיונים בוועדות מתקיימים

באמת בשעות אחה"צ. אבל יש מספר ועדות שכופים על

החברים להגיע בשעות הבוקר. אני חושב שזו תופעה פסולה,

כיוון שאני לא יכול להפסיק את העבודה כדי להגיע לדיונים

בשעות הבוקר. לפעמים קובעים ב-9 בבוקר, ב-10 בבוקר.

יהודה בן חמו: כמו איזה ועדות?

עו"ד מנשה אליאס: ועדת הנחות, ארנונה, מכרזים,

יהודה בן חמו: רק ועדת הנחות.

עו"ד מנשה אליאס: זו גם ועדה חשובה.

יהודה בן חמו: נתייחס לזה.

עו"ד מנשה אליאס: נכון, בשבוע שעבר סוף-סוף קיבלו את עמדתנו שצריך

לקבוע בשעות אחה"צ. אבל אני חושב שזה לא צריך להיות

נתון לשיקול דעת של מזכירת הוועדה, או מזכיר הוועדה,

או אחד מעובדי העירייה. מה השיקול שלהם? השיקול

שלהם הוא פשוט. כיוון ששעות העבודה מסתיימות בשלוש

ובארבע, נקבע לפני כן שלא נישאר לאחר מכן. אבל גם לנו

יש אינטרס. גם אנחנו צריכים להתחשב בנו. אם אנחנו

מתנדבים לא צריך לכפות עלינו דברים שמתאימים דווקא

לעובדי העירייה.

לכן אני מציע שמועצת העיר תחליט שכל ישיבות הוועדות

לא יתקיימו בשעות הבוקר, אלא לא לפני השעה שתיים או

ארבע. אבל לא בשעות הבוקר. תודה רבה. נשאר לי כמה

דקות, אני מתיר לו.

אהוד יובל לוי: אחת הבעיות של ישיבות מועצת העיר שהן ידועות מראש

לחברי הקואליציה, ונסתרות באורח פלא מחברי

האופוזיציה. כך קורה שאם חברי אופוזיציה מעיז לבקש

מקרוב משפחה לדחות איזה אירוע משפחתי, שלא ייצא

ביום רביעי הראשון של החודש, אלא ביום רביעי השני, אז

חשקה נפשו לא פחות של ראש העיר להתעלם מכך שפקודת

העיריות קובעת שנקבע יום, וזה היום. נקבע יום רביעי

הראשון בחודש בכפר סבא, זה היום. אבל מי שצריך לנסוע

לחו"ל לנופש, ייסע לחו"ל לנופש.

מה זה חוק? החוק קבע מנגנונים להזזת מועדי ישיבות. אז

מה? מישהו מתייחס לסיבות? מישהו מתייחס למנגנונים?
 'נה בעין'. אדוני ראש העיר, היחס שלך לחברי המועצה
 שהם לא מהקואליציה, מעיד על זה שאתה לא מעוניין
 במועצה. זה סגנון טיראני, שמתאים לאנשים שרוצים לשבת
 בעצמם בחדר סגור. אני מאחל לך שתגיע למצב הזה, תנהל
 את עצמך במצב כזה. אני רוצה ששיבות המועצה יתנהלו
 לנוחות חברי מועצה, ולכל הפחות בהגינות, בקביעת
 המועדים, בשמירה קפדנית על לשון החוק שקובעת מועדים
 קבועים מראש.

צביקה צרפתי: תודה. אורן, בבקשה.

אורן כהן: עו"ד אליאס, אנחנו רק לפני שנה כמו שאמרת, כשנה, דנו
 באריכות בנושא הזה של קיום מועד קבוע לישיבות
 המועצה. ורצינו שבאמת יהיה סדר בים הסוער הזה,
 ושכולם יידעו מתי הישיבות תקיימנה. ודנו בעניין הזה,
 אנחנו העלינו את הנימוקים.

עו"ד מנשה אליאס: יומיים לפני הדיון.

אורן כהן: סלח לי, רגע. דנו בעניין הזה, העלינו את כל הנימוקים
 ובחרנו יום, אם אני זוכר נכון זה אפילו התקבל פה אחד.
 לא בדקתי את זה אבל,

???: מה היתה ההחלטה? תזכיר לנו.

שמעון פרץ: היתה הסכמה.

אורן כהן: בחרנו ביום רביעי הראשון לכל חודש.

אתי גן-אל: ויש לך... מאז כמה פעמים היה הראשון לחודש?

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: בהזדמנות אני אבקש שתלמד אותי דיוק מה הוא.

נפתלי גרוס: אם נדייק אולי פעם אחת זה היה.

אורן כהן: אני רוצה להגיד לכם שדנו בעניין הזה בהרחבה. וקבענו

- שבכל יום רביעי הראשון בכל חודש, אנחנו נקיים את הישיבות. כמובן, וזה ברור, תגיד אורן, 'מאז זה נשמר', תגיד. תגיד אורן. **אהוד יובל לוי:**
- אתה לא שם לב שאתה מפריע לי? כמובן, בכפוף לאילוצי המערכת. כמובן שאם יש אילוצי מערכת, אז צריך לכבד את זה, מה לעשות נפתלי. **אורן כהן:**
- יש מנגנון לשנות את המועד. מה זה 'צריך לכבד את זה'? יש חוק. **נפתלי גרוס:**
- תקיים אותו. **אורן כהן:**
- אתה תקיים אותו. **נפתלי גרוס:**
- ... מכבד את החוק. **ד"ר בוקי צייש:**
- לכן אני אומר לכם, **אורן כהן:**
- זו חוצפה. **נפתלי גרוס:**
- אני אזכיר לכם נשכחות, **אורן כהן:**
- היתה החלטה ואתה לא מקיים אותה, אתה לא מקיים אותה אז על מה אתה מדבר בכלל? חוצפן. **נפתלי גרוס:**
- לכן אני אזכיר לכם את הנימוקים עוד פעם. ביום ראשון וביום שלישי, המערכת העירונית פתוחה ויש קבלת קהל. ולכן בימים האלה, **אורן כהן:**
- ביום ראשון אין, רק ביום שלישי, **אתי גן-אל:**
- גם ביום... **יהודה בן חמו:**
- אני אלמד ממך אחר כך. **אורן כהן:**
- אורן, אורן, **אתי גן-אל:**
- את מפריעה לי אבל. **אורן כהן:**
- מספיק עם הסגנון, **אתי גן-אל:**
- מספיק עם להפריע לי. **אורן כהן:**
- הזה. מה לעשות, **אתי גן-אל:**

- אורן כהן:** תפסיקי להפריע לי.
- אתי גן-אל:** מה לעשות,
- אורן כהן:** את בכל ישיבה מפריעה, אז תפסיקי.
- אתי גן-אל:** אתה...
- אורן כהן:** תבקשי זכות דיבור, ויתנו לך לדבר.
- אתי גן-אל:** אתה...
- אורן כהן:** באמת, כל רגע קופצים,
- אתי גן-אל:** נכון, כי אתה תדייק,
- אורן כהן:** עכשיו אני צריך להסביר לכם למה המערכת העירונית משנה את המועדים לפעמים,
- אתי גן-אל:** נכון.
- אורן כהן:** והוא אומר 'כן, צריך לשנות את המועדים'.
- אתי גן-אל:** נכון. אנחנו...
- (מדברים ביחד)
- אתי גן-אל:** יש חוק והחוק מתנהל לשני הקצווים.
- נפתלי גרוס:** שאל את היועץ המשפטי מה החוק אומר בעניין הזה. אולי הוא... אותך גם כן.
- אורן כהן:** ולכן, מאחר ובימים ראשון ושלישי זה לא ימים שמתאפשר, וביום שני אנו צופים שזה עלול לגרום ללחץ רב במערכת, ויש פה-
- (מדברים ביחד)
- צביקה צרפתי:** אורן, תמשיך.
- אורן כהן:** וכל חומר לפני כל דיון זה 48 שעות, לכן נשארנו רק עם ימי רביעי או חמישי.
- אתי גן-אל:** חברה... שבוע קודם. זו לא סיבה.
- אורן כהן:** והפור נפל על יום רביעי.
- נפתלי גרוס:** אבל אתה לא עומד בזה גם כן.

עו"ד מנשה אליאס: מה זה 'פור'? פור זו הגרלה.

נפתלי גרוס: אבל אתה לא מקיים את זה.

(מדברים ביחד)

נפתלי גרוס: אבל אתה לא מקיים אותה. אבל אתה לא מקיים אותה. זו

החלטה שלו, הוא לא מקיים אותה.

אתי גן-אל: אורן, שאלנו אותך, מאז קבלת ההחלטה כמה פעמים

התקיימה הישיבה במועדה.

אורן כהן: ולאור האמור, אני מבקש להוריד את ההצעה לסדר הזאת,

ולהשאיר את מועד קיום המועצה ביום רביעי, הראשון

לחודש, בשעה שבע. כמובן בכפוף לאילוצים של הנהלת

העיר.

צביקה צרפתי: תודה. מי בעד הצעתו של אורן להסיר מסדר היום? אנחנו

בהצבעה. שלי, ארנון, איציק, יהודה, עמירם, יאיר, איתן,

אורן, שמעון. מי נגד? בוקי, מנשה, יובל. תודה. מי נמנע?

נפתלי ואתי, תודה.

הצבעה

בעד: צביקה צרפתי, יהודה בן חמו, יאיר אברהם, איתן

צנעני, אורן כהן, שמעון פרץ, שלי עמרמי-בוזגלו, איציק

יואל, ארנון לוי, עמירם מילר.

נגד: בוקי צייש, מנשה אליאס, יובל לוי.

נמנע: נפתלי גרוס, אתי גן אל.

החלטה מס' 244: מחליטים להסיר ההצעה בדבר שינוי מועד ישיבות מועצה,

מסדר היום.

4: דיון בהצעת 7 חברי מועצה שעניינו נושא הירידה באחוז הזכאים

לבגרות עפ"י נתוני משרד החינוך.

רקע ודברי הסבר :

"לראשונה הידרדרה מערכת החינוך של כפר סבא לשפל חסר תקדים באחוז הזכאים לבגרות. לא זאת בלבד שכפר סבא היא העיר היחידה בשרון שלא זכתה להיות בעשרת היישובים עם אחוזי הזכאות הגבוהים ביותר אלא שבפעם הראשונה צנחה כפר סבא לעשור הרביעי למקום ה-37 עם אחוזי הזכאות של %67.33!!!

נשאלת השאלה כיצד כפר סבא אשר היתה תמיד ידועה במערכת חינוך טובה, נפלה לשפל חסר תקדים.

הח"מ מסוגלים להעניק מספר הסברים אפשריים לדבר :

- היקף ההשקעה בחינוך: בניגוד למה שנאמר על ידי עיריית כפר סבא, היקף ההשקעה העירונית בחינוך אינו במגמת עלייה. בעוד שבערים שכנות גדלו תקציבי החינוך, בכפר סבא חלק ירידה בחלק מהפרמטרים (השקעה בחינוך בגילאי הגן, השקעה בבתי הספר היסודיים, השקעה בחטיבות הביניים) ובפרמטרים החינוכיים - תקציביים האחרים התקבע מצב של שמירה על התקציב הקיים. למעשה באף אפיק חינוכי בעיר לא נרשם גידול משמעותי בשנים האחרונות.
- התמקדות ביחסי ציבור: הנהלת העיר שמה דגש על הודעות לעיתונות ועטה כמוצאת שלל רב על כל תלמיד בודד שזכה בתחרות חינוכית ארצית כזו או אחרת. אבל ברדיפה אחר קרדיט תקשורת, קברניטי העיר שכחו להשיג יעדים חינוכיים בחתך כלל עירוני והנתונים מצביעים על כך שיש הידרדרות כללית מדאיגה מאוד.

• תכנית אב לחינוך שאינה מבשרת דבר והעדר חזון חינוכי

עירוני :

הנהלת העיר התפארה שנכתבה תכנית אב לחינוך על ידי פרופ' אדלר, זוכה פרס ישראל. בפועל מדובר בתכנית אב שעוררה ביקורת רבה בעיקר על מה שהיה חסר בה. היא נעדרה כל המלצה לחזון עירוני חינוכי, היא נעדרה חדשנות ולא היתה בה אף לא המלצה אחת שקבעה פרמטרים חדשים לטיפול. מדובר בתכנית סתמית שקבעה כי יש לשמר את המצב הקיים בחינוך. שמירה על המצב הקיים משמעו נסיגה - ואכן כבר סבא נסוגה למקום ה-37.

לאור האמור לעיל :

נבקש לקיים ישיבת מועצה שלא מן המניין לפי הוראות סעיף 9 (א) שבתוספת השנייה בפקודת העיריות הקובע כדלהלן :

"ראש עירייה יכנס ישיבה שלא מן המניין למועד שלא יהיה מאוחר משבעה ימים מהיום שהוגשה לו דרישה לכך בכתב, חתומה בידי שלישי לפחות מחברי המועצה ומפרטת את סדר יומה והצעת החלטה לגביו".

סדר היום המוצע של ישיבה זו :

דיון מקיף בנושא הירידה באחוז הזכאים לבגרות עפ"י נתוני משרד החינוך.

הצעת החלטה מוצעת של ישיבה זו :

• הצגת נתונים ע"י אגף החינוך :

בישיבה המדוברת יוצגו לחברי המועצה נתונים מפורטים אודות תקציב החינוך. את ההסברים של אגף החינוך

לפשר הנסיגה ואת התכניות של האגף להחזרת אחוז הזכאים בכפר סבא לראשות הטבלה של הערים בישראל.

• הצגת נתוני הזכאות לבגרות הדיפרנציאליים של כל

תיכון בעיר נפרד:

פרסום נתוני הזכאות של כל תיכון בנפרד. זאת במטרה להבין האם מדובר בנסיגה כלל עירונית או שמא הבעיה חמורה יותר רק בחלק מהתיכונים בעיר כפר סבא.

• הכנת תכנית אב חדשה:

יש הכרח מידיי לשלוח את תכנית האב הקיימת לסל המחזור ולפעול לכתיבת תכנית אב חדשה שתכלול המלצות אופרטיביות לכתיבת חזון חינוכי חדש, פורץ דרך ויצירתי ולא להסתפק בתכנית הקיימת שהיא שמרנית אפורה ונטולת חזון.

הערות נוספות:

• טרם קיום הישיבה, דורשים הח"מ כי ישלחו נתוני הזכאות לבגרות של כל אחד מתיכוני העיר בנפרד בדואר אלקטרוני (למען הסר ספק יובהר כי דרישה זו מתבססת על סעיף 140 א' לפקודת העיריות מתוקף זכות העיון המוקנית לחברי המועצה)."

אתי גן-אל: אני מתחילה. הדיון נפתח.

צביקה צרפתי: אתי בבקשה. לא, תציגו את הנושא, ואנחנו נפתח את הדיון.

אהוד יובל לוי: לא, לא, סליחה, פה אין שאלה.

יאיר אברהם: יובל, די.

ד"ר בוקי צ'יש: יובל, תירגע.

עו"ד שלי עמרמי-בחגלו: הוא לא אמר שאין דיון, הוא אמר שהיא מציגה את

הדברים.

אהוד יובל לוי: סליחה, אתה מתכוון לחזור על...

צביקה צרפתי: מי אמר שאין דיון? תקשיב. אני ביקשתי מאתי שתתחיל להציג את הנושא. מה הבעיה?

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: אני מבקש שקט, אתי רוצה להציג את הנושא. יובל, אתה מפריע לאתי. אני לא נותן לך תשובות. אתה מפריע.

(מדברים ביחד)

עו"ד מנשה אליאס: בסוף הישיבה כולם יברחו, סליחה, יש כאן נציגים של ההורים, אולי מאוסישקין, לא יודע, הם הגיעו, לכן כדי שזה לא יישאר סרח עודף אלא יהיה דיון שאנשים יישארו, לכן את ההודעה האישית אני מבקש עכשיו לומר. הפור נפל.

יהודה בן חמו: סליחה, אני בכל זאת מבקש, הנושא של אוסישקין הוא נושא חשוב מאוד.

אז לכן אני מציע, הנושא של אוסישקין הוא נושא חשוב מאוד, אני שמח שהגיעו לכאן הורים. יש בהחלט מה לעדכן ולהתעדכן. אנחנו לא נלך, ההורים של אוסישקין ולא הציבור שנמצא פה, הוא לא סרח עודף. אנחנו נישאר פה בסוף,

עו"ד מנשה אליאס: לא, אמרתי הדיון יהיה פה סרח עודף, לא ההורים. ההורים הם מכובדים, מה פתאום.

יהודה בן חמו: אז לכן אנחנו נישאר פה בסוף, אנחנו לא ממהרים. למרות שיש לחלק מאיתנו אילוצים אחרים, אנחנו נישאר וניתן לכם את העדכון. תודה רבה.

עו"ד מנשה אליאס: אף על פי כן אני מבקש זה יהיה...

יהודה בן חמו: תודה. בבקשה.

צביקה צרפתי: בבקשה, אתי.

אתי גן-אל: הנושא של החינוך. לצערי הרב, הנתונים בשטח מראים

שכפר סבא הידרדרה לשפל חסר תקדים בכל הפרמטרים. אבל הפרמטר של החינוך שהיה תמיד-תמיד גאוות העיר, שמשך לפה זוגות צעירים, שמשך לפה אנשים איכותיים כי ידעו שהם יכולים להקנות לילדיהם את החינוך מכל הבחינות.

וראו זה פלא, השנה בהמשך לשנים הקודמות, הידרדרנו למקום ה-37 באחוזי הזכאים לבחינות הבגרות. אנחנו לא בעשירון הראשון, אנחנו לא בעשירון השני, אנחנו לא בעשירון השלישי, אנחנו לקראת סוף העשירון הרביעי.

אני אתן לכם נתונים שקיבלתי ממשד החינוך. כפר סבא, ואני אעשה השוואה לאורך השנים. בשנת תשס"ז אחוז הזכאים היה 71.73%. זה ל-3 שנים, יש נתונים, מי שירצה ממני את האינפורמציה, זה פתוח לכולם באתר של משרד החינוך. בתשס"ט ירדנו ל-68.45%. הרצלייה בתשס"ז היתה 69.22% ובתשס"ט עלתה ל-75.35%. הוד השרון בתשס"ז היתה 70.8%, בתשס"ט הגיעה ל-76.54%. רעננה בתשס"ז היתה 74.22%, ובתשס"ט הגיעה ל-78.58%. אשדוד בתשס"ז היתה 66.68%, בתשס"ט היא הגיעה ל-71.1%. מה קרה?

כבר בשנת תשס"ז כפר סבא לא היתה במקום אחד הטובים. אבל עדיין כנראה היה נסבל. מה נעשה מאז? איזו הפקת לקחים נעשתה? לצערי, המערכת כל הזמן מחפשת תירוצים. כאילו, איך אומרים את זה בשפה של החבר'ה הצעירים, כסת"ח. כל הזמן מחפשים כסת"ח. אז באמת, למה צריך? למה צריך את זה? בואו ניקח ונראה מה עושים.

ואני אתן לכם את הדוגמא של רעננה שהקראתי לכם את המספרים, שגם בתשס"ז היתה במקום טוב, ובתשס"ט

היתה המקום עוד יותר טוב. רעננה הלכה ולא שקטה על השמרים, אלא עבדה על תכנית אסטרטגית חדשה בחינוך. כי מה לעשות, היא אומרת 'למה שאני אקפיא? הרי אני יכולה לשאוף הלאה, קדימה, יותר'.

מה עושה מערכת שהיא מערכת בריאה ושלא מחפשת תירוצים, אלא רוצה באמת לקדם דברים? היא בודקת. היא בודקת את עצמה, היא בודקת את העוצמות שלה, היא בודקת את החולשות שלה. היא בודקת את האיומים שלה, אבל היא גם בודקת את ההזדמנויות - מה ניתן לעשות.

הסברים. תראו, נורא קל, הדרך הכי קלה זה לבוא ולהגיד 'אמרנו לכם, הזהרנו אתכם'. אני יכולה אפילו להעיד על עצמי שבתקציב הראשון שהוצג כשהגעתי פעם ראשונה לחברת מועצה 2008, נדמה לי דצמבר 2008, הזהרתי על הנושא של השקיעה בטיפול של החינוך, ובתקציב ראיתי את הירידה בהשקעות.

עכשיו, נכון שיהיו כאלה שיגיעו 'רגע, רגע, המספרים, אתם יודעים עם העמודות והגרפים', מי כמוני שולטת בכל העמודות. השאלה איך הן צבועות העמודות.

אז בואי נראה אותן.

איציק יואל:

בשכר זה לא חוכמה. בחשמל זו לא חוכמה. בביטוחים זה לא חוכמה. למרות שגם בזה אפשר להתייעל. אני הולכת לפעמים בשתיים עשרה בלילה ואני רואה אורות דולקים, ואני מצלצלת למוקד, אני חושבת שהם כבר יודעים. נא לסדר את האורות, לכבות את האורות. אז גם אפשר. אבל ההשקעות פרופר בחינוך, ואני יודעת שיגידו לי 'תראי, לזה נתנו 50 אלף, וזה 20 אלף, וזה 40 אלף. חבר'ה, אם אני זוכרת טוב ודב תתקן אותי, או שגיא, נדמה לי שזה מעל ל-

אתי גן-אל:

130 מיליון התקציב של החינוך. אז 20 אלף פה, 50 אלף פה, זו לא השקעה בחינוך.

עכשיו, התקבע המצב ולצערי הרב התמקדות ביחסי ציבור. אבל כמו שכולנו יודעים, יחסי ציבור זה מילים. במילים לא משיגים יעדים. במילים לא מגיעים רחוק, נשארים עם המילים. איך אמר פעם מישהו, אם בשביל מילים היו משלמים, כנראה כולנו היינו מליארדרים.

איציק יואל: אתי, אני יכול הערה?

אתי גן-אל: לא, אני נורא מצטערת. אל תפריע.

איציק יואל: תרשי לי רגע. תרשי לי.

אתי גן-אל: לא. לא. לא.

איציק יואל: את צועקת, אני מבקש.

אתי גן-אל: אני לא צועקת, אני מדברת בהרמת קול,

איציק יואל: אני מבקש להעיר משהו.

אתי גן-אל: לא, אני לא רוצה, זה יוציא אותי מהכיוון.

איציק יואל: אני לא רוצה להוציא אותך מהכיוון.

אתי גן-אל: הדבר הכי גרוע, כשאני אומרת האם יש כוונה לשפר, האם

יש כוונה להתקדם. והרי אף אחד מכל אנשי החינוך שאני

רואה פה, ואני חושבת שאני כמעט מכירה את כולם, אף

אחד לא יגיד שהגענו לטופ. ותמיד יש לשפר, ותמיד אפשר

לעשות עוד דברים. אבל מה לעשות, ואולי אני אהיה בוטה

ואני אומר, שהדבר הכי גרוע שאני אומרת שאני לא בטוחה,

אתה תוריד לי צביקה? דקה תוסיף לי.

צביקה צרפתי: היום זה דיון חופשי.

אתי גן-אל: הדבר הכי גרוע שאני אומרת, אני לא בטוחה שהמערכת יש

לה כוונה לעשות שינויים. ולמה אני אומרת את זה? ואני

מדברת על מערכת כמערכת. תכנית האב לחינוך של כפר

סבא, לצערי הרב, זו לא תכנית אב. זה בהחלט לא תכנית אב. זו תמונת מצב וגם היא לא שלמה. שכחו פה כמה מוסדות, שכחו עמל, אורט, שכחו כמה דברים אבל זה לא משנה.

אז אני יודעת שכשהתחלתי להגיד מה הלאה והבאתי את הדוגמאות של באר שבע, של בת ים, של עוד כמה מקומות שעשו תכניות אב. היום אני יכולה להגיד גם של רעננה, כי ראיתי גם את התכנית שלהם. אז אמרו לי 'איך את מזלזלת בפרופסור אדלר?' סליחה, אני מזלזלת בפרופסור אדלר? פרופסור אדלר בדף הראשון הכריז, כתב שחור על גבי לבן 'אין לי ניסיון, לא כתבתי מעולם תכנית אב לחינוך'. ואני מכבדת אותו על זה. אבל אם הוא לא כתב, הוא היה צריך לקחת על ידו עוזרים, שיעזרו לו באיך לעשות תכנית אב, ואז אולי הוא היה יודע.

נכון שאתם בטח תאמרו שאתם מעירים ואתם אומרים 'לא טוב', 'לא מתאים', נורא קל. איך פה קודם מישהו אמר לי 'תביאי תקציבים, תביאי זה', ואיך אמרתי, עוד מעט אם אני אעשה את כל העבודה אז מה יישאר? מסכנים עובדי העירייה.

לא התכוונתי שתביאי את.

איציק יואל:

אני אתן לכם דוגמא של כמה פתרונות שאני חושבת שניתן לחשוב עליהם לכיוון.

אתי גן-אל:

זה בהנחה שהבעיות שאת מציגה הם הכי נכונות.

יאיר אברהם:

אתה בראשית הדיבור תגיד מה שאתה רוצה.

אתי גן-אל:

הערה קטנה, תמשיכי הלאה.

יאיר אברהם:

מה שאתה רוצה.

אתי גן-אל:

אני מתנצל על ההפרעה.

יאיר אברהם:

אתי גן-אל: כמה פתרונות, באמת, אני בטוחה שיהיו כאלה שיגידו יש עוד ויש עוד, אני על קצה המזלג מה שנקרא, לדוגמא, דוגמיות שאתם מכירים. אחד - שינוי תמונת המצב כללי. עכשיו כללי, זה נכון, זה נורא קשה. כי זה מצריך שבירת מסגרות ודפוסים קיימים הן במערכת החינוך הארצית בכלל, וגם בעירוני. ואני רוצה להגיד לכם משהו שיגידו שאני, מה לעשות, אני בוגרת המערכת וחבל שאורי קידר הלך,

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: הוא תכף יחזור.

אתי גן-אל: כי גם הוא בוגר המערכת העל יסודית של כפר סבא, שאז מרעננה שלחו לכפר סבא את התלמידים,

איציק יואל: אתי, כל הדברים שלך לא מתבססים על נתונים אמיתיים. סתם את עכשיו פה עושה,

יהודה בן חמו: תן לה, אבל היא ב-10 דקות שלה, תן לה.

איציק יואל: אז בוא נראה נתונים קודם, ואולי-

יהודה בן חמו: לא, תן לה. היא יודעת את הנתונים יותר טוב, תן לה.

אהוד יובל לוי: סליחה, עלינו למקום ראשון-

יהודה בן חמו: סליחה, איציק, תן לה לדבר, נו, היא בזכות דיבור.

איציק יואל: אני נותן, מה אתה רוצה? הערה.

יהודה בן חמו: היא בזכות דיבור, נו.

אתי גן-אל: כשאני הייתי בבית ספר יסודי, היה ידוע שבכפר סבא עושים את כל הניסיונות. וכנראה בזה היתה איזושהי באמת מטרה שהביאה למשהו.

הדבר השני שאני חושבת זה להציב מטרה, שזכותו של כל תלמיד לקבל מענה לצרכיו הלימודיים בתוך הקהילה בה הוא מתגורר. ועומדת פה סיגל, ונדמה לי שלפני 7 או 8 שנים כבר דיברנו על זה, כשתלמידים מכפר סבא נסעו

לפרויקט אתגר ברעננה. ואמרנו שזה צריך להיות פה, אצלנו. זה העירייה צריכה להחליט. שהתלמיד יקבל, הילד יקבל את כל הפתרונות בעירו.

במקרה, הדבר השלישי שנראה לי, שבמטרה שלכל תלמיד תהיה הזדמנות גם לבטא את הפוטנציאל האישי שלו בדרך עקבית, שיטתית, במערכת הציבורית. בפרטית יש המון פתרונות. כל בית ספר יציע תחומי פעילות בתחומי דת מכל סוגי האינטליגנציות, ויושם דגש על חשיפה למירב הדיסציפלינות. אני יודעת שיש יוזמות ואני מברכת על זה. יש יוזמות של מנהלים שהם אישית, איך אני אומרת, הם רצים, מביאים את הפיילוטס, הם מביאים את הדברים שהם מצליחים, אבל אני חושבת שפה יש מערכת שהמערכת צריכה לעשות את זה. היא צריכה לקחת את זה על עצמה.

דבר רביעי, בכפר סבא סביבת בתי הספר וגני הילדים צריך שהתשתיות הפיזיות יטופחו ויותאמו לשהייה ממושכת ונעימה במקום. וזה מתחיל מעיצוב פנים, מבחירת צבעים, ריהוט. בהמשך גודל החדרים ועד ליצירת פינות עבודה, לקיום מפגשים, הורה-תלמיד, הורה-מורה, ואפילו גם לחשוב על מקום לאכול ארוחת צהרים. הכל מסתכם בסביבת למידה ועבודה כמטפח אקלים חיובי ורגוע.

כשדיברתי על עיצוב פנים ועל צבעים, אז אני רוצה לומר לכם כי זה כבר הגיע גם לטלוויזיה, אבל אולי בלילה לא ראיתם, יש בחורה כפר סבאית שהיא יועצת לעיריית תל אביב והיום כבר גם לעיריית נתניה, על צביעה בצבעים מיוחדים את גני הילדים. אמרה לי הבחורה בפירוש 'ניסיתי לכפר סבא, תסדרי לי דריסת רגלי'.

רגע, סליחה שנייה, הצבע של גני הילדים,

ארנון לוי:

- יהודה בן חמו:** ארנון, ארנון.
- אתי גן-אל:** ארנון, סליחה, כן,
- (מדברים ביחד)
- אתי גן-אל:** אני לא אענה. הלאה.
- יהודה בן חמו:** הלאה. לא להפריע בבקשה, תן לה לדבר.
- עו"ד מנשה אליאס:** מה אתם מגחכים? הרי פרופסור אדלר אמר משחקים תורמים, אז צבעים גם תורמים, אז מה? זו היתה החוכמה שלו. 75,000 ש"ח הוא קיבל בשביל המלצה כזאת. למה אתה מגחך?
- שמעון פרץ:** ...גירעון כזה גדול כשהתחלנו את הקדנציה, ששתי הקדנציות האחרונות שהיה 225 מיליון ש"ח גירעון,
- אתי גן-אל:** למה אתה מפריע? למה אתה עונה?
- יהודה בן חמו:** תן לה. אותה לא תלמד כלכלה.
- שמעון פרץ:** אני לא מלמד כלכלה, אני מלמד...
- (מדברים ביחד)
- יהודה בן חמו:** שמעון, אני מבקש.
- אתי גן-אל:** אה, אתה כבר מציע לי שאני אעמוד במקומו?
- שמעון פרץ:** ועוד איך. עד שלא תעמדי במקומו תשפטי אותו, כי אני לא חושב שהוא,
- אתי גן-אל:** נתת לי רעיון.
- יהודה בן חמו:** שמעון, סליחה, תן לה.
- שמעון פרץ:** שליש מהתקציב העירוני נמצא לחינוך ועוד יש לנו טענות?
- ד"ר בוקי צייש:** כן, כן.
- שמעון פרץ:** אז אני לא יודע.
- יהודה בן חמו:** שמעון, אני מבקש.
- שמעון פרץ:** אז הבעיה זה הילדים, זה כבר לא המערכת.
- אתי גן-אל:** אני מציעה שתגיד את זה בקול רם להורים,

(מדברים ביחד)

שמעון פרץ:

גם אני הורה...

אתי גן-אל:

אז שמעתם? הילדים שלכם אשמים... כנראה שגם אתם כהורים אשמים בזה...

(מדברים ביחד)

אתי גן-אל:

אני יכולה להמשיך?

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי:

אתי, בואי תנסי, כי אנשים עוד רוצים לדבר, זה דיון ארוך. המקום החמישי שאולי אני עד עכשיו לא החלטתי באיזו עדיפות, אולי בעדיפות לא רק מקום חמישי, אבל זה נקודות, בלי סדרי עדיפויות. זה הקטנת מספר התלמידים בכיתות. זה מתחיל בכפר סבא מגני הילדים, ואני יודעת שתגידו 'יש גני ילדים', כשיש אולי 27 ילדים. אבל יש גני ילדים שיש בהם 35 ו-36 ילדים.

אתי גן-אל:

אז אני חושבת שבבתי הספר היסודיים עד 30 ילד בכיתה, עירייה יכולה להחליט שזה מה שהיא לוקחת על עצמה, גם היא רוצה לקדם את החינוך, וניתן לעשות את זה.

הבעיה הבאה שהיא מאוד אקוטית זה חטיבות הביניים. אני לא יודעת אם אתם יודעים כמה תלמידים יש בכיתה בחטיבות הביניים. אני בכלל החלום שלי שחטיבות הביניים יהיו 25 ילדים בכיתה. אז בטח תכף אני אראה עוד כמה גיחוכים, כי אני חושבת שזה גיל הטיפש עשרה, הכי בעייתי. הם מגיעים ל-3 שנים. עד שהם מחברים להם את החברויות, כל הדברים הרעים יוצאים, והם בכיתות גדולות. אז צריך להוריד. אני מאוד הייתי שמחה 25, אני אתפשר על 30.

הדבר הנוסף זה מיסוד הפעילות הבלתי פורמלית כחלק

מיום הלימודים. ושוב, לא נעים לי להגיד, אני הלכתי לראות מה נעשה ברעננה.

צביקה צרפתי: אתי, אפשר עוד 2 דקות לסיים? בבקשה. עוד 2 דקות. אנשים נוספים רוצים להתבטא.

עמירם מילר: חבל שלא הביאו לנו ... מראש.

אתי גן-אל: תראה, את התשובות לשאלות לא הביא לנו פה,

צביקה צרפתי: אתי, אבל את מבזבזת את הזמן, זה ויכוח מיותר. עמירם, תן לה.

אתי גן-אל: אני חושבת שמערכת,

עו"ד מנשה אליאס: מורים ותלמידים והורים,

אתי גן-אל: שמחפשת את עצמה, צריכה לבצע כל הזמן הערכות של

עצמה. אני לא יודעת אם יש את זה גם בחינוך. אני מכירה

את טכניקת ה-Swot שזה מיפוי חוזקות וחולשות של כל

הזמן, בלי התעסקויות. מה קרה? אף אחד לא מושקע.

הדבר הבא, השקעה מוניציפאלית מעבר להשקעה של משרד

החינוך. כי אני לא יודעת אם אתם יודעים, מקבלים

החזרים, מקבלים שיפוי. אז השאלה אם העירייה או רשות

מוניציפאלית נבחנת בעיקרון על סמך ההשקעה שלה מעבר

לזה. אני לא אומרת שניתן לבחון מערכת של הענקת הטבות

ותמריצים למורים, כדי לשמר מורים טובים במערכת,

לבנות מערך הכשרה מקומי, לעשות תכניות של חניכה

למורים במקום, ואני יודעת שיהיו פה הרבה שמחייכים.

ואני אומר לכם שכל הנקודות האלה קיימות ביישובים

בארץ.

ארנון לוי: גם בכפר סבא.

צביקה צרפתי: ארנון, תן לה לסיים.

אתי גן-אל:

הדבר הבא, העשירי, זה גיוס הורים. גיוס הורים אומר שקיפות, יידוע, פעילות ומשוב. כל הדברים האלה אני לא בטוחה שזה ישנו וזה קיים, ואני חושבת שבכפר סבא הציבור של ההורים, בוא נאמר, אני חושבת שהוא מעולה. לא טוב, אלא מעולה. ואם היה אפשר לרתום אותו למערכת, היינו משיגים סך הכל תוצאות הרבה יותר טובות.

סיימת אתי?

צביקה צרפתי:

לא. יש עוד קצת.

אתי גן-אל:**צביקה צרפתי:**

אתי, תקשיבי רגע, תני לי להגיד משהו, תני להשחיל מילה. אנחנו לא משחקים לפי ... 5 דקות, את רוצה 10 דקות, כולם רוצים להתבטא, יש פה הורים,

אתי גן-אל:

דקה. אני אומרת שחינוך זו השקעה בתשתיות. ולמה אני מתכוונת? שכולם צוחקים מהגן, כן. בכפר סבא ראש העיר ובטח גם מנהל אגף החינוך יודע היה מרכז לגיל הרך. אני לוקחת על עצמי שהיינו המובילים בזה. וראו זה פלא, אחרי שנים המרכז לגיל הרך נסגר. ויהודה, אני אזכיר לך כי אני זוכרת שהיית חבר מועצה עמדת פה קדימה איתנו, והיית נגד סגירת המרכז לגיל הרך, שמאתר ילדים מהגיל באמת מגיל 3. וראה זה פלא, בקדנציה שלך נסגר הגיל הרך.

אז עכשיו מה בעצם ההצעה שלנו? דיון מקיף ואמיתי באמת, לא במילים אלא להראות שבאמת מתכוונים. כי להגיע למקום הזה זה באמת לא נחמד ולא כיף. אני אגיד לכם יותר רחוק, אני קיבלתי טלפונים מתושבים שלא כפר סבאים, של חברים שלי, שאמרו לי 'איך? מה קרה לכם? מה קרה?' אז באמת מה קרה.

תודה. ראש העיר בבקשה.

צביקה צרפתי:

ערב טוב לכולם. אני חושב שהנושא הזה הוא בהחלט נושא

יהודה בן חמו:

שהוא יקר וחשוב לכולם בלי יוצא מהכלל. לא רק חברי קואליציה ולא רק חברי אופוזיציה, אלא בכלל. הנושא הזה מדיר לא מעט שינה מעיננו. ההורים, גם מנבחרים הציבור ובהחלט למען האמת, גם כנבחר ציבור זו לא חוויה מרנינה לקבל את הנתונים ממשרד החינוך.

חבל שאנחנו מקיימים דיון, ואני קיוויתי בכל מאודי, ואני מציע עוד מעט שנשמע את הנתונים, כי אם הנתונים הללו היו נלמדים, וזו לא בעיה ללמוד את הנתונים כי היום מה לעשות, כשכל העולם בשקיפות מוחלטת. אתר העירייה ואתר משרד החינוך ויודעים להוציא את החתכים של השנים הקודמות, אז בטח ובטח אפשר להוציא חתכים יישוביים ובית ספריים.

אני הייתי פותח ואומר לכולכם, במיוחד לחברי המועצה, כשנבחרתי לפני 6.5 שנים לראשונה למועצת העיר, לראשות העיר, שנכנסתי בכלל לחיים פוליטיים ועמירם היה זה שליווה אותי בימים הראשונים שלי, זה היה מכיוון שסברתי שבתחום הנוער לא היתה נציגות משמעותית לעובדי הנוער ולבני הנוער. וככה התגלגלתי לחיים הפוליטיים, שמה שעניין אותי יותר מכל זה עבודת הנוער.

כשנכנסתי לראשות העיר לפני 6.5 שנים, אחד הנושאים שעניינו אותי ומשכו אותי עד מאוד זה היה נושא החינוך הפורמלי, כי בהחלט גם כחבר מועצה וגם כתושב, תמיד היתה תדמית ואווירה כללית סביב כפר סבא שבתיה הספר הם בתי חרושת לציונים, אין התייחסויות פרטניות, זה לא בתי חינוך. כל מיני אמירות כאלה שנזרקו לחלל האוויר, אבל אף פעם לא נבדקו.

אני יכול לומר לכם, וקיוויתי שלפחות בפתיח הדיון הזה

הדברים האלה יאמרו. אני יכול לומר לכם גם כהורים, בטח ובטח כנבחרים, אני גאה, גאה בראש ובראשונה בהון האנושי שקיים במערכת החינוך העירונית. אני גאה החל מהגנות, הסייעות, ... בבתי הספר היסודיים, חטיבות הביניים והתיכונים. אני גאה במנהלי בתי הספר בכלל. אני גאה באופן אישי בדב רקוביץ וכל המטה של אגף החינוך. כל המטה, מי שישמע, זה עשרות עובדים. כמה עובדים מהמצומצמים שעובדים שם אני גאה במסירות, במקצועיות, בהתייחסות ובמיוחד בהתייחסות הפרטנית, שזה עניין אותי יותר מכל.

למי שבא עם עבודה עם נוער בחיי היום-יום, שעבד עם נערים אחד על אחד, קיוויתי למצוא במערכת החינוך את התשובות לדברים שלפחות אני הערכתי באופן אישי. והפלא ופלא, הדברים האלה נמצאו בתוך בתי הספר. בתוך בתי ספר גדולים.

בלי לפגוע בך אתי, ואני לא רוצה למשוך את הדיון הזה לפסים אישיים. אני חושב שאם הייתם לומדים את הנתונים, ולא שאין מה לעשות ולא שהגענו למנוחה ולנחלה, גם אני כנבחר ציבור וגם אני כהורה פה בעיר, מאוד-מאוד רוצה שהנתונים יהיו תמיד טובים. ובטח ובטח אתם תמיד אומרים שאני בשאפתנות שלי, אני שאפתן, אני אדם שמטבעי מעודד הישגיות, גם בתוך המערכת העירונית. לשמחתי, לא מעט הישגים אנשי החינוך שאנחנו מנסים להפנות אליהם אצבע מאשימה היום, הם הביאו. וזה לא רק משום שנתנו תקציבים. זה בראש ובראשונה מכיוון שיש בכפר סבא אנשי חינוך מהמעלה הראשונה. ואני אומר זאת לא מתוך דברי חנופה ולא לפני שבדקתי את הנושא הזה

מלפני ומלפנים. זה מתוך זה שאני אחרי הרבה מאוד זמן, אחרי בחירתי לראשונה, ראיתי את הדברים מקרוב. אני בהחלט רוצה להעלות על נס את שיתופי הפעולה... בין ועדי ההורים לבין מערכת החינוך העירונית. ואם פתחתי את הדיון הזה בקצרה בכדי לעבור לנושא היותר מרכזי, אז בהחלט מגיע גם לוועד ההורים בנושא גולדה הרבה יותר מאשר מילה טובה והערכה על האחריות המירבית שגילו ועד ההורים, גם במציאת הפתרון של גולדה, אבל לא רק. בכלל במעורבות. ותמיד שאני מגיע לבתי הספר, אני מדגיש את המעורבות ולא את ההתערבות. כי גדולתם של הורים וגדולתם של מנהלים, שיידעו לשים את החסם בין המעורבות של ההורים להתערבות. ולפעמים המעבר הוא כל כך דק שלא שמים לב לכך.

לכן אני חושב שכל הסינכרון של המערכת הזו, גם מורים, גם מחנכים, אני אשפיל מבט בכדי לא להיתפס בחטא היוהרה, גם נבחרי הציבור, כולם גם יחד עובדים. עובדים ומשתדלים לעשות את הדברים בצורה הטובה ביותר. ולא רק משתדלים אלא גם יש תוצאות, והתוצאות לא איחרו להגיע.

אני זוכר ימים שלא מעט מהאנשים, אני מתייחס פה כרגע כקולקטיב, כי אני מניח שישבתם ולמדתם והעמקתם ונערכתם. הרי זה דיון הכי חשוב שיכול להיות בשנה הזו, נושא החינוך. אז אני מניח שבהערכות שלכם יכולתם בהחלט ללמוד ולהבין איך קודם כל בודקים את הדקויות. איך כל רשות ורשות נבדקת ברמת הזכאות. האם ההשפעה שלנו היא על כלל מערכת החינוך העירוני. לאו דווקא שיש סמכות לרשות. ישנם עוד פרמטרים נוספים שאולי היה

כדאי שאם אני למשל, והייתי 10 שנים באופוזיציה, אופוזיציונר גאה, הייתי פותח בשאלה אחת: מהם הפרמטרים שמדדו את הזכאות. ומכאן הייתי פותח את הדיון. שאלה מרכזית.

ולכן אני חושב שבכדי שתצאו מכאן יותר מעושרים באינפורמציה, בכדי שתצאו מכאן אולי גם בטיפים איך להכין ישיבה וישיבה חשובה, תשמעו קצת את הנתונים מגורמי המקצוע. אני מודה לגברת בן עמי שגם הצטרפה אלינו לדיון המפקחת מטעם משרד החינוך, שהיא תוכל גם להשלים מטעם משרד החינוך.

אבל ברשותכם, נעבור לדברים התכליתיים על מנת שכולכם תדעו. אני מבקש גם מאורי ומשלי לפנות טיפה, וגם מאתי, בכדי שתוכלו לראות על המצגת את הנתונים האמיתיים. אני אעביר את זכות הדיבור לדב רקוביץ מנהל אגף החינוך, שיציג את כל הנקודות שנגעתי בהן ואולי גם יוסיף. ואין פה מגבלה של זמן, אני אמרתי לצביקה בתחילת ניהול הדיון, אל תגביל, ובתנאי שאנשים ידברו עניינית, ובתנאי שאנשים יבואו ויטייחסו בצורה עניינית, כי באמת זו לא סיסמא, החינוך חשוב לכולנו. אז אם הוא חשוב לכולנו, בוא נדע יותר נתונים על החינוך, בבקשה דב.

דב רקוביץ: אני מבקש לומר דבר אחד לאתי, ראשית רשמנו פה את כל הנקודות שכתבת, ואני אתייחס אליהן מאוד ברצינות. לא היום, אבל אני מקבל בוועדת החינוך ובכל מקום. וכמעט על כל משפט שאמרת, ולא מתוך התגוננות, אלא מתוך תשובה עניינית.

עו"ד מנשה אליאס: מתי תתכנס ועדת החינוך?

יהודה בן חמו: בשעות הערב.

עו"ד מנשה אליאס: לא, פעם בשנה או פעם בחצי שנה?

דב רקוביץ: אני רק רוצה לומר שני דברים. אחד - נוסטלגיה זה דבר

טוב מאוד, זה דבר נהדר, אבל לפני הרבה שנים תיכון כצנלסון שהיה תיכון יחיד בעיר, היה לו רף קבלה למעלה מ-80. ואני פוגש הרבה מאוד הורים שמסתובבים עם כאב בטן גדול מאוד, כשהם באים עם הילדים שלהם ורושמים אותם היום למוסדות בכפר סבא, שמספרים לי שהם למדו בכל הסביבה כולל בתל אביב, וכולל בהרצלייה וכולל במקומות אחרים, כי לא קיבלו אותם לתוך המערכת.

גם היום דרך אגב, אפרופו סטטיסטיקה, אז מאוד פחדו. בעבר כשאני הייתי מנהל בית ספר 12 שנה, כפי שאת יודעת, לפני שהייתי מנהל אגף החינוך. אז כשבדקו רק בתי ספר אז היה מאוד נוח נניח, להנשיר ילדים, כדי שהסטטיסטיקה של בית הספר לבד תיראה טוב.

אמרת פה הרבה דברים אני חושב, וניסית גם לגמד את העשייה העירונית ולהגיד 'זה יוזמות בית ספריות'. אז אני חושב שיש הרבה מאוד יוזמות ענקיות של רשות, גם בכסף רב, אבל אני לא נכנס לזה.

אתי גן-אל: דב, אני נורא מצטערת,

יהודה בן חמו: סליחה, לא, לא, לא, סליחה,

אתי גן-אל: באמת, יש פה בעיה חמורה.

יהודה בן חמו: סליחה אתי, עד כאן.

(מדברים ביחד)

אהוד יובל לוי: כבוד לגברת. סליחה, הלו. מינימום אנושי.

דב רקוביץ: אני עכשיו אראה מה שאנחנו עשינו. אני רוצה להגיד איך

עשינו את הניתוח. אני אגיד כמה מילים על הניתוח. בוודאי שהניתוח הזה הוא זהה והוא נכון לכל הרשויות. אנחנו לא

נבדלים מהן, כולן עושות לגבי כולן את אותו הניתוח. מה אנחנו ניסינו להראות, מיד אני אראה. דבר ראשון שאני רוצה כנקודה לציון בשנים האחרונות, שזה מאוד חשוב גם לגבי הניתוח, אחד - הורדת סף הקבלה בכניסה לתיכונים העיוניים.

ד"ר בוקי צ'יש: מאיזו שנה?

דב רקוביץ: זה קרה ב-6 השנים האחרונות. נדמה לי שאני הקשבתי לך חצי שעה, אני מילה לא אמרתי, ובצורה נעימה מאוד.

אתי גן-אל: לא, אני ענית ל-

דב רקוביץ: לא, אבל זה לי לא נעים, סליחה. אחד - ירד סף הקבלה, זה מאוד חשוב כי אנחנו נראה נתונים שאנחנו מאוד גאים בהם בתיכונים, ונראה שלמרות שסף הנשירה היום בכפר סבא, בדומה לרשויות סמוכות שלנו הוא נמוך מאוד-מאוד, הוא היה פעם הרבה יותר גבוה. כוח האחזקה של בית הספר, בתי הספר עושים שני דברים: פעם אחת - הם נדרשים באמת להשיג הישגים גבוהים אקדמיים, פעם שנייה - הם נדרשים להחזיק בתוכם את כל התלמידים, וזה דבר שהוא לא בכדי.

מה הפילוח שאנחנו עשינו ב-3 השנים האחרונות? אני רוצה את תשומת לבכם לדקה מה עשינו. לקחנו וניסינו להראות, לפלח את התלמידים בכפר סבא לשתי אוכלוסיות. אוכלוסייה אחת - כל התלמידים שלומדים בתוך הרשות בכל מוסדות כפר סבא ללא הבדל. זה כולל מפתן, זה כולל מרכז חינוך אורט, זה כולל עמל, זה כולל כל בית ספר אחר. בתוך הרשות לומדים 831 תלמידים בשנת 2009. כל התלמידים האלה ללא יוצא מן הכלל, הזכאות שלהם לבגרות היתה השנה 72.80, שנה לפני זה 72.69, ושנה לפני

זה 75.69.

בעוד שיש לנו השנה 161 תלמידים, זה מספר די עקבי אם תסתכלו על 3 השנים האחרונות, מספר די עקבי של תלמידים מחוץ לרשות, שהזכאות שלהם היא 45.96.

ד"ר בוקי צייש: תסביר בבקשה מה זה מחוץ לרשות.

דב רקוביץ: אני אסביר. הרשות נמדדת ונבחנת אך ורק על כל ילד שהוא

תושב כפר סבא ובתעודת הזהות שלו כתוב כפר סבא, בין אם הוא לומד בכפר סבא או מחוצה לה. בניגוד לזה למשל, אם יש לנו תושבי חוץ שלומדים אצלנו, הם לא נספרים אצלנו. כלומר, כוכב יאיר, אלפי מנשה, צור יגאל - לא נספרים אצלנו. לעומת זה, כל תלמיד שלומד בכל מוסד במדינת ישראל והוא כפר סבאי, הוא נמנה אצלנו.

החיבור של 72.80 על 831 תלמידים ו-161 על 45.96% נותן לכם את הממוצע המשוקלל של 68.45. אתם רואים את זה אותו הדבר פה כרגע. בהיסטוגרמה זה מה שניסיתי להראות כמה תלמידים יש ברשות וכמה מחוצה לה.

כאן יש לכם טבלה. אני רוצה רגע קודם להראות את זו, ואחר כך אני אחזור לקודמת.

עו"ד מנשה אליאס: סליחה דב, לא הבנתי, שיעור של 70 וכמה אחוז?

דב רקוביץ: 831 שנותן 72.80%, ו-161 שנותן,

עו"ד מנשה אליאס: 45%.

דב רקוביץ: נכון. שניהם ביחד זה שקלול. בשקלול נותן יחד 68.45%.

אני רוצה משהו להגיד לגבי מה שיהודה אמר. ברשות שלנו יש מוסדות שונים יש מוסדות עירוניים שהם בבעלותנו, שאנחנו מתקצבים אותם, שהם שלנו, שהמורים שלנו, המנהלים שלנו, המזכירות שלנו, כולם שלנו. יש מוסדות בתוך כפר סבא שלנו אין נגיעה אליהם, מלבד זה

שהתלמידים אגב נרשמים אליהם באופן עצמאי. כלומר, מי שמכיר את השיטה הכפר סבאית, לחטיבות ולתיכונים העיוניים יש שיטה שאנחנו בונים - 4 חטיבות שוות לחלוטין, 4 תיכונים שווים לחלוטין. מרבית אוכלוסיית כפר סבא נמצאת בתיכונים העיוניים. יש לכם פה גם את המספר.

עכשיו אני אראה לכם משהו מאוד יפה. השנה תשס"ט, אני לא מדבר על שנה שעברה, השנה אלו התוצאות של הזכאים בכפר סבא בתיכונים העיוניים. 88.3% שהם 581 תלמידים למדו בכפר סבא בתיכונים העיוניים. 88.3% זה הממוצע המשוקלל של הזכאות, היא בין הגבוהים בארץ, ואסור לי אז אני אגיד רק שהיא גבוהה בהרבה יותר מתיכונים גם בהרבה מסביבתנו. רק דקה, תני לי להמשיך.

אני לא מוצאת את המספר.

אתי גן-אל:

איזה מספר את לא מוצאת? פה מולך. המספר משוקלל. אני אראה עוד פעם.

דב רקוביץ:

(מדברים ביחד)

אני מראה אתי, תסתכלי בבקשה. המספר הזה, זה מספר סך הכל התלמידים שלמדו בכפר סבא בכיתות י"ב בתיכונים העיוניים העיוניים - 581. אלו התוצאות של כל התיכונים. וגם מה שמאוד יפה פה להראות לך, ולכם רבותיי, ש-4 התיכונים הפערים ביניהם מאוד קטנים, וזה בגלל הצורה שאנחנו מחלקים את התלמידים. כל התלמידים הללו מתוך 581 שלמדו בי"ב, 513 היו זכאים, 88.3%.

דב רקוביץ:

עכשיו אני הולך ברשותכם אחורה, עכשיו אני אראה את כל כפר סבא. כאן יש לכם את כל הנתונים של כל כפר סבא

ואני אגיד עליהם כמה מילים. אני סימנתי בצהוב את כל התיכונים שהם רשותיים, עירוניים ומתוקצבים. אני אגיד מילה על תיכון הראל. באולפנית לומדים 37 בנות כפר סבאיות ביי"ב. הממוצע המשוקלל שלהם הוא 64.86%. דרך אגב, שכחתי להגיד עוד הערה מאוד מעניינת על ילדי כפר סבא. אני קודם פילגתי מהנתונים, אתי, לך יש את הנתונים של כל הילדים. אנחנו פילחנו רק את הכפר סבאים. כלומר, אנחנו הוצאנו החוצה בנתונים את הילדים שהם לא כפר סבאים. הם לא נמצאים פה בתוך החישוב שלנו, הבנת?

יש לי גם וגם.

אתי גן-אל:

דב רקוביץ:

אוקי. מה אני מראה לכם פה? קודם כל תיכון הראל אני רוצה להגיד עליו מילה מאוד טובה. בתיכון הראל יש עכשיו עשייה מאוד טובה. אפרופו הזכרת, השנה נפתחה שם למשל כיתת אתגר, יש ניהול מאוד אוריינט... ויש כבר סימנים לעלייה מאוד גבוהה ועבודה מאוד נקודתית בנושא זה, אבל הם מהווים רק 37 בנות.

את הדמוקרטי אני לא מזכיר, התוצאה שלו היא נמוכה, אבל זה מספר ילדים קטן ומתוך רצון והכרה חלקם מחליטים לעשות בגרות וחלקם לא. ציינתי באדום תיכון אחר, ואני חושב שכאן יש קושי גדול. עוד נתון למי שלא מבין את המתמטיקה - אם יש בכפר סבא 1,000 תלמידים בשכבת גיל, כל 10 תלמידים מהווים 1% בזכאות לבגרות, וזה מאוד חשוב, אפרופו ניסיון לדבר על פתרונות. כל 10 ילדים זה 1% בעצם.

יש לנו פה תיכונים שהם לא רשותיים. לצערנו הרב, פה היתה תמונה שהיא קצת קשה יותר, אני מראה לכם כאן.

אדום. יש כאן 107 תלמידים. אגב, סף הקבלה כאן הוא זהה לחלוטין לתיכונים העיוניים. לצערי הרב, היה פה קושי גדול.

יהודה בן חמו: אתה משקיע שם.

דב רקוביץ: אני לא משקיע שם, כיוון שהתיכון הוא לא רשותי ואני אגיד על זה כמה מילים אחר כך. במרכז חינוך אור יושבים 57 ילדים, כאשר הזכאות היא אפס. רובם של הילדים שם הם לומדים מגמות עמלניות, אבל אני אגיד גם על זה כמה מילים. על אמנה יש אחוז נורא יפה, אבל הוא לא רלוונטי. 100%, כי יש שם רק 3 בנות כפר סבאיות בי"ב. מפתן הוא לא בית ספר בגרותי בכלל. ויש לכם את התיכון האקסטרני, שלשמחתי, וזה עוד אינדיקציה טובה להכלה של המנהלים את הילדים, יש שם רק 20 ילדים השנה וזה סימן נהדר, כי התיכונים פה פחות מנשירים. אם היו מנשירים יותר, מספר הילדים בתיכון האקסטרני האחד והשני היה בעבר גדול הרבה יותר.

אני רוצה רגע להתקדם ברשותכם. פה אתם רואים, אני גם לקחתי לכם את שנת תשס"ח ו-ז, וקרה דבר נפלא. תסתכלו רגע על ז' ו-ח'. ב-ז' הזכאות לבגרות בתיכונים העיוניים היתה 84%, ב-ח' היתה 86% וב-ט' 88%. זאת אומרת, אני מראה לכם את ארבעת התיכונים העירוניים, כל שנה מ-ז' ל-ח' ל-ט' למרות ירידת ההנשרה, למרות השינויים, סף הקבלה, התיכונים התקדמו יפה מאוד.

אני אמשיך. עשיתי בשבילכם עוד דבר אחד, רק לשנייה אחת. אפרופו מדברים על הצטיינות, אז בבקשה לראות, בכל התיכונים לקחתי 5 מקצועות אקראיים: תנ"ך, אזרחות, מדעי המחשב, אנגלית, מתמטיקה ומתמטיקה.

אנא ראו סתם לשם דוגמא, אם תני"ך למדו 854 תלמידים, 304 מהתלמידים הללו קיבלו ציון מצטיין בזכאות לבגרות. אגב, אתי וגם אחרים, לא ניכנס לזה, אבל התעודות של כפר סבא הן בין הטובות בארץ. כי אפשר לקבל זכאות על תעודה מינימאלית שהיא כמעט לא מקנה שום דבר, ואפשר לקבל זכאות בתעודות שהן ברמה גבוהה, ולזה לא ניכנס כרגע. אבל אני רוצה לראות במקצוע אזרחות למשל, תראו את ההצטיינות באנגלית 5 יחידות, מתמטיקה 5 יחידות, מתמטיקה 4 יחידות, מדעי המחשב. יכולתי להוסיף פה עוד הרבה מקצועות. אני חושב שזאת עבודה יוצאת דופן, מספר כזה גבוה של זכאים.

...

:???

דב רקוביץ:

אני ממשיך. אי אפשר ללכת הביתה ואני אגיד גם תכף למה גם לא. אל תהיי צינית, אני לא ציני. פה אני מראה לכם דרך אגב את הזכאות לא לפי כפר סבאים, אלא לפי כולם. זה הנתון שבעצם כולם, אין פה הבדל בין כפר סבאי ללא כפר סבאי, אלא כל ילד באשר הוא רשום אצלנו בתוך הנתונים הכפר סבאים.

עכשיו עשיתי עבורכם עוד משהו. אתי ציינה קודם שכדאי שילדים בחוץ ילמדו אצלנו. אמרת שהעיר תדאג לכל ילד כפר סבאי שילמד בתוכה. אני אמרתי משהו לא בסדר?

לא אמרתי ילדים בחוץ...

אתי גן-אל:**דב רקוביץ:**

ילדים שלומדים בחוץ, שיחזרו אלינו. אז שתי הערות לך בבקשה. אחת - גם בערים בסדר גודל של 200 ו-400 אלף תושבים, ערים כאלה לא מסוגלות לתת פתרונות חינוך לכולם ואני סתם אתן לך דוגמא. אני לא יודע אם הסובבים פה יודעים, בזכאות לבגרות נכנס גם כל ילד בחינוך המיוחד

בכל מקום. פנימייה, חינוך מיוחד, הכל. אז פילחתי עבורכם את ילדי החוץ שלנו השנה. אגב, יש לי את זה שנה שעברה, זה מאוד דומה, אבל פילחתי את השנה. אמרתי שהשנה יש לנו 161 תלמידים. אז אני רוצה להראות לכם את הפילוח. 71 מתוכם הם לומדים בלימודי חוץ בממלכתי דתי. 30 בחינוך המיוחד. 55 בממלכתי. 5 בפנימייתי.

עכשיו, עשיתי יותר מזה, באתי למשרד החינוך ודרשתי משהו שבדרך כלל לא מקבלים אותו. אמרתי 'תנו לי זכאות בכל אחד מהם'. ואז הם אמרו לי 'בסדר דב. בתנאי אחד, אנחנו ניתן לך זכאות בכל מוסד שלומדים בו 5 ילדים ומעלה'. למה? כי הם לא רוצים להסגיר מצנעת הפרט שאני אזהה את הילד אם הוא עבר או לא במוסד מסוים. אבל הם נתנו לי גם את הזכאות הכללית, שאמרתי קודם שהיא 45 נקודה משהו.

פה אני רוצה להראות לכם משהו מעניין. אני אתן לכם למשל במגזר הדתי. שימו לב למה קשה לנו להשפיע. נגיד שהיינו רוצים להשפיע על הילדים האלה, על חלקם, לקבל זכאות. יש לכם פה רשימה ענקית של מוסדות שבהם לומדים הילדים במגזר הדתי. מי שלא רואה, אז אני אקריא למשל: בתיכון דתי באר יעקב יש אחד. בישיבה תיכונית בני עקיבא יש אחד. בישיבה תיכונית יש אחד. בישיבת בני מנחם יש אחד. ב...דבורנה, שאני לא כל כך יודע מה זה, יש שניים.

יהודה בן חמו: מה זה, מנשה?

עו"ד מנשה אליאס: החרדי.

דב רקוביץ: אוקי. אז תסתכלו על הפיזור. אגב, יש לכם פה כן זכאות

לבגרות. למשל, בכפר בתיה הם נתנו זכאות ויפה מאוד, כי בכפר בתיה באותה השנה היו 29 ילדים, והזכאות שלהם 82.78, יפה מאוד. אז אני מראה לכם פה, שבמגזר הדתי למשל, אם היינו רוצים להשפיע היכולת פה היא מאוד נמוכה, כי הילדים האלה, הפיזור שלהם הוא פיזור מאוד-מאוד גדול.

עו"ד איתן צנעני: שיהיה תיכון דתי.

דב רקוביץ: א' - אתה צודק. ב' - במה אתה לא צודק, חלק מהילדים שמפוזרים בישיבות וכו', מן הסתם,

אתי גן-אל: ...

דב רקוביץ: לא כפר בתיה אתי, כל הישיבות לא יבואו אלינו. הילדים שמפוזרים פה בישיבות הם לא הילדים שיבואו ללמוד בממלכת דתי,

אתי גן-אל: אני לא יודעת.

דב רקוביץ: את לא יודעת, אני יודע אבל. דוגמא שנייה - פילוח שני זה החינוך המיוחד. יש לכם דוגמא פה לבתי ספר שבהם לומדים ילדים, יש פה דוגמא לחינוך מיוחד. אגב, השאיפה שלנו אפרופו להחזיר את ילדי כפר סבא אלינו, למשל אנחנו מאוד שואפים, יש לנו בית ספר אחד כמו סולד, אבל סולד נגמר בכיתה ט'. אבל יש בתי ספר רבים, אנחנו לא יכולים להחזיק את כולם, הנה פריסה ארצית איפה ילדי כפר סבא נמצאים, כשאחד זה בית ספר לבעיות התנהגות, ואחד זה בית ספר לליקויי למידה, ואחד זה בית ספר לבעיות נפשיות וכו' וכו'.

הדוגמא האחרונה שנתתי לכם זה הממלכתי, שגם פה יש מעט ילדים בכל מיני מקומות. דוגמא: אנקורי רעננה. דוגמא שנייה - יש 4 ילדים, בדרך כלל ילדים יוצאי ברית

המועצות בעלה, זה תיכון, זו רשת שמרכזת בתוכה את יוצאי ברית המועצות.

פנימיות - נתתי גם דוגמא. אחד-אחד-אחד-אחד-אחד לפנימיות. הסך הכל הזה הוא 161 תלמידים. הסך הכל הזה שהוא מאוד מוריד את הזכאות, היכולת פה היא מוגבלת. תכף אני אגיד איפה אנחנו כן יכולים לעשות. אני מתקדם.

אהוד יובל לוי: רק בכפר סבא יש פיזור?

דב רקוביץ: לא. אני אגיד הכל, רק תן לי לסיים.

(מדברים ביחד)

דב רקוביץ: אני מיד אגיד.

אהוד יובל לוי: יש גם ערים אחרות עם פיזור.

דב רקוביץ: חבריה, אני אענה. פה הראיתי השקעות, אפרופו השקעות

בתיכונים. מה ההשקעות, מה ההשקעה לתלמיד תיכון, מה התוספת העירונית שעומדת על 50% מעבר לתקציב החינוך וכו'.

אתי, אני מתפלא על משהו אחד שלא אמרת. ואני אראה אותו ככה מהר.

אתי גן-אל: המון דברים לא אמרתי, אבל הגבילו אותי בזמן.

דב רקוביץ: לא, את זה. את כל הזמן עושה השוואות, לא, את מדברת

על רעננה, הכותל המערבי. תסתכלי על הנתון פה, בבקשה. פה ניסיתי להראות לך, מה לעשות שמחקרים מראים שיש קשר הדוק בין הסוציו אקונומי לבין ה-

אתי גן-אל: אתה רוצה שנפתח את הוויכוח איך ירדנו מ-8 ל-7?

דב רקוביץ: לא, רגע דקה,

אתי גן-אל: שנפתח את הוויכוח?

דב רקוביץ: אני לא בוויכוח.

(מדברים ביחד)

דב רקוביץ: אני לא בוויכוח. אני רק רוצה לומר, סליחה אתי, זה לא הגון. אתי, בבקשה, זה לא הגון. מה שרציתי להראות, הנתונים ב-2009 הם נתונים שמראים 3 שנים אחורה נתון ספציפי של 2006. מה שרציתי להראות, שהכנסה לנפש נעה בפער בין 387 שקלים ל-630 שקלים.

עכשיו אני ברשותכם חוזר רגע אחורה. אני רוצה להעיר הערה. שאלתם מה אפשר לעשות ומה הניתוחים, ומה עושים ולא עושים וכו'. כיוון שאני טענתי קודם שכל 10 ילדים מהווים 1%, ואגב, 1%, שימו לב, 30 ילדים יכולים לעשות כבר את כל הפער בין מה שיש לבין מה שיהיה.

אז אין ספק שבהסקת מסקנות וגם בהחלטות תקציביות, צריך לקחת פה בחשבון דברים מאוד לא פשוטים, כמו למשל, ראינו שבתוכונים העירוניים המצב הוא מצוין. ראינו שיש תיכון שהוא איננו עירוני ושאינו בו השקעות עירוניות, והוא לא שייך לנו. ופה תצטרך להתקבל החלטה כזו או אחרת לגבי עשייה שלנו עבור אותו התיכון. אגב, אם שאלת יובל, שאלת שאלה, אני מדבר על אורט יובל,

אתי גן-אל: מה אתם רוצים מאורט?

דב רקוביץ: אני מראה שוב, היו 107 ילדים,

אתי גן-אל: כשהיינו בתוצאות טובות, אורט היה פה.

יהודה בן חמו: אבל לא היו במספרים כאלה. הם ירדו השנה.

(מדברים ביחד)

דב רקוביץ: אם נקים בית ספר מקיף אתי, אז התוצאות תהיינה יותר נמוכות, סליחה.

אתי גן-אל: אז מה.

???: מה 'אז מה'?

דב רקוביץ :

שנייה, את סותרת את עצמך.

אתי גן-אל :

אני לא סותרת את עצמי.

דב רקוביץ :

את סותרת, כי ילד נספר אצלך לא משנה איפה הוא גר ואיפה הוא לומד, הוא נספר אצלך ולהפך. הטענה הפוכה צריכה להיות.

שאל יובל לפני זה מה הפער בינינו לבין רשויות אחרות, אז אני רוצה להגיד יובל, ותקשיב. רעננה, הרצלייה, הוד השרון - ברעננה, הרצלייה, הוד השרון התיכונים הם רשותיים בלבד. ותקשיב טוב מה שאני אומר.

אהוד יובל לוי :

הם מקבלים יותר...

דב רקוביץ :

רגע. לא. יש בהוד השרון בית ספר קטן מאוד של נעמ"ת, זה עמל קטן מאוד. דרך אגב, בעמל שלנו בי"ב אין אף תלמיד כפר סבאי, רק לשאלה לגבי עמל. אצלנו היה מקיף עירוני, זאת אומרת ... יש אורט שפירא. יש פה מחשבה בהחלט. אני כרגע הראיתי את הניתוח. אני בניגוד למה שנאמר כאן, אני חושב שזה יהיה לא מקצועי ולא נכון שאני כבר אבוא עם הפתרון, אבל יש פתרונות, בוודאי. אם רוצים להשפיע על כל העיר, ואני לא מדבר כרגע רק על התיכונים העירוניים שהם חזקים, אם רוצים להשפיע על כל העיר וכפי שאמרתי, כל 10 ילדים מהווים 1%, אז גם במסגרת הרשותית, אני עוזב את החוץ רשותית. חוץ רשותית... משפיע, אלא אם כן יש תיכון דתי והוא יהיה טוב, והוא יתפתח, אז נניח ש...

(מדברים ביחד)**דב רקוביץ :**

אני מתנצל. אז יש פה אפשרות לעשות דברים. זה לא פשוט, זה מאוד מורכב, כי זה אומר כשאתם באים לתכנית התערבות שהיא לא עם האנשים שלך, שלא התכניות שלך,

שלא המורים שלך, שלא כלום ואת רוצה לעשות תכנית התערבות במקום שהוא לא שלך, יש בזה קושי. אני לא אומר שזה לא אפשרי.

אפשרות נוספת גם היא נידונה כרגע, עד כמה התיכונים העירוניים הרשותיים יכולים לקלוט עוד תלמידים מעבר למה שהם כבר הורידו. זאת אומרת, וגם השאלה אולי וייתכן, שאם עוד אוכלוסייה מסוימת, לא כולה, כיוון שהם עושים עבודה טובה מאוד, הם ימשיכו לעשות עבודה טובה מאוד במאמץ מאוד-מאוד גדול, והם עובדים נורא-נורא קשה. חלקם נציגים פה והם מנהלים מעולים וטובים. ומקבלים מהרשות דרך אגב, הרבה מאוד משאבים, המון משאבים. כן, אני אומר את זה באהבה גדולה, אז יכול להיות גם זה.

אני אעביר את רשות הדיבור לדרי' יפה בן עמי, אני רק רוצה להגיד הערה אחת. אני חושב שהמקום עכשיו אחרי שהצגתי את הנתונים והשתדלתי לעשות את זה בצורה הנקייה ביותר, ולא לתת ציונים לאף אחד, אני חושב שהמקום עכשיו, אלה הנתונים,

נפתלי גרוס: אני רוצה לשאול שאלה לגבי הנתונים אבל.

דב רקוביץ: בבקשה.

נפתלי גרוס: אתה מטיב... על אורט שפירא שהוא מונה 107 תלמידים,

107 שניגשו, זאת אומרת כ-50 לא עברו.

דב רקוביץ: כפר סבאים.

נפתלי גרוס: כ-50,

דב רקוביץ: כפר סבאים.

נפתלי גרוס: בסדר. כ-50 לא עברו, ואתה אומר שכל 10 תלמידים זה

הפוך?

- דב רקוביץ :** נכון.
- נפתלי גרוס :** זאת אומרת, אורט שפירא, נגיד שהנתונים האלה נכונים, הורידה 5% את הממוצע.
- דב רקוביץ :** אתה יודע כמה זה 68.45 ועוד 5? כמה זה רק זה?
- ???:** .72
- נפתלי גרוס :** זה לא משנה אבל,
- דב רקוביץ :** תענה לי רגע.
- (מדברים ביחד)
- נפתלי גרוס :** זה עדיין לא הממוצע של 80 ומעלה שכפר סבא היתה רגילה אליה.
- דב רקוביץ :** אבל גם היישובים האחרים הם לא 80 וכמה. מה שאתי סיפרה קודם, ואולי לא שמת לב, אני אחזור על זה. שממוקדים בין 73, 74, 75 ו-76 וזה בדיוק המצב,
- נפתלי גרוס :** זאת אומרת, מה שאתה אומר ש-73 זה מצב שהוא סביר?
- דב רקוביץ :** לא.
- איציק יואל :** לא לעומת בתי הספר העירוניים.
- דב רקוביץ :** סליחה, איציק, תן לי לענות. לא, אני אומר, בוא נהיה ישרים ונגיד ביושר, יש פה כמה מרכיבים. זה אחד, הוא לא היחיד. מרכיב שני שיכול להיות שחלק ממנו נובע גם, ואני ניסיתי להראות, אני לא אכנס אליו כרגע כי זה ייחשב כמגננה, זה נושא של סוציו אקונומי. יש רשויות פה בסביבה וצריך להתרגל לשמוע מה שאני אומר, שהן הרבה יותר חזקות, אבל לא משנה.
- נפתלי גרוס :** זה קשור אחד בשני.
- דב רקוביץ :** רגע, דקה, נכון. השאלה מה המשתנה הבלתי תלוי והתלוי.
- נפתלי גרוס :** זה בדיוק הביצה והתרנגולת.
- דב רקוביץ :** האמן לי שאני מבין. תן לי קרדיט אני טוען אבל בצורה

מאוד פשוטה, שגם נתונים הקיימים כרגע אפשר לנסות לעשות שיפור. דרך אגב, אני רוצה להגיד עוד הערה וזו לא הערה מתחמקת, גם שיפור משמעותי בכלל. נניח שמחליטים לעשות דבר כזה או אחר, ועשינו. אני רק אתן דוגמא קטנה שתמית. עשינו מהלך מאוד-מאוד גדול השנה בכיתות ג' בעיר לגבי ילדים שהם עם בעיית קריאה ולמידה. משהו מאוד ייחודי.

התוצאות, אני לא חושב שצריך לחכות 20 שנה, אבל גם אם יהיה פה מהלך, נניח שאני פותח את התיכונים, אני מרחיב וכו', אלה תוצאות שאפשר לראות אותן תוך 3 שנים, לא בשנייה. אפשר לעשות דברים נקודתיים גם בשנה אחת. לא השנה הזו שנסתיימה, אלא לקראת שנה הבאה, שיש להם מחירים מסוימים.

רציתי לומר לכם רק הערה אחרונה לסיכום, ובזה אני מסיים,

... כמה זה מחיר?

אהוד יובל לוי:

דב רקוביץ:

רגע שנייה. אני אענה. הערה אחרונה. אני אישית מנהל אגף החינוך ולשעבר מנהל תיכון פה 12 שנה. אני אומר לכם שהמערכת הכפר סבאית לפניי, אחריי, בלעדיי, יש אנשים תמיד יותר טובים שיכולים לעשות את הדברים. אני חושב שהמערכת פה היא מערכת יציבה, חזקה, טובה. אני חושב שאפשר לעשות עוד מהלכים וצריך לעשות עוד מהלכים.

אבל מרבית הילדים שמצוינים כאן, רוב מוחלט, שני שלישי של הילדים פה, הם בזכאות מאוד-מאוד גבוהה. הם במצב מצוין עם תעודות בגרות מאוד איכותיות, הם גם סטודנטים יותר טובים. אנחנו בהחלט נפעל גם לטובת אלה שירדו. אני בוודאי לא שמח, לא ממקום 37 ולא 25 ולא ממקום אחר.

אני רק חושב שצריך להיות ישר ולראות את הנתונים כמו שהם. אחר כך לשאול כולם, לשנס מותניים ולהגיד מה אנחנו יכולים לעשות לטובת הדבר. אבל זו תפיסתי וכך אני מציג אותה.

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם: יהודה, לפני שדרי' בן עמי מתייחסת, עם כל הכבוד, אני מבקש גם התייחסות לנקודות שאני אעלה פה, כדי שהדברים שלך יהיו חלק מקונטקסט הרבה יותר רחב.

אהוד יובל לוי: ... בזכות דיבור?

יאיר אברהם: אז אני מבקש רשות דיבור כדי שהדברים שהיא תאמר,

אהוד יובל לוי: אתה בזכות דיבור או לא? דב רצה לענות לי על שאלה של כסף. הוא לא גמר לדבר, אתה מתפרץ, תחליט.

יאיר אברהם: יובל, ברשותך,

אהוד יובל לוי: סליחה, צביקה,

יאיר אברהם: יש פה מישהו שמנהל את הדיון.

יהודה בן חמו: יאיר, תשאיר את זה. אם היא לא תתייחס, אתה תתייחס ראשון. בבקשה.

יאיר אברהם: לא, אני לא רוצה להתייחס, אני רוצה להעלות נקודות שלא עלו פה.

יהודה בן חמו: אנחנו לא ממהרים, נישאר פה...

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם: עצם קיום הדיון הזה, יובל אתה לא תשתיק אותי וגם ראש העיר לא ישתיק אותי, בסדר?

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם: עצם קיום הדיון הזה,

אתי גן-אל: איציק, אני נורא מצטערת...

(מדברים ביחד)

יהודה בן חמו: חברים, יפה, בבקשה.

דר' יפה בן עמי: אני נמצאת פה כי לי חשוב להגיד לכם איך אני רואה את

מערכת החינוך בעיר. אני מפקחת לכל האורך, יסודי, חטיבות ביניים ועל יסודי. אני חושבת, אני רק יכולה לחזק את מה שנאמר פה. אני מכירה את המערכת לא רק דרך המספרים. הם חשובים מאוד המספרים, אבל לא רק דרך זה. אני מכירה את המנהלים, אני מכירה את העשייה החינוכית בעיר הזאת. אני רואה איך עובדים בעיר הזאת, ואני רואה איזה ביקוש יש למורים שרוצים לבוא לעיר הזאת, למנהלים שרוצים לבוא לעיר הזאת ולתלמידים שרוצים ללמוד בעיר הזאת.

יש פה מערכת חינוך איכותית שמציעה לתלמידים מה שבהרבה מקומות לא מציעים. אני לא תושבת כפר סבא, אין לי אינטרס פה לשבח את המערכת, אבל אני רואה איזה אנשים איכותיים. המנהלים של כפר סבא בכל הישיבות המחוזיות מייצגים את המנהלים של המחוז. הם מנהלים אינטליגנטיים, יודעים מה הם עושים, יש להם אמירה מחוזית, הם מייצגים אותנו מאוד יפה. אני רואה את העשייה פה. עשייה מאוד מבורכת, מאוד מושקעת.

אחד הדברים היפים ביותר בעיר זו היכולת של העבודה המערכתית עם השירות הפסיכולוגי, עם אגף החינוך, עם הפיקוח, עם הייעוץ, עם כל המערכת כולה כדי לאגם משאבים ולפעול יחד.

אין אדם שאני מכירה שאין לו חסרונות, ואין מערכת שאני מכירה שאין לה חסרונות. אז להגיד שאין מה לשנות - אני לא אגיד אף פעם. תמיד יהיה מה לשנות. אבל אני חושבת שבאופן שבו אנחנו עובדים בעיר הזו, אנחנו נמשיך

ונתקדם, אנחנו רואים תיכונים מאוד איכותיים, גם חטיבות טובות. בתי הספר היסודיים נכנסו לרפורמה. הרפורמה תאפשר מענה פרטני יותר לקבוצות קטנות של תלמידים.

שנה שעברה נכנסנו עם 4 בתי ספר, השנה עוד 6 בתי ספר. כל בתי הספר היסודיים ברפורמה, אז זה המקום שלי להגיד שבהחלט העשייה החינוכית בעיר הזאת ראויה להערכה. ואני לא צריכה למכור פה סחורה לאף אחד. הרי אני תפקידי פיקוח, והתפקיד שלי הוא לפקח על מה שעושים. אז אם לא הייתי חושבת שיש פה עשייה רצינית, מבורכת,

אהוד יובל לוי: הבחירות הבאות בעוד 3 שנים.

דר' יפה בן עמי: עזוב, אני לא הולכת להיבחר.

אהוד יובל לוי: ... הבחירות.

דר' יפה בן עמי: אני אומרת עמדה חינוכית. האם יש דברים לשנות,

(מדברים ביחד)

אתי גן-אל: שלפעמים המנהלים פה ראויים להערצה, אין להם משאבים...

יהודה בן חמו: אתי,

(מדברים ביחד)

אתי גן-אל: יש לי נכדה שסיימה כיתה א', אני רוצה להגיד לך, אני לא רגועה.

דב רקוביץ: עוד משפט אני רוצה.

(מדברים ביחד)

אתי גן-אל: והיא בבית ספר מעולה כי המורים שם עובדים מעל ומעבר. אבל אני לא רגועה.

יהודה בן חמו: תודה רבה.

- דב רקוביץ:** עוד משפט. אני מבקש עוד משפט אחד כי שכחתי אותו והוא בדמי. לא אמרתי פה כי הכל מספרים, מספרים, נתונים, סטטיסטיקות, נכון. איפה פה אף אחד לא קם ואמר שבכל הילדים, רוב הילדים פה שהוצגו, שני שלישי, 4 התיכונים היחידים במדינת ישראל הקרביים ב-50 התיכונים.
- אתי גן-אל:** אוי נו, באמת.
- דב רקוביץ:** איפה דיברו פה על התנדבות. סליחה.
- (מדברים ביחד)
- אתי גן-אל:** כשמחפשים את הקרביים, את הילד שקיבל... באמת. די.
- בואו נתמודד.
- דב רקוביץ:** מתמודדים.
- אתי גן-אל:** יש בעיה.
- צביקה צרפתי:** אתי, אתי,
- דב רקוביץ:** מתמודדים. לא אמרתי שאין בעיה.
- נפתלי גרוס:** נראה שקצת מתעלמים מהבעיה.
- דב רקוביץ:** לא נכון.
- נפתלי גרוס:** ככה זה נראה.
- דב רקוביץ:** לא נכון.
- (מדברים ביחד)
- צביקה צרפתי:** נפתלי תודה. שגיא, בבקשה.
- שגיא רוכל:** אני מבקש להתייחס לפן התקציבי של ההשקעה בחינוך,
- אהוד יובל לוי:** תתחיל ב-2009, הורדת 1 מיליון ₪ מתקציב,
- (מדברים ביחד)
- שגיא רוכל:** אני אתחיל איך שאני ארצה, מר לוי ולא איך שאתה תגיד לי, עם כל הכבוד.
- אתי גן-אל:** היה גם את ה...
- צביקה צרפתי:** שגיא רוצה לדבר, תנו לו לדבר. אתם עוד לא יודעים מה

הוא הולך להציג.

שגיא רוכל: ההשקעה בחינוך בכפר סבא למרות הנתונים שציינת אתי, לא ירדה. לא בשנים האחרונות ולא בכלל. גם כשעשו בתהליכי ההתייעלות וההתארגנות בשנים קודמות, לא פגעו בהשקעה בחינוך. נקודה. תקציבי החינוך המשיכו לעלות. ההשקעה פר תלמיד בתיכונים במיוחד נשארה גבוהה, גם ביחס לכפר סבא וגם ביחס לאזור כולו. ההשקעה פר תלמיד הוצגה פה. מעבר להשקעה שנותן משרד החינוך, הוצג פה 20 מיליון ₪ מעבר לתקציב משרד החינוך בתיכונים. ההשקעה יוצאת כ-7,000 ₪ לתלמיד השקעה נוספת. זה תקציב מאוד-מאוד גבוה.

אהוד יובל לוי: זה כולל שיפוצים.

שגיא רוכל: לא כולל שיפוצים. לא כולל.

(מדברים ביחד)

שגיא רוכל: גם ברמת שעות ההוראה.

אהוד יובל לוי: למה ב-2009?

יאיר אברהם: אל תפריע לו, יובל. יובל, אל תפריע לו.

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם: קיבלת רשות דיבור? מה אתה מדבר?

אהוד יובל לוי: למה הוצאת 1 מיליון ₪ מתקציב חומרים...?

צביקה צרפתי: יובל, יובל,

אהוד יובל לוי: אם התקציב רק...? איפה...

צביקה צרפתי: זה לא מעניין אותם. שגיא, תמשיך.

אתי גן-אל: מה זה לא מעניין אותנו?

(מדברים ביחד)

אתי גן-אל: אנחנו רוצים נתונים.

צביקה צרפתי: אז תדאגי להקשיב אבל.

- אתי גן-אל:** תפסיק להגיד לנו את זה.
- צביקה צרפתי:** תדאגי להקשיב. תני לו לסיים.
- (מדברים ביחד)
- אתי גן-אל:** מה זה נתונים? מה אתה חושב? אני אולי קצת מבוגרת, אני לא סקלרוטית, הרי ישבנו...
- צביקה צרפתי:** אבל תני לו לדבר. את לא נותנת לו לדבר.
- אתי גן-אל:** צודק. במקרה זה צודק יובל. היה אפס לחומרים, אפס בריהוט...
- יאיר אברהם:** אתי, הלוואי היית מבינה על מה את מדברת. נאמר קודם ש...
- אהוד יובל לוי:** יאיר, אתה לא מבין. הוציאו 1 מיליון ש, למה אתה-?
- יאיר אברהם:** יובל, אין קשר. תקשיב לי טוב. המתאם בין שיעור הזכאות לבגרות, לבין הרמה הסוציו אקונומי של התושבים הוא מתאם גבוה. ולכן 1 מיליון ש פחות או 1 מיליון ש יותר הוא חסר כל משמעות. אתם מרדדים את הדיון, אתם פוגעים. תנו לו לסיים, בסדר?
- (מדברים ביחד)
- אתי גן-אל:** איפה ראש העין נמצאת, באמת.
- שגיא רוכל:** ההשקעה בחינוך כמדיניות שהונחתה ע"י הנהלת העיר לא ירדה בשנים האחרונות. היא מאוד-מאוד גבוהה. כך למשל התוספת בשעות ההוראה פר תלמיד בתיכונים היא גבוהה. היא עומדת על כ-50% מעבר לתקציב שמעמיד משרד החינוך. תוספת גבוהה מאוד גם באזור, גם בכלל. בקטע של ההשקעה אני לא מבין. לגבי ירידה בהשקעות - גם בתחום התשתיות, שיפוצי הקיץ, הטיפול במוסדות החינוך, ההשקעה עלתה בצורה ניכרת. מבצעים שיפוצים מקיפים בקיץ, בהיקפים כספיים גבוהים מהיקפים שנעשו בשנים

קודמות בצורה ניכרת, על מנת לשפר את...

לבית ספר אוסישקין עשו...?

אתי גן-אל:

(מדברים ביחד)

על מנת לשפר את סביבת הלמידה. גם בהיבט שציינת פה על פינות למידה וכל מיני, גם במסגרת של אופק חדש אנחנו הוספנו תקציבים ניכרים על מנת לאפשר סביבות עבודה קטנות,

שגיא רוכל:

מספרים תביא לנו.

אתי גן-אל:

1.7 מיליון ₪ ההשקעה בשיפוצי קיץ ולכניסה לאופק חדש. 1.7 מיליון ₪. אישרנו את זה בתכנית הפיתוח, את גם אמורה לדעת אם את זוכרת את המספרים.

שגיא רוכל:

וכמה מתוך זה הולך?

אתי גן-אל:

(מדברים ביחד)

שגיא, אפשר רגע להתמקד בנושא הזכאות לבגרות?

יאיר אברהם:

אני לא מבין את הטרוניה. בסופו של דבר, אני באמת לא מבין את הטרוניה. ההשקעה היא השקעה גבוהה. גם הנתונים כפי שהציגו להבנתי, הם נתונים בהחלט טובים. אני לגבי ההשקעה בחינוך אני לא מבין. הסוציו אקונומי הוצג בצורה מאוד-מאוד בולטת. אפשר להתווכח על הסוציו לכאן או לכאן, אבל המתאם קיים וההשפעה ככל הנראה קיימת. ולמרות זאת להבנתי, העירייה ממשיכה להשקיע בצורה גבוהה. תודה.

שגיא רוכל:

תודה.

צביקה צרפתי:

(מדברים ביחד)

... סוציו אקונומי מורידה את רמת החינוך פה.

נפתלי גרוס:

אני לא אמרתי שזאת הבעיה.

שגיא רוכל:

זה הפוך. זה הפוך. היא נולדה בגלל הבעיה הזאת.

נפתלי גרוס:

- יאיר אברהם:** נפתלי, הדיון הזה חשוב, וחשוב למקד ולהתמקד בבעיה שהעליתם ולא ללכת סחור-סחור. מכיוון שנושא החינוך הוא כה מורכב, הוא כל כך מורכב שאם אנחנו, אם הוא מורכב...
- יאיר אברהם:** אדוני מנהל הדיון שלא יפריעו לי בבקשה, בסדר?
- צביקה צרפתי:** אני אשתדל. אני מגן עליך.
- יאיר אברהם:** תגן עליי, טוב? הוא כה מורכב שרק אם נצליח לפרק אותו קצת וננסה לפשט אותו, אולי ניגע, אולי נצליח לגעת בנקודות בעייתיות. למה בעייתיות? ובואו נגדיר פה כרגע מה התפקיד שלנו, בסדר? אני במקרה גם מורה בתיכון. אבל בואו נגדיר רגע מה התפקיד שלנו כנבחרי ציבור. בראש ובראשונה אני אומר,
- ד"ר בוקי צ'יש:** בתיכון בעיר? בתיכון פה?
- יאיר אברהם:** בוודאי. לא, אני מלמד ברעננה ולכן יש לי גם יכולת להשוות בין עיר מצוינת אחת לעיר מצוינת אחרת. אוקי? אנחנו כנבחרי ציבור צריכים לאתגר את מערכת החינוך במקומות שהיא לא מצליחה להגיע אליהם. מה הזעקה הגדולה, ובגלל זה גם חשוב לי שנמצאת פה מפקחת משרד החינוך? הזעקה הגדולה היא שאנחנו מגיעים לדון בנושא כל כך חשוב אחרי, מה שנקרא, מצעד המנצחות, שנקרא שיעור הזכאות לבגרות.
- כלומר, רק כאשר מתפרסמים הנתונים האלה ברמה של רשות מקומית, אנחנו מתכנסים בבהלה לדון בדברים שיש להם עומק הרבה יותר גדול. למה אני מכוון?
- אתי גן-אל:** אנחנו ביקשנו גם תכנית אב. סליחה.
- (מדברים ביחד)
- צביקה צרפתי:** 20 דקות דיברת, אף אחד לא הפריע לך. לא הפריעו לך. תני

לו.

יאיר אברהם: תני לי להתייחס, אתי.

צביקה צרפתי: לא הפרענו לך. אתי, לא הפריעו לך. למה...? למה?

אתי גן-אל: שידייקו.

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: הוא לא רוצה לדייק, מה הבעיה?

יאיר אברהם: אתי, מצעד המנצחות הוא לא שלנו. מצעד המנצחות הזה

הוא של משרד החינוך, הוא לא שלנו, אתי. את עבודתך את

עושה ובצדק רב. אם אני ממקד את הטענה שלך, אני מצביע

על ההפרש שיש בין שנת 2007 שבה היה 75.7, לפי הנתונים

שהציג מנהל אגף החינוך, לבין שנת 2009 שהיה 72.8 - זה

הפער שעליו לצורך העניין צריך להעלות פה איזושהו קול

צעקה של מועצת העיר. והתשובה של דב ברמה מספרית

מפורטת, בכל אופן מבחינתי השביע את רצוני.

אבל מה בכל זאת הבעיה שלי? הבעיה שלי היא שמערכת

החינוך בכפר סבא, בעיר כל כך טובה כמו כפר סבא, כמו

שאת מציינת ובצדק רב וגם נמצאים פה מנהלי בתי הספר,

ובמקרה אני גם מכיר קצת יותר מקרוב את מה שנעשה. הם

כבולים למדיניות שקשה להם מאוד להתאים את הצרכים

של העיר ושל התושבים, למדיניות שהיא כלל ארצית. אחד

מקווי המדיניות זה שיעור הזכאות לבגרות.

למה אני מכוון? אילו למשל שיעור הזכאות לבגרות היה

נמדד ברמה של בית ספר או ברמה של מוסד חינוכי, אז היה

לכולם הרבה יותר קל, ואז הדיון היה מתמקד סביב הצלחה

כזו או אחרת של בית ספר מסוים. והיינו ... ראש העיר

ואומר לו 'ידידי ראש העיר, יש פה בעיה בבית הספר', או

'יש פה בעיה במדיניות שמכוון אגף החינוך', ונקודתית

היינו מצליחים להתווכח על הנושא הזה של זכאות לבגרות. אלא מה, מה שקורה היום זה בגלל עוד פעם אני אומר, מצעד המנצחות שמפרסם משרד החינוך, אנחנו מוצאים את עצמנו עושים בנצ'מרקינג. עושים השוואה למה שקורה ברשויות אחרות. ההשוואה, כשמסתכלים על סטטוס סוציו אקונומי, וכשמסתכלים על משתנים אחרים בלתי תלויים שמשפיעים על התוצאות, הם עושים עוול.

אני כשראיתי את הנתונים שדב הציג, קודם כל אני מודה ומתוודה, באתי לדיון מאוד טעון, אמרתי 'עכשיו אני הולך להכניס לדב'. למה? כי דב הוא בן אדם לא פשוט.

אתי גן-אל: למה ...?

שנייה. קצת בחיוך, את יודעת אתי. למה? כי דב באמת אדם נקרא לזה בלשון המעטה, עיקש שיודע מה הוא עושה. קשה לו לקבל הצעות לשינויים וביקורת, שיכולה להיות לפעמים מוצדקת ולפעמים לא. וניסיונות שלנו לאתגר אותו הם לא דבר פשוט.

יאיר אברהם:

לכן מה שאנחנו יכולים לעשות כנבחר ציבור הוא לא במישור הזה, הוא במישור של לבוא למשרד החינוך ולהגיד לו שני דברים. אחד - את כל נושא מצעד המנצחות הזה. אולי אם כבר אתה מחליט למדוד את ההישגים, תמדוד את מה שראוי למדוד. את מה שהרשות המקומית עושה בבתי הספר שהם נמצאים בתחום אחריותה. אם בעניין הזה,

עו"ד מנשה אליאס: אז אתה בעד מצעד או נגד? לא הבנתי.

(מדברים ביחד)

רק רגע, תאמין לי אני אתיחס. הדילמה הזאת שבין רמת ההישגים בבגרות לבין האינטגרציה בערכים נוספים של שיתוף כלל התלמידים במערכת שהיא תיכון עיוני, אני

יאיר אברהם:

אומר לכם שאני מצדיע לדב על העיקשות שלו. היה לו אולי הרבה יותר קל לקבל פחות תלמידים, ולהשיג שיעור זכאות ברמת בית הספר אפילו יותר גבוה ממה שהוא משיג היום. אני חושב שגם ראש העיר שותף לתפיסת העולם הזאת, שהדבר היותר חשוב הוא לצמצם את שיעור הנשירה בבתי הספר.

למי שמבין בחינוך, למי שרואה מה שנעשה בבתי הספר, יודע כמה השקעה של אנרגיה של מורים ושל מנהלים ושל מערכת ושל רשות מקומית יש ברמת התלמיד הבודד שנשאר בתוך המערכת. אלא מה, אנחנו לא רואים את זה. למה אנחנו לא רואים את זה? כי למה אנחנו חשופים? אנחנו חשופים לבעיות שהעלית. שיש כמעט 40 תלמידים בחטיבת הביניים בכיתות. שיש בעיה של אלימות. שיש בעיה של אובדן סמכות. שיש בעיה של התערבות של מורים. ואז אנחנו לא מגיעים לעסוק בבעיות האמיתיות.

ד"ר בוקי צ'יש : התכוונת התערבות של הורים.

יאיר אברהם : התערבות הורים.

אתי גן-אל : כי ההורים מפריעים לחינוך.

שמעון פרץ : את מפחדת להגיד את זה? זה נכון.

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם : אתי, אני גם אציע משהו קונקרטי. אילו משרד החינוך

באמת היה בודק והיה מציג יעדים או רף לרשות המקומית, או יעדים מדידים לרשות המקומית, אחד מהם הוא יעדי נשירה, השני הוא הישגי הבגרות, השלישי זה מה שנקרא תעודת בגרות חברתית וכו' - אז היתה לנו כנבחר ציבור אפשרות לבקר את המערכת העירונית בצורה הרבה יותר אפקטיבית.

מה קורה היום? המדיניות של משרד החינוך היא כלל ארצית. הם גם לא נותנים לנו כרשות מקומית בכלל חופש פעולה. אני אתן לך דוגמא. אילו אנחנו למשל רוצים, אני אתן לך דוגמא קונקרטיה ובזה אני מסיים. אילו הפער הזה של 3%, אילו את יודעת שזה עולה נניח 200 אלף ש"ח בשנה, והיו פה מביאים לדיון, נניח בוועדת החינוך לצורך העניין, החלטה שבמקום לקחת 200 אלף ש"ח ואני אומר לך את זה מהיכרות קרובה, בסדר? איזה מאמצים עושים כדי להעביר עוד 5 ילדים בגרות, למרות שהיא בגרות חסרת ערך.

אהוד יובל לוי: יש לך תואר באוניברסיטה, בגרות זה חסר ערך?

צביקה צרפתי: יובל, תן לו לסיים.

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם: יובל, היא בגרות חסרת ערך משום שהיא לא באמת מובילה ללימודים אקדמאים, היא לא נותנת לו הזדמנות בשוק התעסוקה. היא דבר אחד עושה אולי משמעותי,

אהוד יובל לוי: הוא לא יכול ... לשפר את הבגרות,

יאיר אברהם: אבל אז הוא לא אצלי.

אתי גן-אל: אז אולי אפשר לבטל את ה...

יאיר אברהם: לכן אני אומר, שאם היו,

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם: עוד פעם אני אומר אתי, אילו היו באים אלינו ואומרים לנו,

אתי גן-אל: שאני אגיד לך כמה הורים משלמים בשביל הפסיכומטרי?

עמירם מילר: מה זה קשור...?

יאיר אברהם: אתי, אבל זאת בדיוק הבעיה. הרבה מאוד כסף, שנייה

עמירם, פה הבעיה האמיתית. בואו נשים את האצבע על

הבעיה האמיתית. הרבה מאוד כסף של הורים כדי שהילדים

יצליחו בבגרות, מגיעה מהכיס הפרטי. אם תמדדו, אחד

הפרמטרים שצריך למדוד את שיעור ההשתתפות של הורים בכסף, תעשיית השיעורים הפרטיים, עד כמה היא פקטור ברמת ההישגים בבגרות, היית מגלה תמונה פשוט עגומה. לעומת זאת, אילו היית אומרת תן למערכת החינוך את כל הכלים, את יודעת מה, 30%, 20% ממה שההורים עושים בכסף אפור או שחור, תכניסי איתו לתוך המערכת בכל צורה אחרת, אני לא יודע אם זה מותר במשרד החינוך. וזה בדיוק האבסורד. מוציאים הרבה מאוד כסף. 35 תלמידים בכיתה לא ממש לומדים. אני אומר לך, הגשתי לבגרות. אני כבר מורה, שנתיים הגשתי לבגרות. יש תלמידים שעוברים את הבגרות באזרחות שהיא הבגרות הכי קשה בהליכה, הם כמעט לא נמצאים בכיתה. ויש 4,5 תלמידים בכל כיתה שצריך לאסוף אותם, וב... מאוד ממוקדים אפשר להעביר אותם לבגרות, למה? כי יש להם חווית הצלחה ואתה מעצים אותם.

אהוד יובל לוי: אז זה שאלה של כסף?

יאיר אברהם: לכן כשדנים בזכאות לבגרות, צריך לשים את האצבע על מה הבעיה אצלנו. האם דב בא ואמר שאין לו תקציב מספיק לפרויקט תנופה? או אין לו תקציב מספיק להקפיץ תלמידים חלשים לרמה של תלמידים בינוניים? הדיון הוא לא פה.

עו"ד מנשה אליאס: הבעיה שאין ועדת חינוך.

אתי גן-אל: אנחנו כהנהלה, להזכיר לך, אנחנו מעין דירקטוריון. אנחנו מחליטים,

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם: אתי, אני מברך אותך שהעלית את זה, שהבאת את ההצעה ואת הדיון הזה.

- אתי גן-אל:** הבאנו. זה לא רק אני.
- יאיר אברהם:** תודה רבה.
- צביקה צרפתי:** תודה. יובל, בבקשה.
- אהוד יובל לוי:** אני קודם כל מודה לדב שלהבדיל מדיונים אחרים, בא והביא לנו את כל המספרים. אני בטוח שיש הרבה אנשים שמספרים מבלבלים אותם.
- עמירם מילר:** אבל אותך לא.
- עו"ד מנשה אליאס:** תרבות דיון אמרת, עמירם. לך מותר.
- אהוד יובל לוי:** אני בפני עמירם... אני רוצה להגיד שכסף לפני הכל מצביע על עדיפויות. אז יסלח לי אדון הגזבר הנכבד. עדיפויות של הנהלה לחלק כספים לאן שרוצים להשיג תוצאות. אני מאוד מכבד את הדברים של המפקחת, של דב, של המורים, של המנהלים, כולם עובדים קשה, במסגרת האמצעים שמועמדים לרשותם.
- ואמר יאיר, אולי הוא לא שם לב מה אמר, יש הרבה תכניות, תכניס עוד שקל תקבל עוד תוצרת. גם בגרויות לא נחשבות או חלשות, אחרי זה אפשר לשפר בהן עוד משהו. הבעיה היא שמי שמכתיב את חלוקת האמצעים, המשאבים של העיר הזאת, לא כל כך מעריך את הנושא הזה שנקרא כינוך ותוצאות. וגם בגרות זו תעודה שפעם היתה, מי שמכיר את הפרסומת, שהתעודה פותחת את הדלתות. מה לעשות, תעודת בגרות פתחה דלתות, תעודת אוניברסיטה פתחה הרבה דלתות.
- עו"ד מנשה אליאס:** פעם הסקר פתח.
- אהוד יובל לוי:** פעם סקר פתח, עוד לפני שהלכו מהיסודי לתיכון. אתה רואה, אני זוכר. הבעיה היא, שמי שמעריך את זה, לאו דווקא יושב פה בהנהלת העיר ומחלק תקציבים. אז מה

התוצאות של חלוקת משאבים עקומה? אפשר לתת, להגדיר את תקציב ניהול הפארק, המנכ"לים, הסמנכ"לים, הקבלנים והכל ל-6 מיליון ₪ שוטף בשנה. לא מספיק שאנחנו לא מתגברים על הפארק השוטף, אז בואו נגדיל אותו בעוד שלב. לא עשינו הצללה, אבל נשים עוד שלב. 6 מיליון ₪ שוטף לניהול גינה. קח 1 מיליון ₪ מזה אדון יאיר, ותוציא בגרויות לא נחשבות. תן אותן לדב ותראה איזה יופי. קח לאוסישקין, קח לגורדון ותראה אדון עמירם שאתה יורד מ-40 או 38 ילד בכיתה ל-35. אולי 30.

עכשיו אומר לנו אדון שמעון, 'ומה?' אז יהיו 30 או 40. 25 ילד בכיתה, יגיד לך שמעון 'זה מהמקורות. 25 ילד בכיתה עוד עושה היגיון'. סליחה, אני בצניעותי, קשור למערכת חינוך שחרתה על דיגלה 20 ילד, 25 ילד מכסימום בכיתה ויש לזה תוצאות.

אז עם כל הכבוד לאדוני, אם אתה היית מכתוב את העדיפויות, היה לי ויכוח איתך. אין לי ויכוח איתך. יש לי ויכוח עם מי שבשנה שעברה הוציא כספים שלא כדין, ואחרי זה עוד התנצל על זה. כי ההוצאה היתה לפני אישור, והחוק דרש אישור, כדי שנשב בפורום הזה ונגיד 'אני בעד להוריד מתקציב מוסדות וחינוך ולהעביר את זה לספורים'. ואז כל האנשים המצפוניים בקואליציה היו מתעוררים 'היי, זה לא יפה'. אבל זה לא קרה. אז שמענו התנצלות. בפועל הילדים ישבו בלי התקציב.

אמרה אתי, 'תסתכלו על גני הילדים. מורידים מגני הילדים'. אז השנה כשאין אפשרות להוציא מהתקציב, להצהיר על תקציב מנופח אבל להוציא ממנו, אז התקציב לילד עלה מ-11 ל-14 שקל לחודש לילד לגני ילדים. שמעתי

שמועה. יש עודף, יש אפשרות. אולי נחזיר אפילו את גננות הריתמיקה, לא נקצץ. אולי צבעים כן משפיעים על כיתה. אולי מוסיקה משפיעה על ילדים בכיתה. אולי יהיה לנו תקציב, איזו שיטת ורדי או איזה שיטת דוד. אחד ילמד את הילדים בשוליים. נעצור את הנשירה הסמויה.

אז יהיו ילדים חלשים שיקבלו שיטה שתעזור להם בקריאה, שיטה שתעזור להם בהתמודדות. יש אנשים שזה יכול להפוך את החיים שלהם. את הכישרון שיש להם בתחום מסוים, בצירוף תעודה אקדמאית הם יכולים להגיע רחוק. יש אנשים שיסתפקו ב-9 שנים ולא מספיק, לא צריך.

מה הבעיה שלנו? הבעיה שלנו שעם 38, 40 ילד אנחנו לא יכולים לראות כלום. הכסף הולך לדברים שלא מעניינים אף אחד מכם. סיורים היקפיים, עם כל הכבוד, לא יביאו לבית ספר אוסישקין, סליחה שאני מחזיר את הנושא, למרות שאתה תיחד לו דיון בנפרד. לא איזו הגנה מינימאלית בפני קרינה שאפשר לעשות בבית ספר, כדי שההורים יהיו רגועים. אם לא תביא איזו תכנית ניטור על בתי ספר, גני ילדים, כי אולי הילדים בכלל מגיעים למקום שייצאו בלי בגרות, בלי תוצאות חינוכיות, וגם חס וחלילה עם עוד איזה תוסף שאף אחד לא רוצה אותו, עם איזו מחלה.

עם כל הכבוד, תקציב לחינוך בא לפני פארקים. וידאו בא אחרי שקונים מכולת. אבל אני לא דורש מכל אחד שיחיה בסדר העדיפויות שלי. זה סדר העדיפויות שלי. כיתות קטנות ביסודי, בגנים. חינוך, תמיכה בילדים שהם על סף נשירה סמויה, זה מה שמביא אחרי זה בגרויות, בלי להתנצל. וצודק דב, יש לנו בתי ספר טובים, שילדים אחרים מצטיינים בתוכם בקורס טיס ובאחרים, לאו דווקא שלנו.

שתושבי כפר סבא יכלו להגיע לבגרות גבוהה יותר, תסתכלו מה עשו בהוד השרון. עיר על סף ועדה קרואה.

ישב פה המנכ"ל הקודם, סליחה, עוד אין לנו מנכ"ל חדש. ישב פה אבי בן חמו ואמר 'מה אתה מתגאה בהוד השרון? הם על סף ועדה קרואה'. כן. על סף ועדה קרואה. הם לקחו 1 מיליון ₪, תמכו בילדים על סף נשירה והם עברו בגרות. אז עם החרב על הצוואר הם עשו איזה צעד פופוליסטי, אבל הם הצילו את הילדים. ילד בלי בגרות, החיים שלו יורדים למישור אחר. גם אם שנה מכינה וגם אם שנתיים מכינה,

יאיר אברהם: מה אתה אומר.

אהוד יובל לוי: אני אומר ממה שאני חייתי במציאות שלי, אבל סליחה, אני לא ברמה של-

יאיר אברהם: אתה פשוט לא יודע על מה אתה מדבר.

אהוד יובל לוי: תחזור ללמד.

צביקה צרפתי: יאיר, יאיר.

אהוד יובל לוי: סליחה, אתה עדיין מלמד או שהודחת? אז אני רוצה להגיד,

שאם הקואליציה יכולה להכשיר כל מיני רכבים ותנאי שירות בעשרות אלפי שקלים, היא יכלה לוותר על מערכת ניטור לאיזה בית ספר, כי זה דבר קטן. נעשה את זה לבד. גם בגרות נעשה לבד. הבגרות תפתח את הדלתות להרבה ילדים עם העירייה ובלי העירייה. נכון שכשירדנו בסוציו אקונומי או גילינו שירדנו בסוציו אקונומי, אז קשה. זה לא הפריע לנו להוציא עוד מיליוני שקלים לכל מיני דברים שאף אחד לא מבין לאן הם נעלמו.

אם אנחנו נסתכל בדבר נורא פשוט, כסף. כל אחד שיושב פה על השולחן יגיד לעצמו שצריך להעביר לדב, אם אתה מסכים עם השיטה החינוכית שלו או לא, אם אתה רוצה

שיטה של הצטיינות או לא, הומוגנית - לא הומוגנית, תן לו יותר כסף, בטוח שיהיו לנו יותר תוצאות. 'על מה נוציא את הכסף?' ישאל אותי תכף איציק. נוותר על דברים שאפשר לוותר עליהם. נחתוך את תקציב הגינה הזאת בחצי. ממילא יש שם הרבה עובדים שלא מגיעים אף פעם.

השוואה לערים אחרות חיונית. השוואה לעצמנו למה יכולנו להגיע, מאוד חיונית. לרדת מ-38, מ-40 ילד ל-25 או 30 ילד בכיתה בשלב ראשון יהיה מעולה. אבל כמובן שנשב פה ונהיה ציניים, אז תמשיכו להתרפס בפני מי שאתם מתרפסים בפניו, חברי הקואליציה. כל אחד ייקח את הליטרא שהוא לוקח. אני מקווה שברבות השנים יקום פה ציבור שיידע לתת לכם את מה שמגיע לכם, וגם הילדים ישיגו את מה שהיו יכולים להשיג גם בלעדיתכם.

כשתכנס פעם בשנה ועדת חינוך, תגיד לי מה העדיפות של ועדת חינוך או למה היא מושתקת. שתדע לתת תקציב לחינוך, לא 7,000 שקל בסיפורים. 7,000 שקל באמת. כי בהרצלייה עם תוספת של 5,000 שקל לילד הגיעו רחוק מאוד. בהוד השרון לא מגיעים לזה. אז לא יכול להיות שאצלנו ב-150% מעל ערים אחרות, הידרדרנו כל כך המון. אז עם כל הכבוד.

יובל, דב אמר שגם אם תשקיע במיליונים תיתן לו, הבעיה היא לא בטוח, כי המוסדות הם לא שלו,

ארנון לוי:

(מדברים ביחד)

ארנון, וגם ציפיתי שיקום עמירם, שאני עדיין משתדל מאוד ללמוד ממנו כמה שאני יכול, ויקום עמירם ויגיד 'רגע, יש באורט שפירא ילדים, כמות כזאת גדולה, אפשר לעבוד על האנשים טיפה יותר טוב. אם הם רוצים אחוזים, ניתן להם

אהוד יובל לוי:

אחוזים'.

צביקה צרפתי:

תודה. סיימת?

אהוד יובל לוי:

איך נעשה את זה? היה צריך לקום עמירם ולהגיד 'תן לי את ה-1 מיליון ש' קטן, נעבוד על ילדי הבגרות, על ילדי אורט שפירא, נוציא עוד כמה אחוזים, בוא נקנה'. דב אמר שזה אפשרי, זה לא אסור. ואם אתם שמעתם את דב עד הסוף, המשפט שנמנע ממנו להגיד וחבל, כסף כן קונה חינוך.

צביקה צרפתי:

תודה. איציק, בבקשה.

איציק יואל:

אני רוצה להזכיר לכולם, ערב טוב, השעה מאוחרת, אני מתחיל מההתחלה, בנושא הזה חשוב מאוד לדבר. הסעיף הזה שאנחנו מדברים בו ועליו, מנתחים את הגיענו למקום 37 בתוך איזו ליגה בטבלה שנקבעה ע"י משרד החינוך וקראנו בעיתון.

אני רוצה להגיד שני דברים. הדיון בסעיף הזה הוא לא תרבותי כאן, הוא לא חינוכי כאן, אבל זה חלק מאיך שאנחנו פועלים כפוליטיקאים. דרך אגב, אני רוצה להציע לאנשי החינוך, חשוב, אולי בעיר כפר סבא לפתוח איזו מגמה של לימודי פוליטיקה ותרבות דיון. תרבות דיון ייתכן ומלמדים, אבל הנה התוצר שמי שנולד פה ולמד פה, מפריע בעצמו.

אני אומר את הדברים האלה כי מעבר לתרבות דיון, הדיון שהוא בין החשובים שגם נאמר ע"י החברים, וגם אני רואה אותו כך, הוא לא נעשה בצורה אמיתית, כנה. הוא הופך להיות פה עוד איזשהו מלל פוליטי שאולי לפרוטוקול, אולי לעיתונות, אולי לעשות רושם. ולא נגענו בשום דבר אמיתי לפחות מאלה שהציגו פה כספים וכו'. בואו נתמקד בתוצאות שקיבלנו מאגף החינוך בעיריית כפר סבא וקיבלנו

חיזוקים בעל פה ע"י המחנכת האזורית, ואנחנו מכירים אותם.

דר' יפה בן עמי: אני לא המחנכת.

איציק יואל: מפקחת, סליחה, המפקחת.

עמירם מילר: גם מחנכת.

איציק יואל: היתה בטח מחנכת בעבר. עפ"י הנתונים ובואו נאמר את

האמת ולא נשחק פה פוליטיקאים. עפ"י הנתונים בתי הספר שבשליטתנו, התיכונים, הם עולים בזכאות לקבלת בגרות. נקודה. הטבלה היא טבלה שבוחנת בצורה אחרת. אנחנו קודם כל מסתכלים מה אנחנו רוצים לילדנו. וילדנו מקבלים פה רמה גבוהה יותר משנה לשנה בתיכונים, והתוצאה מדברת בעד עצמה.

עו"ד איתן צנעני: אז לא צריך לטפל בבעיה?

איציק יואל: לא אמרתי. תן לי לגמור, איתן. אולי תדבר אחריי, אולי.

הדבר השני שצריך ומנתחים את זה כאן בפנינו, זה השפעה של ילדים כפר סבאים שלא לומדים בעיר כפר סבא, אלא במוסדות מחוץ לכפר סבא ושאינו לנו שליטה עליהם. כולל בית ספר אחד שאף אחד לא אמר את זה בקול רם מאלה שהציגו, אני אומר את זה, כי זה ברור, בית ספר אורט, שרמת הכניסה אליו היא כמו לתיכונים בכפר סבא אם הקשבת נכון. זאת אומרת, רמת הסף של הכניסה היא כמו כפר סבא.

אגב, מי שזוכר מה היה אורט בעבר, אורט של היום כבר לא מלמד מסגרות ופחחות ודברים כאלה. הוא מלמד בעצם מחשב, אלקטרוניקה, דברים כאלה. כך שזה כמעט אותו LEVEL ועדיין עובדתית חלק מהתלמידים נרשמים שם,

אבל התוצאה שלהם ירודה ומשפיעה על התיכונים בכפר סבא, או על התוצאות בכפר סבא.

אם גוזרים את זה מתוך הניתוח וגוזרים את ההישגים שיש כאן, מה לנו לדבר פה על כסף, על תקציבים, על גנים, על אלקטרודות, על כל מיני צבעים בגנים? אני לא מבין את זה. אני בטוח שיש אפשרות תמיד לשפר את ההישגים בלימודים. חלק באמת צבוע בכסף. עובדה, מה אנחנו מנוטרלים מהעולם הזה? מהמדינה הזאת? ממה שקורה בכלכלה?

אז חלק צבוע בכסף. החלק השני צבוע בהון האנושי שמטפל בזה, ואכן אני לפחות קיבלתי, וזה כמסקנה, שיש פה הון אנושי שעושה מעבר לכסף את מה שהוא צריך לעשות. אני גם חושב שכל הוויכוח הזה שלנו, שבמקרה הזה בא לידי ביטוי בדברים שהם לא קשורים לעניין, לא מכבד אותנו כמועצה. יושבים פה הורים שבאים חלקם לעניין הזה, וחלקם לעניין הבא שקשור לבית ספר אוסישקין. אני רוצה להגיד לכם, אם אני הייתי יושב בשורות האחוריות, הייתי מזלזל בנו כחברי מועצה על הדרך שהצגנו, למדנו והבענו את דעתנו.

לסיכומו של דבר אני רוצה לומר כך,

אתי גן-אל: אני מציעה שתחזור בך.

איציק יואל: לא אחזור בעצמי.

אתי גן-אל: אני מציעה שתחזור בך. הלוואי שהיית עושה חצי מהעבודה

שאני עשיתי.

איציק יואל: אני לא אחזור. אני רוצה אי לכך,

אתי גן-אל: באמת. ובטח לא הייתי...

איציק יואל: לא רציתי, נתתי לך כבוד גדול מאוד, לא לדבר על נתוני

הפתיחה שהבאת לפה, אבל כשהרמת לי להנחתה, מה שנקרא בכדורגל, אז אני אומר שהנתונים שאת הבאת לעומת הנתונים שדב הביא, אז הנתונים הם כמו להשוות בין הבייגלה הזו לתפוחי עץ. אי אפשר להשוות. לא בכלכלה, לא בחינוך ולא בשום השוואה אחרת בין בייגלה לתפוח. ואת כלכלנית ואת יודעת.

אי לכך, הנתונים שאת הבאת הם אחרים ממה שדב הביא. הם נגזרים מטבלה אחרת ומדירוג אחר, ואנחנו מתמקדים בדירוג שעל פיו אנחנו נתכנסנו פה, שזה אומר הכתבה בעיתון שירדנו למקום 37. ועל בסיס הטבלה הזאת שירדנו למקום 37, עדיין כשמנטרלים את כל מה שאמרתי, אנחנו נמצאים במקום, הוא אפילו מצטנע הוא לא אומר את המקום האמיתי, מקום גבוה מאוד במדינת ישראל. תראו, אני רוצה לומר מה שלכל אחד פה ידוע.

איפה הנכדים שלך לומדים?

אתי גן-אל:

אני רוצה לומר מה שלכל אחד ידוע, אני בעל משפחה, אני את שלושת ילדיי גידלתי כאן בתיכונים העיוניים, ואני יכול לומר שאני מרוצה. יכול להגיד שהם מרוצים. אני יכול להגיד שהם בהישגים קדימה לחיים הפתוחים והפרספקטיבה שהם לקחו, ואני בטוח שכל אחד מאיתנו, אלא מה, אנחנו גם משחקים פוליטיקה וצריך לצבוע את זה בצבעים. בואו נצבע בצבעים האמיתיים. תודה רבה.

ד"ר בוקי צייש:

אני רוצה להעיר קודם כל לאיציק, ואני חושב שלמרות מה שאמרת ולמרות האופי המסוים של הדיון פה, הוא היה תרבותי. גם אם הוא לא היה מקצועי או לא יביא אותנו לאיזושהי רמה גבוהה של פתרון הבעיה, אם יש בכלל בעיה, הוא היה תרבותי ואני חושב שכאן טעית.

אני חושב שדבריה של אתי שעפ"י דבריך היו מבוססים על נתונים לא מדויקים, הסיבה היא שאנחנו,

איציק יואל: לא בהשוואה הנכונה.

ד"ר בוקי צייש: אנחנו ביקשנו נתונים לפני שבוע ולא קיבלנו אותם. באופן

די שגרתי אנחנו מבקשים לפני הדיונים נתונים, ואנחנו בדרך כלל לא מקבלים אותם. ולכן אין לנו ברירה אלא לחפש את הנתונים, כמו שאתי עושה את זה, ויש לה זמן קצת יותר מאשר לאחרים, והיא מחפשת אותם וגם יש לה יותר קשרים. ואחרים ניזונים מנתונים שלפעמים, מה לעשות, הם לא נכונים. ואני רוצה להודות שהדברים שאני הכנתי לא היו מבוססים על נתונים נכונים, ולכן אני משנה קצת את דבריי.

אני רוצה קודם כל לשאול את דב, האם בשנים שעברו היו מדדים אחרים? אני רוצה לשאול אותך ואת המפקחת, האם הנתונים שהתפרסמו בתקשורת היו שונים? או האם התקשורת אשמה? למה אני שואל אתכם, אל תענה לי, כי אני חושב שלעיר כפר סבא ולמערכת החינוך שלנו, שלכם- שלנו, נגרם נזק. כי אני חושב שכשאתי אומרת 'התקשרו אליי לשאול מה קרה חבר'ה, מה קרה, ירדתם למקום ה-37?', אנחנו זוכרים שכפר סבא היתה למעלה.

עכשיו אנחנו צריכים להתמודד עם בעיה שאולי היא בעיה תקשורתית בכלל. ואז אני שואל את הנהלת העיר, האם הנהלת העיר ערה לעובדה שנגרם לנו נזק, לנו - למערכת החינוך. אי אפשר להתעלם מדברים שמפורסמים בתקשורת. אתם יכולים להגיד כאן יושבים 60 איש ששמעו את מה שאמר מנהל האגף, וכולם יודעים היום שאנחנו בסדר. השאלה היא מה חושבים בחוץ.

תוציא את זה החוצה. :???

ד"ר בוקי צייש : אני אוציא את זה, השאלה אם אתה תוציא את זה. השאלה אם הדוברים יוציאו את זה. השאלה אם אגף החינוך יוציא את זה. השאלה מי ירים את הכפפה ויוציא את הנושא הזה החוצה.

אתי גן-אל : בוקי, זה לא עיתונות.

לא תפריעי. :???

ד"ר בוקי צייש : תפריעי לי, תפריעי לי.

אתי גן-אל : זה טבלאות של משרד החינוך, זה לא העיתונות. זה הטבלאות.

ד"ר בוקי צייש : אני עדיין מקבל את העמדה של אגף החינוך לגבי המצב בבתי הספר התיכוניים, העיוניים שלנו. אני מקבל ומבין את השפעת שאר מערכת החינוך העירונית והשפעתה על בתי הספר העיוניים. אני עדיין אומר לכם שנגרם לנו נזק. בין אם זה משרד החינוך בפרסום שלו, בין אם זו התקשורת. ואני בטח לא אאשים את התקשורת. אני אומר לכם צריך לעשות משהו בנושא הזה. זה לאו דווקא אתה, אבל מישהו צריך כן לעשות משהו.

אני חושב שחלק מהבעיה הוא ועדת החינוך שלא מתכנסת באופן סדיר ובאופן רציף, כדי לעסוק בנושאים האלה ולא להגיע לנקודה הזו אם היא משבר או לא משבר, לנקודה הזו שאנחנו פתאום אומרים 'יו, אנחנו במקום ה-37'. כפר סבא תמיד היתה בעשירייה הפותחת, בחמישייה הפותחת, ואי אפשר להתעלם מהנתונים. אנחנו ברשימות משרד החינוך במקום ה-37. אנחנו בתקשורת במקום ה-37. אנחנו בציבור שרוצה אולי מחר להגיע לכפר סבא. איפה הוא ימצא את הנתונים שלו על מה מתרחש היום במערכת החינוך בכפר

סבא אם לא בתקשורת ובאינטרנט? ובאינטרנט ובתקשורת הוא מופיע כמקום 37.

אני חושב שלמרות המצב הטוב שצייר מנהל האגף, יש בעיה, ואני מציע להנהלת העיר לקחת את הבעיה הזאת ולנסות לפתור אותה. תודה.

יאיר אברהם: אולי דר' בן עמי תתייחס לזה, צביקה?

צביקה צרפתי: איתן, בבקשה.

עו"ד איתן צנעני: איציק פה? איציק לא פה, איציק יצא. אני חלוק על איציק וצריך להודות. תוצאות אחוזי הזכאות לבגרות בעיר מאכזבות. בשום סיבה, שום תירוץ, שום נימוק לא יטיחו את התוצאות. מקום 37 זה מאכזב. מקום 37 זה לא טבעי לכפר סבא.

זה נכון שאנחנו מבחינת התוצאות לא הידרדרנו. כלומר, כפר סבא שומרת על בין 67 ל-71 אחוזי זכאות בשנים האחרונות. אבל הערים שמסביבנו השתפרו, וזה בעצם השאיר אותנו מאחור. ומה שערים אחרות יכולות לעשות, גם אנחנו יכולים וחייבים לעשות.

שמעון פרץ: אנחנו יכולים לעבור דירה.

עו"ד איתן צנעני: דב, אתה בעצם הצגת פה את הדברים, ומה שבעצם אמרת, ממה שאני הבנתי ממה שאמרת, שהתוצאות של בתי הספר העירוניים הם תוצאות טובות. והבעיה היא בתיכונים הלא עירוניים והחיצוניים, מחוץ לעיר. שזו בעצם עיקר הבעיה.

קהל: תלמידים מחוץ לעיר.

עו"ד איתן צנעני: תלמידים מחוץ לעיר, כלומר לא במסגרת העירונית. כלומר, זה אורט, זה בתי ספר דתיים שלומדים מחוץ לעיר, ובעצם אולי הפתרון הוא,

יהודה בן חמו: גם ממלכתי.

עו"ד איתן צנעני: גם ממלכתי. כל מי שלא לומד במוסדות העירוניים.

עמירם מילר: שאין לנו שליטה עליו.

עו"ד איתן צנעני: בדיוק. אין לנו שליטה, אין לנו פיקוח, אין לנו השפעה.

יכול מאוד להיות שהפתרון יהיה לנסות לקבל כמה שיותר תלמידים,

עמירם מילר: הוא אמר את זה במו פיו, דב.

עו"ד איתן צנעני: עמירם, תן לי לסיים. אני לא מפריע לך,

עמירם מילר: סליחה.

עו"ד מנשה אליאס: הוא לא דיבר הרבה. חצי שנה הוא לא דיבר. באמת, לא יפה.

עו"ד איתן צנעני: בכל אופן, כלומר הפתרון הוא להכניס כמה שיותר

תלמידים למסגרת העירונית. יכול להיות שצריך למצוא

מסלולים כאלה ואחרים בתיכונים העיוניים, שימשכו

תלמידים מאורט וממקומות אחרים.

האמת היא שדב, כששמעתי אותך מאוד-מאוד הופתעתי.

ולמה? כי אתה באופן עיקש ובאופן שיטתי תקופה מאוד-

מאוד ארוכה התנגדת להקמת תיכון דתי. ולפי מה שאתה

בעצם בא ואומר, האינטרס הכי גדול של להקים תיכון דתי

זה שלך, כדי שהתלמידים יישארו במערכת העירונית. תהיה

לך שליטה, תהיה לך השפעה, יהיה לך פיקוח על הדברים.

יאיר אברהם: תודה שזה היה תרגיל יפה.

עו"ד איתן צנעני: זאת האמת לאמיתה.

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם: אם שיעור הזכאות לבגרות הוא הכי חשוב, אז תיכון דתי

הוא פתרון...

(מדברים ביחד)

עו"ד איתן צנעני: דבר נוסף דב, אתה הזכרת את אולפנית הראל. אבל דבר

אחד שכחת להזכיר, אולפנית הראל זה התיכון העירוני העיוני היחידי למיטב ידיעתי, שאין בו תנאי סף של קבלה. כל בת. התנאי היחידי הוא שהיא דתייה. זאת אומרת, כל בת דתייה שרוצה להתקבל, היא מתקבלת, בניגוד לתיכונים העירוניים האחרים. צריך לומר את הדברים, צריך להזכיר את הדברים, צריך לקחת אותם בחשבון. זה אתגר מאוד-מאוד לא פשוט.

דב רקוביץ: אני מאוד מסכים עם מה שאתה אומר, אבל הוא גם תיכון יחסית מאוד קטן.

עו"ד איתן צנעני: ועדיין צריך להשקיע בו,

דב רקוביץ: מסכים.

עו"ד איתן צנעני: כי האתגר שם הוא הרבה-הרבה יותר גדול, ולכן גם ההשקעה בו צריכה להיות הרבה מעבר למה שמשקיעים בתיכון עיוני, שיש בו סף קבלה. יש סף קבלה כמדומני של 60.

קהל: מת מזמן.

עו"ד איתן צנעני: אין היום?

יהודה בן חמו: ירד. לא חשוב.

צביקה צרפתי: סיימת? מנשה, בבקשה.

עו"ד מנשה אליאס: לא הרבה. קודם כל, אני מוחה על הניסיון באמת, להציג את ההצעה כביכול כביקורת על המורים או על המנהלים. להפך. היה ניסיון, לא שלנו, נציגי ההנהלה.

צביקה צרפתי: מי זה 'שלנו'?

עו"ד מנשה אליאס: ראש העיר, האחרים. מי שהגיש את ההצעה. ההצעה הוגשה כדי להיות זרז לוועדת החינוך. בושה וכלימה. כל הוועדות האחרות חשובות הרבה יותר מהחינוך כנראה, לעירייה. ועדת החינוך התכנסה פעם אחרונה בחודש פברואר. מאז

מחודש פברואר כל הוועדות האחרות התכנסו אולי בכל חודש וחודש. למה? למה ועדת החינוך משותקת? למה הגברת שלי עמרמי שדואגת לנוער ולכולם,

דב רקוביץ: היו 3 פגישות,

עו"ד מנשה אליאס: סליחה, לא דואגת לחינוך, לוועדת החינוך.

יהודה בן חמו: העובדות לא יבלבלו אותך.

עו"ד מנשה אליאס: יהודה התחלת. התעוררת.

(מדברים ביחד)

עו"ד מנשה אליאס: מפברואר.

יהודה בן חמו: מתחילת השנה...

עו"ד מנשה אליאס: הנה, יושב פה אדון איתן, ואומר לי הפגישה האחרונה

היתה בפברואר. הוא טועה? המספרים בבלבלו אותו?

יהודה בן חמו: ...

עו"ד מנשה אליאס: מהקדנציה הזאת, כמה בקדנציה הזאת היו ישיבות של

ועדות החינוך? אתה יכול לספור-?

יאיר אברהם: מליאה של ועדת החינוך, אתה מתכוון.

עו"ד מנשה אליאס: ועדת החינוך עצמה.

יאיר אברהם: לא, כי התכנסה ועדת המשנה.

עו"ד מנשה אליאס: כמה פעמים היא התכנסה?

דב רקוביץ: 3.

עו"ד מנשה אליאס: בכל שנה וחצי האחרונות? זה היחס לחינוך?

(מדברים ביחד)

דב רקוביץ: פעמיים ועדת חינוך, 3 פעמים... 5 פעמים סך הכל.

עו"ד מנשה אליאס: לכן אני בא ואומר, שהטענה של איציק יואל אין לה ידיים

ורגליים. מדוע? כי אם לא היינו מעלים, ועדת החינוך לא

היתה מתכנסת. אף אחד לא היה מדבר על זה. חוץ מזה,

היה ערב תרבותי, לא היו צעקות, הכל היה בסדר, יואל.

דבר נוסף, הניסיון לבוא ולומר שהירידה בזכאויות נובעת ממצב כלכלי, עם כל הכבוד מצד אחד היא לא הגיונית. היזהרו בבני עניים כי מהם תצא תורה. לא כל עני אין לו תעודת בגרות. תלוי איך מחנכים אותו. יש הורים שמצב כלכלי קשה מאוד, אבל דואגים לחינוך.

יחד עם זאת, אני בא ואומר סדר עדיפות צריך גם להיות. ללכת להשקיע 25 מיליון ₪ בפארק על חשבון החינוך, נו רבותיי, זו ההתייחסות? 25 מיליון ₪ אם לא תשקיעו בפארק, אז זה לא אומר שלא יהיו ילדים מחונכים.

יאיר אברהם: אתה בן אדם רציני.

עו"ד מנשה אליאס: אני רציני. סליחה, אתה מורה רציני,

(מדברים ביחד)

עו"ד מנשה אליאס: לכן אני בא ואומר, נכון, התקציב לחינוך הוא גבוה, אבל אם באמת נתקלים בבעיה, אז יש בעיה מקומית או בעיה עונתית או בעיה של כמה שנים, תתכבד העירייה ותחליט שאת ה-25 מיליון ₪ הללו לא ישקיעו בפארק. אז באמת, סדר עדיפות גם צריך לקחת בחשבון. כמובן גם בהיכל התרבות יש שם חינוך טוב בהיכל התרבות.

יאיר אברהם: צריך להשקיע בוועדת תרבות.

עו"ד מנשה אליאס: כן. דבר נוסף לגבי התיכון הדתי. אני חוזר על דברים שכבר נאמרו. ברוך השם סוף-סוף השליח שהתנגד לתיכון הדתי, נגזר עליו ללכת למשרד החינוך לבשר ולבקש שיהיה תיכון דתי. ברוך השם, אני מברך שהחיינו. זה דב. ככה הגורל רצה, הפור נפל.

דב רקוביץ: סליחה, רק בגללי, רק בזכותי הוא מוקם.

עו"ד מנשה אליאס: הפור נפל. עכשיו באמת לגופו של עניין, תיכון דתי זו זכות שמוקנית לדתיים. הם לא צריכים להתחנן, לא צריכים

הסכם קואליציוני, לא צריכים לבוא ולומר 'אה, התיכון הדתי עכשיו יציל את הבגרות'. הנתונים יהיו גבוהים יותר. למה? הדברים הללו במשך שנים היו צריכים כבר להיות, ויכול להיות באמת שאיחרנו. המצב הוא חמור. חייבים,

איציק יואל: הילדים שלומדים בבני ברק בישיבות, ילמדו בתיכון הדתי פה בכפר סבא?

(מדברים ביחד)

איציק יואל: אז התוצאות ישתנו?

עו"ד מנשה אליאס: איציק יואל, לא כל מי שלומד בחינוך חרדי, הוא לא משכיל. יש כאלה שיוצאים מהחינוך חרדי מנת המשכל שלהם גבוהה הרבה יותר מהאחרים.

(מדברים ביחד)

עו"ד מנשה אליאס: כיוון שהשעה מאוחרת, דבר נוסף אחרון. תכנית אב - התעלמתם. כולכם התמקדתם בבגרות, אבל אנחנו כאן הצענו שבאמת תהיה תכנית אב. הדעה שלי על תכנית אב של פרופסור אדלר, שהיא לא תכנית אב, ולא היתה תכנית, כבר נאמרה כמה פעמים, לא צריך לחזור על כך. אבל באמת צריך להכין תכנית אב. אני מעריך את הפעילות של דב, של כל הנהלות בתי הספר, המורים כולם, באמת רמה גבוהה, באמת משקיעים. אבל באמת צריכה להיות גם תכנית אב, שבניגוד לדברי פרופסור אדלר שאין לו ניסיון, יבוא אדם בעל ניסיון,

דב רקוביץ: אתם כל הזמן מכסחים, הוא אמר את זה מצניעות.

עו"ד מנשה אליאס: הוא כתב לא בצניעות.

דב רקוביץ: חבריה, הוא גדול החוקרים פה בחינוך.

עו"ד מנשה אליאס: אבל סליחה, דב מחמיאים לך, אל תקלקל. הוא לא בנה תכנית אב מעולם, בוא אני אוכיח לך.

(מדברים ביחד)

עו"ד מנשה אליאס: סליחה, יכול להיות פרופסור שקיבל פרס החינוך, אבל

תכנית אב אין לו ניסיון, מה זה סותר? הוא בעצמו מודה.

דב רקוביץ: אסור לי להעיר לך, אבל אני הייתי לפני שבועיים ברעננה,

היה כנס לכל ראשי הערים בארץ, רעננה עשתה אותו,

ולמנהלי אגפי חינוך בנושא תכניות אב.

עו"ד מנשה אליאס: יהודה היה?

דב רקוביץ: אני ייצגתי אותו, סליחה. וחבל, אני אקח משם את מה

שנאמר ע"י כל המומחים מה זו תכנית אב, ולא רק שהוא

עשה תכנית אב, הוא היה חלוץ. כי דיברו שם על מעבר, אני

אומר לך את זה, שהיו הרבה מאוד שנים במדינת ישראל

שעשו תכניות אב פיזיות, ובעצם הדבר החדש שעושים היום

זו תכנית אב לא פיזית, אלא תכנית אב פדגוגית-חינוכית.

אני רוצה שתדעו את זה.

יהודה בן חמו: תודה, דב.

דב רקוביץ: שזה הכיוון היום, אבל בסדר. והיו שם מבת ים והיו

אחרים.

צביקה צרפתי: שלי בזכות דיבור, תודה.

עו"ד שלי עמרמי-בחגלו: אני אקצר. אני חושבת ש... לפי הנתונים המדויקים שהובאו

בשחור על גבי צהוב, שכפר סבא לא רק שלא הידרדרה כפי

שאתי הגדירה את זה, היא במקום נפלא. 88% זכאים

לבגרות בעיר שלנו, אם זה לא טופ, אז אני לא יודעת מה זה

טופ. המנהלים פה, אל תלחיצו יותר את הילדים, אין צורך.

זה יפה מאוד. זה חשוב מאוד שהם יעסקו גם בספורט וגם

ילכו לתנועות הנוער, וגם יהיו קצת בחיים האישיים שלהם,

זה בסדר. 88% זה יפה מאוד.

אני חושבת שכל זה נעשה למרות שאומרים פה שאין

משאבים, והכיתות לא טובות, והשש שנתי צריך להיות אחרת, והכי חשוב שכל זה למרות שלא מוותרים פה על אף תלמיד. הרי עדיף היה לנו שתלמידים יסתובבו ברחובות, לא יהיו ברשימות של התיכונים, ואז לא היתה לנו בעיה של זכאות לבגרות. הרי אם יסתובבו ברחובות האחוז יהיה יותר טוב לנו. אבל לא, בכפר סבא רק מורידים את הציונים כדי שעוד ועוד ילדים ייכנסו לתיכונים העיוניים. ואיתן, אני אגיד לך משהו, בערים אחרות הוציאו את אורט, ואנחנו לא מוציאים.

אתי גן-אל: מה יש לכם נגד אורט?

(מדברים ביחד)

עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו: לאגף החינוך ולמנהלים אני רוצה להגיד, דב רקוביץ, גם אם יש לי טענות לדברים אחרים לפעמים, כל הכבוד על הנושא הזה של הזכאות לבגרות, כל הכבוד למנהלים על מה שהם הצליחו להביא את הילדים שלנו, ותודה רבה.

צביקה צרפתי: נפתלי, בבקשה.

נפתלי גרוס: זכות הדיבור היא לי. אני לא אעכב אותך יותר מדי, שמעון, אל תדאג.

עו"ד מנשה אליאס: נגמר המונדיאל שמעון, מה אתה ממהר?

נפתלי גרוס: אני חייב לומר, אנחנו יושבים פה שעתיים וחצי,

ד"ר בוקי צ'יש: כמעט שלוש.

נפתלי גרוס: שלוש שעות אולי, ומה ששמענו עכשיו בסיכום של שלי וגם בדברים ששמענו קודם, שלמעשה אין בעיה. ואני מזה מאוד מודאג. זאת אומרת, יש בעיה חמורה מאוד במערכת החינוך של כפר סבא ואני כואב אותה ביחד עם כולם, כי אני בוגר מערכת החינוך בכפר סבא. אני סיימתי באוסישקין בכפר סבא שעוד לא היו אנטנות,

- איציק יואל:** לא היה פלאפון גם.
- נפתלי גרוס:** ואני מודה פה שהיום משמיצים אותו שהוא מוריד את רמת החינוך. אז רבותי, בזמנו לא הוריד ולא שום דבר, ואורט היה בית ספר לעניין תמיד, ואני לא יודע מה קרה שהשנה פתאום הוא הבעיה של מערכת החינוך בכפר סבא. פתאום יש ... שאפשר לתלות עליו את כל הצרות. ולכן אני אומר, התחושה הרעה שלי פה מכל הדיונים, שבאתם להראות לנו שהכל בסדר וממשיכים כתמול, ולא קרה כלום. וזה לא צריך להיות. ככה זה נראה. זה מה שאומרת גברת שלי,
- עו"ד שלי עמרמי-בהגלו:** בזכאות לבגרות אין לנו בעיה.
- נפתלי גרוס:** אין לנו בעיה? יש לנו בעיה חמורה.
- עו"ד שלי עמרמי-בהגלו:** בזכאות לבגרות?
- נפתלי גרוס:** מקום 37 זו בעיה חמורה ביותר.
- (מדברים ביחד)
- אתי גן-אל:** שלי, זה נהדר. מחר המנהלים יזמינו אותך. את הטובה, אני הרעה, מה לעשות...
- נפתלי גרוס:** זו ממש לא בעיה תקשורתית.
- אתי גן-אל:** זו לא תקשורת.
- עו"ד שלי עמרמי-בהגלו:** את רוצה 90%?
- אתי גן-אל:** כן. למה לא?
- (מדברים ביחד)
- נפתלי גרוס:** אבל כל שנה זה אותו הדבר. מה קרה השנה?
- איציק יואל:** נפתלי איך משווים?
- נפתלי גרוס:** סליחה, אבל מה קרה השנה? כל השנים אורט היו בפנים. למה לנפות אותם?
- איציק יואל:** מי מנפה אותם? הם עשו את הירידה רק. לא מנפים אותם.
- נפתלי גרוס:** אתה אומר 88 אחרי שאתם מנפים אותם. אתה מציג את זה

כאילו זה 88.

איציק יואל: כי זה משפיע.

צביקה צרפתי: יהודה, בבקשה.

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: ראש העיר, בבקשה. אנחנו בסיכום.

יהודה בן חמו: חברים, לפני שנעבור להצעת החלטה שבהחלט צריכה להיות

גם אופרטיבית, אני בהחלט חושב שהדיון הזה היה דיון

במקום. הדיון הזה הוא אחד מדיונים רבים שמתקיימים

ברשות המקומית. מתקיימים הרבה מאוד דיונים גם

מקצועיים בתוך האגף, מחוץ לאגף, אצלי במשרד. ובהחלט

הנתונים בגדול הם נתונים לא משביעי רצון.

אנחנו אמרנו זאת, קיבלנו את זה בדאגה רבה. והיה חשוב

לי הדיון הזה גם בכדי לבוא ולהציג בפני חברי המועצה את

הנתונים האמיתיים. אני מקווה מאוד שלהבא תוכלו

מהמסקנות של הערב הזה, קודם כל, ללמוד נתונים לפני

שמגישים הצעות לדיון.

עו"ד מנשה אליאס: ולקבל נתונים.

ד"ר בוקי צ'יש: ולקבל.

יהודה בן חמו: הדבר הנוסף, אני מציע לאנשים שהיו עד רק לפני 4 חודשים

בהנהלת העיר, אני אוציא לך את הפרוטוקול מה אמרת

שנה שעברה. מה אמרת להם. מילא הם עקביים. מה אתה

אמרת להם.

ד"ר בוקי צ'יש: נו, תוציא.

יהודה בן חמו: אבל אני חס על כבודך ואני לא אומר את זה,

ד"ר בוקי צ'יש: אל תחוס על כבודי.

יהודה בן חמו: אני חס על כבודך.

ד"ר בוקי צ'יש: אל תחוס על כבודי.

- יהודה בן חמו:** מה שהוא אמר לכם, (מדברים ביחד)
- ד"ר בוקי צ'יש:** לא היה דיון בזה בכלל, על מה אתה מדבר? מה אתה ממציא?
- אהוד יובל לוי:** ... היה מקצץ בחינוך כי יש לך יעדים אחרים.
- צביקה צרפתי:** יובל, בבקשה. יובל, לא הפריעו לך כשדיברת.
- אהוד יובל לוי:** בוא... לדבר על נאומים.
- צביקה צרפתי:** יובל, לא הפריעו לך כשדיברת.
- יהודה בן חמו:** לכן אני בא ואומר, (מדברים ביחד)
- ???:** חינוך זו גם תרבות דיבור.
- צביקה צרפתי:** יש לו תרבות?
- אהוד יובל לוי:** למדתי ממך.
- יהודה בן חמו:** לכן אני בא ואומר, שהנתונים שהוצגו פה ע"י מנהל אגף החינוך, והנתונים הכספיים שהוצגו ע"י הגזבר והדברים שהשלימה המפקחת, הם באים ומציגים לנו את התמונה, משקפים לנו, נותנים לנו את הראי מול מה שקורה בכפר סבא. אלה העובדות. עם העובדות האלה אנחנו צריכים להתמודד. במקומות שאנחנו יכולים להשפיע, כמובן שניכנס ונשפיע. וצריכים לחשוב על עוד דרכים איך אנחנו משפיעים.
- אם ניקח למשל את הנושא של התיכון הדתי, ברגע שאנחנו נפתח תיכון דתי בעוד שנה וחצי, עוד שנה וכמה חודשים אמורה כן להיות השכבה הראשונה שפותחת את התיכון הדתי, אני מאמין שבמצב שכזה, אני לא מאמין, אני יודע, שאנחנו למשל לא נעודד תלמידים לצאת ללמוד בבתי ספר מחוץ לעיר. דתיים, למשל. כי המענה יצטרך להיות פה

במסגרת התיכון הדתי של כפר סבא. ובכך נוכל גם להשפיע על יותר ילדים שימצאו פה. אני לא אומר ש-100% מהתלמידים לא יחליטו בסופו של יום ללמוד מחוץ לעיר, כי ישנם הורים שיבואו ויגידו 'אנחנו ניקח עלינו את הנטל של הנסיעות, של אגרת החוץ וכל מה שכרוך בכך, כולל תשלום לבתי ספר יוקרתיים'.

אבל אנחנו צריכים להבין דבר אחד, שבמקומות שאנחנו יכולים להשפיע, אנחנו ניכנס ונעשה את זה. במקומות שאין לנו את היכולת להשפיע, אז אנחנו נמשיך ונקבל את הנתונים כפי שהם. ונצטרך להתמודד איתם כי אלה יהיו העובדות.

אורט, הפרמטרים נפתלי משנים קודמות הם אותם, הפרמטרים הם לא השתנו. אלא מה, אמר לך גם דב בנתונים ואיציק הדגיש לך את זה, אורט מה שבעבר היו לו אחוזים גבוהים מאוד וגם יותר תלמידים אפילו, השנה נתן נפילה גם בתוך אורט. איננו שמחים לאיד לאף אחד.

נפתלי גרוס: אבל אי אפשר להפיל על זה את...

יהודה בן חמו: תקשיב לי רגע, תקשיב. איננו שמחים לאיד לאף אחד. כל תלמיד באורט,

איציק יואל: זה סטטיסטיקה.

יהודה בן חמו: כולל תלמידי חוץ שלא תושבי כפר סבא, הם מעניינים אותנו. הלוואי והנתונים היו שונים. יחד עם זאת, אנחנו גם בתוך אורט צריכים ללמוד איך אנחנו יכולים להשפיע גם באופן המייד, וגם בארוך טווח.

אמרה פה קודם בסיפא של הדברים, בסוף הדברים, שלי, רשויות אחרות, ראשי רשויות התמודדו והוציאו את בתי הספר שאין להם השפעה. כי הם באו בשנים האחרונות,

חלק מהעלייה שעשו בחלקם, אנחנו מרכזים בתוכנו לא מעט בתי ספר כמו עמלונים, כמו מרכז חינוך אורט, כמו וכמו וכמו, וזה משפיע גם בבעיות החברתיות.

לפני שנעבור להצעת ההחלטה, אני בהחלט רוצה לשים יותר ממרקר על הדברים החברתיים שמייצגים במערכת החינוך. ואי אפשר לעבור על הדברים כשאנחנו מדברים על מערכת החינוך, לבוא ולדבר רק במושגים של זכאות או בממוצע ההצלחה של הבגרויות. שזה חשוב בפני עצמו, ואני אמרתי, אנחנו צריכים לעודד את ההישגיות, אנחנו צריכים לעודד את המצוינות והכל טוב ויפה. אי אפשר להתעלם מעובדות שגם אותי כעובד נוער לשעבר אפילו הפתיעו.

כשבאים ומדברים על מגמה של עלייה בקרב בני הנוער, שאנחנו נוטים להספיד אותם ברמת ההתנהגות שלהם השכם והערב, אי אפשר לבוא ולהתעלם מהעובדה ש-48% מבני הנוער בעיר מתנדבים, כשהפרמטר להתנדבות הוא 4 שעות שבועיות לפחות. אי אפשר. כי זה נתון שמעיד על מעורבות חברתית. זה נתון שמעיד על הרבה יותר מאשר, וזה חשוב, תעודת בגרות.

אי אפשר להתעלם ש-4 התיכונים העיוניים שבשליטה מלאה של הרשות המקומית, וגם אם תהיה ירידה, אנחנו נצטרך לעמוד ברוח גבית כלפי מנהלי בתי הספר והמוסדות הללו. אי אפשר להתעלם ששנה שלישית ברציפות 4 התיכונים נכנסים ב-50 הראשונים בארץ, כשבכל האזור פה לא פגשנו בתי ספר.

כשהלכתי יחד עם סגנית מנהלת כצנלסון ללשכת שר הביטחון, והזמינו את מנהלי בתי הספר ואת ראשי הרשויות, ל-12 היישובים המובילים בארץ בגיוס. 86% שנה

שלישית מתגייסים בוגרי מערכת החינוך של כפר סבא לצה"ל וליחידות משפיעות בצה"ל. התביישתי בעובדה שהיינו העירוניים היחידים בלשכת שר הביטחון. התביישתי מסיבה אחת פשוטה, כי מרבית האוכלוסייה של מדינת ישראל נמצאים בערים. והאוכלוסייה המירבית לא נמצאת ביחידות הקרביות בצה"ל.

עוד מעט ש... אתה לא תתבייש.

אהוד יובל לוי:

ולכן אני בא ואומר, אי אפשר להתעלם. לפחות שזה יהיה ברקע, בסדר? לא נדגיש את זה, שכל אחד מאיתנו ייקח את זה איתו. תפקידכם שהאופוזיציה לצבוע את השחור, ואנחנו צריכים לפעמים להאיר לכם קצת את הדרך. נקווה שמהאור הזה קצת תיקחו.

יהודה בן חמו:

אני בהחלט חושב שאנחנו חייבים לעודד תלמידי חוץ שילמדו בכפר סבא. אי אפשר להתעלם מהעובדה שאנחנו חייבים לשים את הדגש גם על תלמידי חוץ, ואם היינו נדבנים ברמה של לא שמים מחסומים לתלמידים שהולכים ללמוד בחוץ, אנחנו יותר ויותר נשפיע על תלמידי העיר שילמדו בעיר. אני מקווה מאוד שבסופו של יום גם בזה נצליח.

תודה לדורית נדר מנהלת בית חינוך כצנלסון, שמפנה את תשומת לבי לנתון אחד חשוב. סיירתי בסוף שנת הלימודים בכל בתי הספר התיכוניים, כולל טכסים וכולל זה. וביקשתי ככה גם ליזור בדבריי את הנתונים במיוחד החברתיים שקיימים בכל התיכונים.

תראו, אחת ההגשמות החדשות, הציונות המתחדשת של מדינת ישראל, כבר אין יותר קיבוצים ואין יותר הקמת היאחזויות. וההתאמה לשנות האלפיים, למאה העשרים

ואחת זה ההגשמות החדשות בדמות שנת שירות. אם למדינת ישראל 1.2% מבוגרי בני הנוער בישראל הולכים לשנת שירות, שנת שירות זו שנה שנותנים לפני הגיוס לטובת עיירות פיתוח, לטובת שכונות וכו'. בכפר סבא 12% יוצאים לשנת שירות.

קהל: זה לא היה בעיתון.

יהודה בן חמו: זה לא. זה היה בגב של העיתון.

ד"ר בוקי צייש: זה רע מאוד למרות שזה לא היה בעיתון. זה היה חייב להיות בעיתון. וזה לא היה גם אצלנו, כי גם אנחנו לא קיבלנו את הנתונים... אנחנו מודים לך.

יהודה בן חמו: הנתונים הללו, כולם גם כאחד, מעידים על הדרך. זה לא אומר חלילה שמפה אנחנו יוצאים ולא לוקחים לשימת לבנו מה צריך לעשות. עדיין לא גובשה כל התכנית מה צריך להיות. ונאמרו לכם רק חלק מדברים פה, כי חלק מהדברים עדיין מתגבשים אצלנו. לא רק אצלנו ברשות, אלא גם יחד עם משרד החינוך. לכן אני חושב שהדיון שהיה פה אני מברך עליו.

אני רוצה ברשותכם להציע החלטה. להציע החלטה שנוכל, אני מאמין, אם כולנו חשובה לנו המערכת הזו, נוכל להתכנס עליה, ואני מבקש מכל חברי המועצה שאמורים להצביע להקשיב להצעת ההחלטה, כי אני לא אחזור עליה פעם שנייה.

מועצת העיר מחליטה את הדברים הבאים: "מועצת העיר מציינת לטובה את הגידול העקבי בהישגי 4 התיכונים העירוניים העיוניים, ומדגישה את גודל ההישג לאור שיעור ההנשרה במערכת החינוך". ולא דיברנו על ההנשרה. אולי דיברנו, אבל לא במספיק ממורכז, כי נושא ההנשרה הוא

אחד הדברים החשובים ביותר שהיו לנו בשנים האחרונות. "לאור שיעור ההנשרה במערכת החינוך והנמוכים בישראל. מועצת העיר תומכת במאבקו של אגף החינוך, על השכלתו וחינוכו של כל ילד בעיר, גם אם מדובר בהורדת סף הקבלה לבתי הספר התיכוניים. מועצת העיר מסמיכה את אגף החינוך לקיים דיון עם בתי הספר בעיר שאינם באחריות הרשות, במטרה לגבש דרכים להעלאת אחוז הזכאות של התלמידים תושבי כפר סבא. כמו כן, לכשיתקבלו הנתונים הסופיים והתמונה תושלם, תגובשנה דרכי טיפול במקומות בהם ניתן להשפיע". ופה הכוונה גם על ילדי חוץ.

"מועצת העיר קוראת למשרד החינוך", ופה אני מקבל את דבריו של יאיר ואני מוסיף את זה, " מועצת העיר קוראת למשרד החינוך לפרסם דירוג של נתוני הזכאות עפ"י בתי הספר התיכוניים (ולא עפ"י היישוב), כדי שזה יישקף נאמנה את אחריותה של הרשות המקומית, ובכך נוכל", וזה לגבי כל הרשויות. כי זו האפשרות לבוא ולאמוד את הרשות. זו האפשרות לבוא ולאמוד את המעורבות של הרשות בבתי הספר. אם אנחנו לא יכולים לשחק בבתי ספר מסוימים, אז אני לא יודע איך אפשר לשנות.

אני ברשותכם מבקש, אז אני אסגור את הישיבה,

אהוד יובל לוי: אולי תוסיף את הבקשה שלי,

יהודה בן חמו: להעמיד את זה להצבעה.

צביקה צרפתי: טוב, אני מבקש להעמיד את הצעת ההחלטה של ראש העיר,

אהוד יובל לוי: ... סליחה,

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: אני מבקש להעמיד את הצעתו של ראש העיר להצבעה.

בבקשה. מי בעד?

- אהוד יובל לוי:** מה עם הגדלה תקציבית?
- צביקה צרפתי:** שלי, ארנון, איציק, צביקה, יהודה, עמירם, יאיר, איתן, אורן. שמעון. תודה. מי נגד?
- אתי גן-אל:** ... מה זה? אתם עושים צחוק.
- צביקה צרפתי:** נפתלי, אתי, יובל, מנשה. מי נמנע? בוקי. תודה.
- יהודה בן חמו:** תודה רבה.
- אהוד יובל לוי:** תביא את ההצעות שלנו. סליחה...
- (מדברים ביחד)
- אהוד יובל לוי:** אתה מחויב עפ"י הפרוטוקול להביא את ההצעות שלנו.

הצבעה

- בעד:** צביקה צרפתי, יהודה בן חמו, יאיר אברהם, איתן צנעני, אורן כהן, שמעון פרץ, שלי עמרמי-בוזגלו, איציק יואל, ארנון לוי, עמירם מילר.
- נגד:** מנשה אליאס, יובל לוי, נפתלי גרוס, אתי גן אל.
- נמנע:** בוקי צייש.

החלטה מס' 245: מחליטים כדלקמן:

1. מועצת העיר מציינת לטובה את הגידול העקבי בהישגי 4 התיכונים העירוניים העיוניים, ומדגישה את גודל ההישג לאור שיעור ההנשרה במערכת החינוך.
2. מועצת העיר תומכת במאבקו של אגף החינוך, על השכלתו וחינוכו של כל ילד בעיר, גם אם מדובר בהורדת סף הקבלה לבתי הספר התיכונים.
3. מועצת העיר מסמיכה את אגף החינוך לקיים דיון עם בתי הספר בעיר שאינם באחריות הרשות, במטרה לגבש דרכים להעלאת אחוז הזכאות של התלמידים תושבי כפר סבא. כמו כן, לכשיתקבלו הנתונים הסופיים והתמונה תושלם, תגובשנה דרכי טיפול

במקומות בהם ניתן להשפיע.

4. מועצת העיר קוראת למשרד החינוך לפרסם דירוג של נתוני הזכאות עפ"י בתי הספר התיכוניים (ולא עפ"י היישוב), כדי שזה יישקף נאמנה את אחריותה של הרשות המקומית.

צביקה צרפתי: אני מבקש לעבור,

אהוד יובל לוי: יש חוק במדינת ישראל.

ד"ר בוקי צייש: תעלה את ההצעה שלנו ותפיל אותה. תעלה אותה ותפיל אותה.

אתי גן-אל: תעלה את ההצעה,

ד"ר בוקי צייש: אתה לא יכול להתעלם ממנה.
(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: אין בעיה. מי בעד ההצעה שהוגשה בסדר היום.

אתי גן-אל: תקריא אותה.

צביקה צרפתי: אני אקריא אותה.

יהודה בן חמו: הוגשה, הוגשה.

צביקה צרפתי: אה, הוגשה?

אתי גן-אל: לא, לא, תקריא את הבקשה.

צביקה צרפתי: הוגשה. ההורים פה מחכים. הורים מחכים.

אתי גן-אל: ההורים...

צביקה צרפתי: מי בעד ההצעה שהוגשה לסדר היום? בבקשה.

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: מי בעד ההצעה שהוגשה לסדר היום? תודה. מי נגד?

יהודה בן חמו: בבקשה, מי נגד?

צביקה צרפתי: שלי, ארנון, איציק, צביקה,

אתי גן-אל: אנחנו לא יודעים על מה אנחנו...

עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו: הצגת נתונים...

צביקה צרפתי: יהודה, עמירם, יאיר, איתן,
(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: שמעון. תודה.

החלטה מס' 246: מחליטים שלא לקבל את הצעת ההחלטה שהועלתה ע"י שבעת מגישי הבקשה.

עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו: כל מה שהצבעתם...

אהוד יובל לוי: לך תלמד... יש כאלה ישיבות, אדוני.

אתי גן-אל: ואתה צריך להגיד את זה כעו"ד.

אהוד יובל לוי: הוא לא מכיר את החוק ולא יודע לנהל ישיבות.

יהודה בן חמו: תודה רבה.

אהוד יובל לוי: סליחה, אלון בן זקן, אתה... אתה שותק. אנחנו נבוא אליך.

יהודה בן חמו: תודה רבה. ברשותכם,

(מדברים ביחד)

אהוד יובל לוי: ... החוק.

אתי גן-אל: זה לא משנה להם.

אהוד יובל לוי: זה לא איום ואני אחזור על זה. אנחנו נבוא אליך...

אתי גן-אל: עמירם, אתה יודע מה כתוב בהצעה? עמירם?

צביקה צרפתי: בבקשה.

אתי גן-אל: עמירם,

צביקה צרפתי: נפתלי, בבקשה.

אתי גן-אל: אתה יודע על מה הצבעת?

(מדברים ביחד)

אתי גן-אל: אתה יודע על מה התנגדת? באמת.

עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו: ... זכאות.

- צביקה צרפתי:** נפתלי, בבקשה. נפתלי ביקש נאום דקה מהמקום.
- נפתלי גרוס:** תן למנשה קודם.
- (מדברים ביחד)
- יהודה בן חמו:** חברים, ברשותכם, אנחנו רוצים קודם כל להודות לאנשי אגף החינוך. אתם יכולים להישאר לאוסישקין. אני רוצה להודות למנהלי בתי הספר התיכוניים ולמפקחת דר' יפה בן עמי שהגיעו לכאן. תודה רבה.
- (מדברים ביחד)
- יהודה בן חמו:** תודה רבה. לבקשת האופוזיציה שאנחנו ננהג עפ"י דיני העיריות, אנחנו בהחלט מתכוונים לפעול אך ורק עפ"י דיני העיריות. אנחנו מבקשים מההורים של אוסישקין להישאר בסוף הישיבה כאן. כי הדיון הזה אמנם התקיים לפני כשבועיים התקיים דיון. ועפ"י דיני העיריות אנחנו מקיימים בכל נושא דיון אחת ל-3 חודשים.
- נפתלי גרוס:** ממש לפי דיני העיריות.
- יהודה בן חמו:** אבל לכם יותר חשובה האינפורמציה. לצורך העניין, יתנו לכם את האינפורמציה מי שמלווים ומרכזים את נושא האנטנות בעיר בכלל, וספציפית לגבי אוסישקין. צביקה צרפתי סגני וממלא מקומי, ואורי קידר,
- אהוד יובל לוי:** לאן אתה בורח? אני שואל, זה נושא חשוב.
- יהודה בן חמו:** ומי שהאחראי, אני אשאר, חסר לי שעות איתך. הם יתנו לכם את הסקירה מה הם עשו, ומה הולך להיעשות. ולכן הישיבה נעולה, ותישארו יחד. מי שרוצה מחברי המועצה להישאר, גם כן שיישאר תודה רבה.
- נפתלי גרוס:** מה נעולה?
- צביקה צרפתי:** הישיבה נעולה.
- יהודה בן חמו:** סליחה, לא.

(מדברים ביחד)

עו"ד מנשה אליאס: סליחה, עם כל הכבוד אני מוחה על דקדוקי העניות של העירייה. הגשנו הצעה לסדר לעניין האנטנות. הלכו וניתלו לסעיף 46 לפקודת העיריות, באו ואמרו ב-30/06 יתנהל דיון בנושא, לכן לפי סעיף 46 לא ניתן להעלות את ההצעה לסדר. חמור מאוד. כשמדובר במצב שילדים עלולים להיחשף לקרינה ולסכנות, באים ונתפסים לאיזשהו דקדוק עניות, שלדעתי הוא שגוי. אז בכל אופן, עכשיו פתאום ימסרו הודעות. למה הורדתם את ההצעה לסדר? למה לא כללתם אותה?

עם כל הכבוד, אני סבור שהפירוש של חברי עו"ד אלון בן זקן איננו נכון. בישיבה האחרונה ב-30/06 הועלתה הצעה לסדר שעניינה היה תכנית אב. מה אומר עו"ד אלון בן זקן 'כיוון שבדרך אגב דיברו גם על העניינים של 531, לכן יש מניעה. משמע, שההצעה שנתקבלה דחתה את ההצעה הקודמת'. וזה לא נכון. הרי חברי אורן כהן העלה הצעה שבתוך 4 חודשים תהיה תכנית אב. במה זה-?

צביקה צרפתי: תודה, מנשה.

עו"ד מנשה אליאס: לא סיימתי. 3 דקות.

צביקה צרפתי: נאום מהמקום דקה.

עו"ד מנשה אליאס: יש לך טעות.

צביקה צרפתי: דקה. אין לי טעות. אם אתה רוצה לדקדק, אז אני אדקדק איתך, כי אתה צריך להגיש מראש....

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: עוד דקה.

עו"ד מנשה אליאס: אה, הנושא פתאום חשוב.

צביקה צרפתי: עוד דקה, מנשה.

עו"ד מנשה אליאס: סליחה, אתה מפרש את החוק לא נכון.

צביקה צרפתי: אתה מפרש את החוקים תמיד... קדימה, עוד דקה יש לך.

עו"ד מנשה אליאס: 3 דקות, תן לי לסיים.

צביקה צרפתי: עוד דקה, מנשה. עוד דקה.

עו"ד מנשה אליאס: פתאום 'ההורים מחכים'. כל דבר יש לכם תירוצים. לכן אני

מבקש שאם באמת תגלו אורך רוח, תגלו באמת נדיבות, כמו

שאתם מדברים על נדיבות, בואו נדון על ההצעה. ההצעה

שלנו היתה פשוטה, כיוון שמדובר פה בפיצוץ במשא ומתן

בין עיריית הוד השרון לעיריית כפר סבא, מכיוון שעיריית

כפר סבא עקב הפיצוץ הזה הולכת בצורה ... לאשר את

האנטנות הנוספות,

צביקה צרפתי: עיריית כפר סבא לא מאשרת. תודה, מנשה.

עו"ד מנשה אליאס: הוד השרון.

צביקה צרפתי: עבר הזמן, אני מצטער. נפתלי, בבקשה.

עו"ד מנשה אליאס: מה אתה מצטער? לא עברו 3 דקות.

צביקה צרפתי: נפתלי, בבקשה.

נפתלי גרוס: אני רוצה לחזק את מה שאמר מנשה. ומנשה ואני אנחנו

בעלי השכלה, מי שלא יודע, בעלי השכלה משפטית. ואנחנו

יודעים לקרוא את החוק, לפחות טוב כמו עו"ד אלון בן

זקן, ולדעתי הוא טעה פה טעות חמורה וגסה. הוא נתן פה

חוות דעת שקשה לי להאמין שהיא נכתבה בידי משפטן.

לצערי, אני אומר את זה.

עו"ד אלון בן זקן: אתה יכול לתקוף אותה.

נפתלי גרוס: אני אומר לך.

עו"ד מנשה אליאס: לא, סליחה, נפתלי...

(מדברים ביחד)

אורן כהן: בינתיים אתה הפסדת בבית המשפט.

- צביקה צרפתי:** אורן, אורן.
- אורן כהן:** בינתיים אתה הפסדת בבית המשפט.
- נפתלי גרוס:** לא הפסדת. אתה לא מבין על מה אתה מדבר כלל.
- אורן כהן:** לא...
(מדברים ביחד)
- נפתלי גרוס:** אז אני אומר לך ואני אומר את זה בכוונה לפרוטוקול, שיש פה מצב שניתנות חוות דעת שהן שגויות בבסיסן.
- צביקה צרפתי:** אוקי, תודה.
- נפתלי גרוס:** אני אומר לך שזה לא יכול להימשך,
- צביקה צרפתי:** תודה.
- נפתלי גרוס:** יש ... של העירייה ואתה צריך לשמור על העירייה שתעבוד לפי הדין, ואתה לא עושה את זה. זה הכל. אתה בדיוק לא עושה את זה.
- אורן כהן:** אם הוא חושב שבשונה ממך הוא לא עושה את זה,
- צביקה צרפתי:** תודה.
- נפתלי גרוס:** אני אומר לך שהוא לא עושה את זה.
- אורן כהן:** אנא ממך תפנה...
תודה. תודה.
- צביקה צרפתי:** אתי, מספיק עם הדמגוגיה הזאת.
(מדברים ביחד)
- צביקה צרפתי:** תודה. נפתלי, תודה. אני רוצה לפני שאני אעביר את זכות הדיבור לאורי קידר, לפתוח ולומר בעניין של אוסישקין לכל מטיפי המוסר ולכל הדאגנים הגדולים, שקודם כל לפני שדואגים וגורמים לבהלה ולמין דברים שהם להתסיס ציבור, אז צריך להגיע ולשאול את שני הצדדים. ולא לדבר עם סגן ראש עיריית הוד השרון, להסתמך רק על מה שהוא

אומר לכם, ולמלא אתכם, ואתם אפילו לא ישתם איתי פעם אחת לשמוע. אתם, חברי האופוזיציה, פעם אחת לא הרמתם טלפון להתעניין מה המצב של אנטנות אוסישקין. אתם צריכים עזרה, אולי נעזור לכם, יש לנו הצעה קונסטרוקטיבית, מישהו מכס בא עם הצעה? איזו חוצפה יש לכם! לבוא כל הזמן,

אהוד יובל לוי: קיבלת ...

צביקה צרפתי: אני לא מדבר איתך!

אהוד יובל לוי: שקרן!

צביקה צרפתי: חוצפנים!

אהוד יובל לוי: קיבלת הצעה לעשות... קרינה.

צביקה צרפתי: אני אומר לכם, אני רק היום בבוקר,

אהוד יובל לוי: שקרן!

צביקה צרפתי: רק היום בבוקר,

אהוד יובל לוי: קיבלת הצעה לעשות ניטור,

צביקה צרפתי: תתנצל! רק היום בבוקר,

אהוד יובל לוי: אתה שקרן!

צביקה צרפתי: רק היום בבוקר ישבנו עם הורי אוסישקין,

נפתלי גרוס: למה אתה צועק?

(מדברים ביחד)

נפתלי גרוס: מה אתה צועק?

צביקה צרפתי: רק היום ישבנו עם הורי אוסישקין ועם חברת הסלולר,

אהוד יובל לוי: קיבלת הצעה לעשות...

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: אתם לא תקדמו את העניין לשום מקום.

אתי גן-אל: צביקה, אתם לא לוקחים אף אחד מאיתנו.

(מדברים ביחד)

- אתי גן-אל:** כי אנחנו אופוזיציה, אתם לא לוקחים אותנו... אל תייפה דברים שאתה רוצה...
- (מדברים ביחד)
- אתי גן-אל:** אתה לא משתף אותנו... שאנחנו מאופוזיציה.
- (מדברים ביחד)
- צביקה צרפתי:** רק היום בבוקר,
- נפתלי גרוס:** בצעקות תקבל פתרונות. בסגנון הזה. בסגנון הזה לא תקבל פתרון.
- (מדברים ביחד)
- קהל:** כותרות בעיתון, כתוב פה בעיתון, אני לא יודע מי השחקן פה - או עיריית כפר סבא או הוד השרון. אני בדקתי, אפשר לשים את האנטנה בתל חי, בגשר תל חי.
- צביקה צרפתי:** עיריית הוד השרון לא רוצה.
- קהל:** מי אמר? כתוב פה שהוא רוצה.
- צביקה צרפתי:** תקשיב טוב,
- קהל:** כתוב פה שהוא רוצה. מי השקרן?
- צביקה צרפתי:** הוא השקרן. הוא.
- קהל:** אתה יודע מה, אז אני אלך למשטרה אני אגיד...
- צביקה צרפתי:** לך למשטרה.
- קהל:** ... שהוא שקרן.
- צביקה צרפתי:** מה שמך?
- קהל:** מנשה.
- יאיר אברהם:** תן לו להציג את הדברים.
- צביקה צרפתי:** אני אעביר את רשות הדיבור,
- (מדברים ביחד)
- קהל:** כתוב פה.
- צביקה צרפתי:** מנשה, אני אעביר את רשות הדיבור לאורי קידר, שרק היום

בבוקר ישבנו עם ויקטור שישב איתנו ושמע במו אוזניו,
אנחנו שקופים. אני יושב עם הרצל 3 שעות...

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: פעמיים שעה וחצי.

קהל (ענת): תוצאות. תוצאות.

צביקה צרפתי: ענת, התוצאות הן לא תמיד נתונות בידינו רק.

קהל (ענת): רק בידכם. אך ורק בידכם.

צביקה צרפתי: בבקשה, אורי.

אהוד יובל לוי: רבותיי, אפשר להוריד קרינה...

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: אני מבקש שאורי קידר יציג לכם.

אורי קידר: קודם כל, ערב טוב. אני מוכרח להתחבר שנייה אחת, לא

לצורך הדיון, ולספר לכם שאני למדתי בתיכון כצנלסון פה

לפני למעלה וכמה, אתי?

אתי גן-אל: אנחנו היינו באותה הכיתה.

אורי קידר: כך שאני, ככה חשבתי, שמעתי את דב מספר,

אתי גן-אל: אל תגיד.

אורי קידר: על התיכונים וזה, אז זה עשה לי קצת דה-ז'ה-וו. היתרון

שלי, בוא נאמר אם הייתי יכול להסתכל ככה מבחינתי

מהמקום שבו אני נמצא, ואני נכנסתי לתמונה הזאת מעצם

התפקיד שלי, כמי שמרכז נושא התכנית האסטרטגית,

נדרשתי גם לנושא הזה של האנטנות, משום שדיברו על

תכנית אב לאנטנות, האנטנות סלולאריות. לפי איך שאני

מפרש את המצב, לפחות בנקודת הזמן הזו, שהעסק הזה

קצת תקוע מבחינת התכנית, עקב הבעיה החריפה של

האנטנות ב-531.

אני אגיד לכם שני דברים. אחד - אני בא ממקום סמוך

לכם, הייתי מנכ"ל עיריית רעננה קרוב ל-20 שנה. השריטות שיש לי פה רק מהאנטנות ומהמחלוקות ומהקונפליקטים שבין תושבים לבין רשות מקומית, לבין חברות סלולר, אני חושב שאין מקום בארץ שאין בו איזשהו קונפליקט.

למשל, אני רק רוצה להגיד לכם שברעננה הופיעו יום אחד ילדים זאטוטים בערך בני 3, הגיעו ללשכת ראש העיר שעל החזה שלהם היה כאן כתוב: 'בילסקי חרפת השרון', על רקע של איזשהו קונפליקט שהיה בנושא של אנטנה סלולארית, שהיתה כביכול סמוכה או לא סמוכה לאיזשהו גן ילדים במקום מסוים.

תראו, אני באתי ונכנסתי לפני כחודשיים לנושא הזה, וניסיתי באמת בצורה חלקה, ממש עם דף חלק לנסות ולראות ולאבחן את הבעיה מהמקום שבו אני נמצא. אני נטול רגשות, אין לי את ההיסטוריה. לכן אין לי גם לא משקעים של עבר. ניסיתי להיכנס לתמונה הזאת בצורה הכי נקייה, הכי הגונה, הכי פיירית. עם האינטגריטי ככל שאני בקטע הזה יכול לעשות אותו. וניסיתי ללמוד את העניין וגם למדתי אותו.

כפי שאמר צביקה, היום בבוקר קיימנו ישיבה ובאמת, לאחר שחשבנו ותכננו וניסינו והתלבטנו מכל כיוון ומכל דרך, אני חושב לפי דעתי, ואני לא יודע אם ההורים יסכימו לדעתי או לא, אבל לפחות מנקודת המבט שלי אני סבור שיש פה איזושהי פריצת דרך. פריצת דרך כלשהי.

אז אומרים פה ההורים בצדק 'אנחנו רוצים תוצאות'. זה נכון. אתם רוצים תוצאות. אני חושב שעיריית כפר סבא רוצה בתוצאות לא פחות מכם. אני לא בטוח שחברות הסלולר רוצות תוצאות. אני לא בטוח שמנקודת ראותה של

עיריית הוד השרון הם רוצים תוצאות, כפי ושיהיו באותו אינטרס כמו שההורים בכפר סבא רוצים את התוצאות האלה, ועיריית כפר סבא.

תבינו, הסכסוך הזה הוא נשען היום על 3 עוגנים, הייתי אומר על 4 עוגנים. יש חברות סלולר, יש עיריית הוד השרון, יש עיריית כפר סבא ויש הורים שעיריית כפר סבא וההורים ביחד זה עוגן אחד. אין חילוקי דעות. יש פה שלמות אינטרסים. מה שההורים רוצים, רוצה העירייה. היא רוצה חרדה הרבה-הרבה יותר פחותה. היא רוצה, אני לא אומר שקט תעשייתי כי זה לא המושג הנכון, אבל בהחלט אנחנו רוצים, 'אנחנו' אני מתכוון ההורים והעירייה רוצים למצוא איזשהו פתרון נאות, על מנת שהחרדה הגדולה הזאת ששבוייה כרגע בקרבנו, בקרבכם, וכל אחד במידת הקרבה שלו לבעיה, תשכך.

אתה יכול לפרט מהי פריצת הדרך?

קהל (ענת):

אני אגיד לך לפי דעתי. יכול להיות שאני טועה. יכול להיות שתגידי לי שזאת לא פריצת דרך. אבל לפי דעתי, יש פה מצב היום בסכסוך הזה שכל צד, כלומר שלושת הצדדים כל אחד מושך לכיוון אחר, ואין אינטרס אחד זהה לאינטרס השני. אנחנו היינו בעיריית הוד השרון, אנחנו דיברנו עם אנשי הוד השרון, ניסינו להגיע להסכמות איתם, ניסינו להסיט את האנטנה. הם אמרו 'אנחנו מסכימים להסיט את האנטנה למקום מסוים'. המקום המסוים הזה שהם היו מוכנים להסיט את האנטנה, ורק לשם ולא בשום מקום אחר, לא קרוב יותר ולא בזווית אחרת - לא מתאים לחברות הסלולר. זה באנטי אינטרס שלהם. הם אומרים 'אם אתם רוצים שנזיז את זה למקום הזה, לא מתאים לנו,

אורי קידר:

לא מקובל עלינו.

ועוד אומרות לנו חברות הסלולר, 'תראו, אנחנו גם לא צריכים לשאול אתכם. יש לנו פסיקה של בית המשפט. בית המשפט בא ואומר חבריה, ברגע שאתם עיריית הוד השרון לא עיריית כפר סבא, כי לעיריית כפר סבא אין Say פה בעניין הזה, פשוט אומרים להם אם אתם תוך 3 שבועות, שבוע, 10 ימים, יומיים, חודש לא תיתנו לנו את ההיתר להקים את הדבר הזה - אנחנו מגישים נגדכם ביזיון בית המשפט.

קהל (הרצל): זה כל מה שמעצבן בכל הסיפור הזה. שכולם משתפנים. עורכי הדין הנבלות האלה של חברות הסלולר,

(מדברים ביחד)

קהל (הרצל): סליחה רגע, שאף אחד לא יפריע לי פה. שלא תעזו.

אורי קידר: לא, אבל אתה מפריע לי.

קהל (הרצל): תן לי לדבר רגע.

אורי קידר: אתה מפריע לי.

קהל (הרצל): אורי, תן לי לדבר רגע. כי מה שיהודה וצביקה עשו עד עכשיו, זה הולך להתמוסס. הם עד עכשיו תמכו במאבק, וחשוב מאוד שימשיכו בחשיבה ולא למסמס את זה. מה שקורה כרגע הוא, שאני מרגיש שאנחנו מתחילים להתקפל מפני חברות הסלולר. מי הם בכלל? מי הם בכלל חברות הסלולר שיקבעו לנו פה בעיר שלנו מה לעשות. מי?

קהל: זה לא בעיר שלנו.

קהל (הרצל): סליחה, הם עושים את זה אמנם בשטח של הוד השרון, אבל זו החצר האחורית שלהם. זה בעצם נגדנו. כל הרעיון הוא, אני לא רוצה אבל בתור יועץ של יהודה ושל צביקה, עכשיו

שהם יתבלבלו ויחשבו שזה בסדר ... , אסור לוותר על העניין הזה. יהודה וצביקה צריכים להמשיך, קוראים לי הרצל, היית איתי בפגישה כמה פעמים,

אורי קידר: שמעתי את שמך הפרטי.

קהל (הרצל): אורי, אסור-

(מדברים ביחד)

אורי קידר: הרצל, אני יכול לבקש ממך בקשה, תן לי רגע לגמור.

קהל (הרצל): אורי, אבל אסור,

עו"ד מנשה אליאס: תן לו לדבר.

קהל (הרצל): ... הפתרון שהציע,

אורי קידר: אבל עזוב רגע,

קהל (הרצל): הוא בסדר, אבל הוא לא סוף... , אסור שהנושא הזה ירד

מסדר היום.

עמירם מילר: אבל הוא לא סיים את דבריו.

קהל: אבל חברות הסלולר כן מזרימים 300 מטר מזרחית

לאנטנה, וגם הוד השרון מסכימים לזה.

(מדברים ביחד)

קהל (הרצל): מי שמשקר כרגע זו עיריית הוד השרון, ואני יודע מה אני

אומר לך, כי הישיבה מוקלטת, בסדר?

קהל: בוא נביא את זה למשטרה...

(מדברים ביחד)

קהל (הרצל): אבל הגברת אירית מרק שקיבלה היום תגובה מהאדון יגאל

שמעון, לא ביקשה מאיתנו תגובה. כי אם היתה מבקשת

מאיתנו תגובה,

קהל (מנשה): ...

קהל (הרצל): תן לי רגע לדבר.

(מדברים ביחד)

קהל (הרצל): ...שהיתה תגובה היום מיגאל שמעון, היתה צריכה לבקש תגובה גם מאיתנו. לא עשתה את זה. אירית, זה לא בסדר. הוא שיקר לך במצח נחושה. מר יגאל שמעון שיקר לך.

(מדברים ביחד)

קהל (הרצל): כי תשמע, היא מפריכה פה דברים, ואנשים שומעים מהתקשורת ואומרים לך שאתה שקרן. אתה לא רוצה אחר כך יגידו שאני מגן עליך. אתה רוצה?

(מדברים ביחד)

קהל (ענת): אני רוצה לשמוע את הפריצת דרך.

קהל (מנשה): איזה פריצת דרך?

עמירם מילר: צביקה, יהודה,

אורי קידר: אני יכול לסיים את דבריי?

קהל (הרצל): היה לנו סיכום לי, לאורי קידר, לצביקה צרפתי, ולמר יגאל שמעון והישיבה מוקלטת על ידי, ונסגר בינינו סיכום. נכון אורי? סיכמנו על שתי נקודות. אחת - זה המאגר מים. והשנייה היא למטה, מה שהוא דיבר עליה. שהולכים ביחד, עומדים כמו גברים מול חברות הסלולר. ואז הוא אמר 'לא, בוא נשב, קודם כל נכין את הנקודה של ה-300 מטר ואחר כך על מאגר מים'. בסוף נסגר שאנחנו הולכים כגוש אחד קודם כל על מאגר המים, ואחר כך-

קהל (ענת): דקה,

קהל (הרצל): סליחה רגע,

(מדברים ביחד)

אורי קידר: איפה הייתי הרצל לפני? מה שאני רוצה להגיד, שלאחר שהתחוורו לי, ואני חוזר ואומר שוב שבדקתי את הכל מכל הכיוונים ודיברתי עם כולם, והתחוור לי המצב שבו אנחנו נמצאים, באתי לצביקה ולראש העיר ואמרתי 'חבר'יה

תשמעו, אנחנו חייבים יועץ. אנחנו חייבים איזשהו יועץ רציני ברמה ארצית. מישהו מאוד-מאוד אמין, ותנו לי לנסות לחפש יועץ כזה'. ובאמת פניתי למכון לקרינה גרעינית בנחל שורק.

(מדברים ביחד)

אורי קידר: אני יכול להרשות לעצמי להעיר לאתי, כי בכל זאת אנחנו קולגות מהגן,

יהודה בן חמו: אני רואה שפה אתה לא נטול רגשות.

אתי גן-אל: הבעל שלי יושב פה.

יהודה בן חמו: לא התכוונתי ל...

אורי קידר: מכל מקום, פניתי לנחל שורק וביקשתי את ההתערבות

שלהם. פשוט יש לי ניסיון טוב איתם בקונפליקטים של

רעננה. מה שנאמר לי מנחל שורק, שהם דר' מרגליות, לא

יכול ללוות אותנו, את כפר סבא ואת כל הסוגיה הזאת,

והם המליצו בפנינו על אישה שגרה בירושלים בשם שייאלה

קנדל, שהיא נחשבת למומחית בקנה מידה, הייתי אומר,

אני לא אגיד בינלאומי, אבל מאוד-מאוד נחשבת. גם בעיני

חברות הסלולר, גם בעיני יודעי דבר, ובוודאי ובוודאי גם

בעיני נחל שורק. ואנחנו פנינו אליה והבאנו אותה לפה.

והיא השתתפה בשתיים או בשלושת הפגישות האחרונות,

כמי שמלווה אותנו בנושא הזה.

תראו, אני אגיד לכם. בנקודת הזמן הזו אנחנו נמצאים

במבוי סתום. מצד אחד אנחנו לא מסוגלים להגיע להסכמה

עם הוד השרון. אני לא יודע מה נכתב בעיתון, העיתון זו לא

אסמכתא. אני לא יודע מי כותב, אני לא יודע מי אחראי

לעיתון. אני יכול להגיד לכם בוודאות שבנקודת הזמן הזו

אנחנו במבוי סתום עם עיריית הוד השרון. הם מוכנים רק

למקום אחד להעביר את האנטנות. המקום הזה שהם מוכנים להעביר את האנטנות האלה זה ממזרח לצומת תל חי.

צביקה צרפתי: ממזרח.

הם מוכנים רק מבחינתם ייהרג ובל יעבור. אין מקום אחר. כל המקומות האחרים שלהם נמצאים תחת תכניות בינוי עיר היום. הם הולכים לפתח את כל האזור הזה מצפון להם, בואך 531, ולכן הם לא מוכנים בשום פנים ואופן, רק למקום הזה.

אורי קידר:

חברות הסלולר לא מוכנות בשום פנים ואופן למקום הזה. הן אומרות שהמקום הזה מבחינתנו הוא לא מקום, למה עיריית כפר סבא לא יכולה להפעיל לחץ על חברות הסלולר בעיר שלה? לא בהוד השרון. בעיר שלה. ויש פה הרבה משאים ומתנים עם חברות הסלולר.

קהל (ענת):

(מדברים ביחד)

אני לא איש טכני, ולכן גם לקחנו את הבחורה הזאת שהיא מלווה אותנו ומייעצת לנו. ואני חושב שכל מי שיש לו איזשהו מגע עם הגברת הזאת בסוגיית האנטנה הזאת, מכבד ומוקיר את מה שיש לה מה להגיד, לרבות חברות הסלולר.

אורי קידר:

קהל: מה היא אמרה?

ואני ראיתי את ההתייחסות היום של חברות הסלולר כלפיה, הם כמעט קדו לה קידה מבחינת הראייה שלהם כלפיה. והיא נמצאת, היא היתה בזמנו במשרד לאיכות הסביבה, קודם לכן היתה בנחל שורק והיא מאוד-מאוד נחשבת.

אורי קידר:

אנחנו נמצאים היום במבוי סתום. יש שתי אפשרויות.

- אפשרות אחת - זה ללכת ו-
יאיר אברהם: מאבק ציבורי.
- אורי קידר:** מאבק ציבורי וכל מה שאתם פה מציעים, אתם שואלים אותי, ואני אומר את זה ממקום לגמרי-לגמרי מקצועי. אין סיכוי.
- קהל (ענת):** למה? בפארק ברעננה זה לא עזר?
אורי קידר: לא.
- קהל (ענת):** עזר מאוד. אז איך הורידו שם אנטנה?
אורי קידר: בואי, סליחה. לא עזר, תאמיני לי. האנטנה מתנוססת, האנטנה לא שם.
- אורי קידר:** האנטנה מתנוססת היום עוד מעל המקום בגאווה. מה שהם הסכימו לשים זה פסל סביבתי, להפוך אותה לאיזה פסל סביבתי. לכן היום גם יש חוק שהוא לא משרת את הרשויות המקומיות, זה חוק הקרינה הבלתי מייננת או משהו כזה, שבא ואומר לחברות הסלולר 'חבר'ה, אתם לא צריכים שום דבר. 100 מטר מהמקום או 150 מטר מהמקום ואתם רשאים להקים אנטנות בלי לשאול אף אחד'. זו לא תקופה שקדמה לפני קרות החוק.
- אתי גן-אל:** ... הקפיאו.
- אורי קידר:** לא, לא הקפיאו את זה. הלוואי והיו מקפיאים את זה, אבל לא הקפיאו תאמר לי בבקשה, זה. בקיצור, לאן שאנחנו לא נפנה, רבותיי אני מצטער, זה המצב, אני לא יצרתי אותו. חבל שזה,
- קהל:** מר קידר, איפה פריצת הדרך?
אורי קידר: רק רגע, תני לי שנייה.
- קהל:** אבל אנחנו מכירים את כל זה כבר שנתיים.
אורי קידר: אוקי, אז אם את מכירה, בסדר.

- קהל:** מה פריצת הדרך שלך?
- (מדברים ביחד)
- אורי קידר:** אני רוצה רגע להגיע, אני נשבע,
- קהל:** כל הסיפורים האלה, ... אותם כבר,
- אורי קידר:** אני נשבע, עוד דקה אני מגיע למה שאני קורא פריצת דרך. אוקיי? מה שאני קורא. הלוא בסופו של דבר, מה המטרה של כולנו? להוריד את החרדה. הבעיה זו לא האנטנה שמזדקרת ופוצעת רחמנא ליצלן, נעבור לעברית.
- אהוד יובל לוי:** נעבור לעברית. המטרה זה לא אנטנה שדוקרת את עינו של הקדוש ברוך הוא. למרות שזה מעצבן, זה מרגיז, הנראות הזאת יוצרת איזשהו אנטגוניזם מאוד קשה כלפי התופעה הזאת וזה ברור וזה ידוע. אבל הבעיה היא אחרת. הבעיה זו החרדה. מה האנטנה הזאת עושה לנו? מה היא עושה לילדים שלנו? על זה אנחנו כולנו הלוא מתרוצצים. מזה אנחנו חוששים.
- אומרת הבחורה הזאת, שהיא כפי שאמרתי לכם נחשבת, היא אומרת 'אין לכם בעיה. אין לכם בעיה',
- קהל (ענת):** זה מוסיף לבריאות. ...
- אורי קידר:** תסלחי לי רגע, תאמיני לי,
- (מדברים ביחד)
- אורי קידר:** אומרת לנו 'אין בעיה',
- (מדברים ביחד)
- אורי קידר:** ולכן הדרך היחידה ואולי פריצת הדרך היא,
- (מדברים ביחד)
- אורי קידר:** חבריה, אני לא חבר מועצה,
- קהל:** ... אדיוטיות כזאת.

אורי קידר: אני לא חבר מועצה, אז תכבדו אותי לפחות, אני יודע. קצת פריצת הדרך היא למצוא את הדרך שבה אתם, אנחנו, החרדה שלנו תרד, תפחת. זאת פריצת הדרך. בהסטת האנטנה מהמקום כנראה אנחנו לא נצליח. ולא משנה מה שנעשה, אם נלך, גם אי אפשר אני מבין גם ללכת לעליון אפילו.

קהל (אביטל): סליחה, אתה בעצם אומר לנו, תהיו כמו הקוף הזה, לא ראה, לא שמע, לא מרגיש, נכון? מה זה להוריד את חרדת האנטנה? אתה יודע אדוני, אתה יודע מה האנטנה הזו עושה? מישהו יודע בכלל? האנטנה הזאת על הראש שלנו 24 שעות ביממה. הילדים שלנו חיים שם. אני לא רוצה בכלל שתגיע לכיוון הזה.

אני בתור אחת ההורים פה, לא רוצה לשמוע על זה אפילו. שמי אביטל. אני לא מוכנה לשמוע על 'תורידו את החרדה', 'האנטנה לא מזיקה לכם', לא רוצה לשמוע על זה בכלל. אתה לא יודע את זה. גם היא, הדרי' הזאת לא יודעת, אף אחד לא יודע.

אורי קידר: אני רק דבר אחד לא יודע.

קהל (אביטל): אף אחד לא יודע, גם לא חברות הסלולר,

אורי קידר: אני רק דבר אחד לא יודע.

קהל: ... אומרים את זה. עד היום.

קהל (אביטל): אתה בעצם אומר לנו 'תירגעו, הכל בסדר'.

אורי קידר: אני לא אומר לכם תירגעו.

קהל (אביטל): לא נצליח להזיז את האנטנה, תלמדו לחיות איתה.

אורי קידר: אני לא אומר.

(מדברים ביחד)

אורי קידר: אני לא אומר את זה. אני אומר,

- קהל (אבנר):** בואו נהיה כנים. כל הסיפור עם הוד השרון זה בגלל חוסר תקשור בין עיריית כפר סבא להוד השרון,
- צביקה צרפתי:** שטויות, סיפורים. אבנר, שטויות.
(מדברים ביחד)
- צביקה צרפתי:** אבנר, אנחנו מכירים לא מהיום ותקשיב טוב. אני לא משחק פוליטיקה,
- קהל (מנשה):** צביקה, אתה שאלת אותו למה הוא מזיז את האנטנה?
צביקה צרפתי: כן.
- קהל (מנשה):** למה? למה הוא מזיז את האנטנה?
(מדברים ביחד)
- צביקה צרפתי:** תראו, אנחנו היום, בפגישה שהיתה היום בבוקר וויקטור היה, הרצל לא יכול היה להגיע, ביקשתי גם שאביטל תהיה. אנחנו היום בבוקר כשישבנו, הגענו לסיכום בסופו של הדיון, גם ויקטור, שלחנו אותו אליכם כדי לבדוק את העניין הזה,
- קהל (ענת):** מה הסיפור אבל? אני לא מצליחה להבין. אני לא מבינה.
- צביקה צרפתי:** ענת, תכף תביני. בסדר? שלחנו אותו, ודיברתי גם עם הרצל היום, אמרתי להרצל 'אני במפגשים האלה שתבין, לא נגיע לסיכומים אתם רואים מה קורה פה. זה שיח חרשים, כל אחד יגיד מה שהוא רוצה. היתה לנו כוונה לשלוח את ויקטור אחרי שהוא שמע היום את הדיון, אחרי שהיינו בדיון השבוע עם פרטנר ועם פלאפון. יש לנו איזשהם מסקנות, תהיי סבלנית.
- קהל (ענת):** קשה לי.
- צביקה צרפתי:** זו בעיה, נו מה אני אעשה.
- קהל (ענת):** אנחנו שנתיים טוחנים את זה, אתה צריך להבין.
- צביקה צרפתי:** אבל אני מבין את זה. אני מבין. אנחנו עושים את הכל.

עושים את המאמצים, אך יש דברים שלא תלויים בנו. יש דברים גם שלא תלויים בכם. צריך לשתף פעולה. למצוא פתרון. מישהו יצטרך גם להביא את הפתרון, להגיד 'לא, לא, לא', זה קל מאוד. אבל צריך למצוא את הפתרון. כרגע הפתרון לא נמצא. אני הצעתי, הצענו היום לויקטור 'בוא תקבע, תלך לוועד, תקבע פגישה'. אורי, אני והדר' הזאת. נבוא אליכם, נשב ונדבר. אנחנו לא נעשה שום דבר בלי שיתוף,

קהל (ענת): אתה מבין שתוך חודש יהיו שם עוד אנטנות?

צביקה צרפתי: ענת, ענת,

קהל (ענת): רגע, אבל אתה מבין שאתה בתור עיריית כפר סבא צריך,

שנייה רגע, תני לי בבקשה, אני שמעתי אותך, אתה מבין שבתור עיריית כפר סבא,

צביקה צרפתי: ענת, אני מבין הכל.

קהל (ענת): אתה צריך להילחם בשביל התושבים שלך עם חברות

הסלולר. תעזוב את הוד השרון! יש לך פה... בתוך כפר סבא, אתה מתפרנס מהחברות האלה!

צביקה צרפתי: צר לי, צר לי שאת מדברת בסיסמאות.

קהל (ענת): אני לא מדברת בסיסמאות.

צביקה צרפתי: את מדברת בסיסמאות. ענת, תקשיבי,

קהל: שנתיים שאנחנו מרגישים שאין לנו מענה.

(מדברים ביחד)

צביקה צרפתי: ענת, בואי. זה כמו שיח חרשים, אנחנו לא נמצא פתרון. אז

הבנו... לא נעשה שום דבר בלעדיכם. אנחנו לא ננטוש את המאבק ונשאיר אתכם לבד. אבל החלטתם לבוא לפה היום,

שזה בסדר, אני מכבד את זה. ענת, אני מכבד את זה.

(מדברים ביחד)

- אהוד יובל לוי:** רגע צביקה, אורי אמר 'אין מוצא'. מה המשמעות של אין מוצא?
- צביקה צרפתי:** בשביל למצוא פתרון צריך... ..
- קהל:** תגיד לי, מה תעשה אם מחר ישימו שם עוד 3 אנטנות? מה, מה תעשה? יודע מה יהיה כאן? אתה יודע מה יהיה בעיר הזאת? אבל קודם כל ב-1 בספטמבר,
- צביקה צרפתי:** תקשיבי, רבותיי, כדי למצוא פתרון צריך, (מדברים ביחד)
- קהל:** אני רוצה לראות אתכם מסירים את השרוולים ומתחילים להילחם.
- צביקה צרפתי:** אוי באמת, אביטל. (מדברים ביחד)
- יאיר אברהם:** מניסיוני הדל במאבק של גולדה, ואני שומע פה קולות כמעט זהים אחד לאחד. על דבר אחד אני יכול להמליץ לכם. באמת, עברנו 3 שנים סיוט. אני אומר לכם באופן אישי, לא כחבר מועצה, כאבא לילדים ותושב השכונה. תקבעו לכם הנהגה מיוחדת,
- קהל:** יש לנו.
- יאיר אברהם:** שנייה. הנהגה שתדע מה לעשות גם ברמה התקשורתית וגם מול הנהלת העיר. זה דבר אחד מאוד בסיסי. דבר שני, צריך להפריד בין הרמה החוקית, המשפטית, לבין הרמה הציבורית. אני לא יודע איזה כלים ציבוריים, ציבוריים זה מאבק תקשורת, זה הפגנות, זה שביתות.
- (מדברים ביחד)
- יאיר אברהם:** אבל רק רגע.
- (מדברים ביחד)
- קהל (ענת):** מתיפייף לי, 'תקימו הנהגה'. ... התקשרת אליי, הכל

- עדכנתי אותך, מה רצית? רצית שזה ישרת את האינטרסים שלך.
- יאיר אברהם:** שלי?
- קהל (ענת):** שלך. כן שלך!
- יאיר אברהם:** מה לי יש בזה?
- קהל (ענת):** ויש פה עוד אנשים כאלה.
- יאיר אברהם:** מה לי יש בזה?
- קהל (ענת):** במקום לחשוב בצורה...
- יאיר אברהם:** ... על מה את מדברת.
- קהל (ענת):** ...
- יאיר אברהם:** על מה את כועסת? אינטרסים שלי?
- יהודה בן חמו:** ענת, ענת,
- יאיר אברהם:** בבית ספר אוסישקין?
- יהודה בן חמו:** אפשר להציע, יאיר תן לי, מה שאני מציע, גם השעה מאוחרת וגם כפי שנאמר פה, אנחנו רק משדרים ולא..., כולם. אני מציע, תבחרו 3,4 נציגים שמחר בבוקר, תקבעו אפילו עכשיו את השעה, תיפגשו עם אורי וצביקה, תראו מה הדברים שהוצעו לו ע"י החברות. נשמע, ישמעו גם אתכם. עכשיו הצעקות האלה לא יעזרו,
- (מדברים ביחד)
- קהל:** אני יכולה לשמוע את זה אפילו.
- צביקה צרפתי:** אביטל, אני לא,
- (מדברים ביחד)
- קהל:** 1 לספטמבר עם אנטנה שבית ספר אוסישקין סגור, זו החלטה של ועד בית הספר, שתדעו. וזה על ראשכם. אתם נציגי הציבור. אתם אחראיים על הילדים שלנו.
- (מדברים ביחד)

יהודה בן-חמו
ראש העיר

ריכוז החלטות מועצה מן המניין מיום 14/07/10

החלטה מס' 242: מחליטים להסיר ההצעה מסדר היום ולהביא לדיון בדיקת פתיחת ותקצוב תקן נוסף בלשכת מבקר העירייה.

החלטה מס' 243: מחליטים להסיר ההצעה בדבר מטרדי הלילה בגנים ע"י בני נוער, מסדר היום.

החלטה מס' 244: מחליטים להסיר ההצעה בדבר שינוי מועד ישיבות מועצה, מסדר היום.

החלטה מס' 245: מחליטים כדלקמן:

- 1. מועצת העיר מציינת לטובה את הגידול העקבי בהישגי 4 התיכונים העירוניים העיוניים, ומדגישה את גודל ההישג לאור שיעור ההנשרה במערכת החינוך.**
- 2. מועצת העיר תומכת במאבקו של אגף החינוך, על השכלתו וחינוכו של כל ילד בעיר, גם אם מדובר בהורדת סף הקבלה לבתי הספר התיכונים.**
- 3. מועצת העיר מסמיכה את אגף החינוך לקיים דיון עם בתי הספר בעיר שאינם באחריות הרשות, במטרה לגבש דרכים להעלאת אחוזי הזכאות של התלמידים תושבי כפר סבא. כמו כן, לכשיתקבלו הנתונים הסופיים והתמונה תושלם, תגובשנה דרכי טיפול במקומות בהם ניתן להשפיע.**
- 4. מועצת העיר קוראת למשרד החינוך לפרסם דירוג של נתוני הזכאות עפ"י בתי הספר התיכונים (ולא עפ"י היישוב), כדי שזה יישקף נאמנה את אחריותה של הרשות המקומית.**